

Wymagania edukacyjne. Klasa 1. Zakres podstawowy i rozszerzony

Treści zakresu rozszerzonego wyróżniono czerwoną czcionką.

Szarymi aplami oznaczono propozycje z listy lektur uzupełniających – podstawa programowa zobowiązuje nauczycieli do omówienia w każdej klasie dwóch utworów z tej listy w całości lub we fragmentach. Nauczyciel może zatem wybrać, które spośród proponowanych lektur omówi ze swoimi uczniami.

Żółtymi aplami zaznaczono treści fakultatywne, które można potraktować jako materiał samokształceniowy dla ucznia albo pracę domową.

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
WPROWADZENIE							
1.	Lekcja organizacyjna		– zna kryteria oceniania na lekcjach języka polskiego				
2.	Co to znaczy zrozumieć tekst?	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Co to znaczy zrozumieć tekst?</i> Homer, <i>Odyseja</i> (fr.)	– wie, na czym polega świadome czytanie – opisuje najważniejsze elementy budowy i języka utworu – krótko przedstawia	– zna elementy składające się na świadome czytanie – opisuje elementy budowy i język utworu	– wyjaśnia związek między światem przedstawionym a językiem utworu – określa funkcje świata przedsta-	– określa funkcję środków językowych użytych w tekście – rozpoznaje wartości etyczne dzieła – uzupełnia sensy	– określa wpływ stylu i języka na wymowę tekstu – ocenia idee zawarte w tekście, postawy bohaterów oraz wa-

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			bohaterów; podejmuje próbę ich oceny – wyszukuje w tekście najbardziej typowe środki języko-stylistyczne	– wskazuje środki językowe użyte w tekście – rozpoznaje narratora i problematykę – ustala, jakie konteksty są potrzebne do zrozumienia tekstu – próbuje określić wartość dzieła	wionego – ocenia postawy bohaterów – analizuje warstwę języko-stylistyczną tekstu – wyszukuje wartości poznawcze dzieła – wyjaśnia sensy dosłowne i przenośne	metaforyczne nie-dopowiedziane w utworze	lory estetyczne dzieła – poszukuje w utworze sensów nadrzędnych
3.	Klasyfikacje literatury	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Klasyfikacje literatury</i> Homer, <i>Odyseja</i> . <i>Odyseusz i syreny</i> (<i>Pieśń XII</i> , fr.) Wisława Szymborska	– zna podział literatury na rodzaje i gatunki – wie, jak nazywają się osoby mówiące w różnych tekstach literackich	– wymienia cechy utworów zgodnie z wyznacznikami literatury – zna cechy tekstu retorycznego – zna formy zapisu	– klasyfikuje utwory zgodnie z wyznacznikami literatury – wskazuje w tekście cechy retoryczne – odczytuje właści-	– rozróżnia funkcje tekstów zaliczanych do literatury oraz retoryki – na podstawie tabeli przedstawiającej różne typy wiersza	– wyjaśnia i uzasadnia, który z rodzajów literackich daje się przełożyć na język filmu

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		borska, <i>Żona Lota</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że jest różnica między tekstem literackim a tekstem retorycznym 	<ul style="list-style-type: none"> – tekstów prozatorskich i poetyckich – wyszukuje w tekstach cytaty potwierdzające obiektywizm i/lub subiektywizm osoby mówiącej 	<ul style="list-style-type: none"> – wie technikę zapisu konkretnego utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, który z nich reprezentuje <i>Żona Lota</i> 	
4.	Znaki wokół nas	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Znaki wokół nas</i> zadanie projektowe – Leopold Staff, <i>Ogród przedziwny</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcie znak – wymienia główne rodzaje znaków – na podstawie dowolnego źródła wyjaśnia znaczenie podniesionego kciuka w kulturze rzymskiej – podaje po trzy przy- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia różne rodzaje znaków – wyjaśnia znaczenie podniesionego kciuka w kulturze współczesnej – wyjaśnia znaczenie trzech wybranych ikonek stosowanych przez użytkowników czatów 	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje znaki dymne jako znaki umowne bądź symptomy – określa główne elementy brzmieniowe składające się na wyraz <i>słońce</i> – na potrzeby projektu analizuje i interpretuje frag- 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia znaki widoczne na ludzkiej twarzy – wskazuje inne niż uśmiech znaki ikoniczne – uzasadnia, kiedy uśmiech jest znakiem umownym, a kiedy – symptodem 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady znaków: ikonicznego, symbolicznego pozajęzykowego i symbolicznego językowego o tym samym znaczeniu – wyjaśnia, co oznacza w świetle teorii znaków przekład tekstu z jednego języka na

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<ul style="list-style-type: none"> kłady ikonograficznych i symbolicznych znaków drogowych – próbuje włączyć się w prace zespołu projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> lub komunikatorów internetowych – angażuje się w prace projektowe zmierzające do opracowania pisma obrazkowego 	<ul style="list-style-type: none"> ment wiersza Staffa – zbiera pomysły do wykorzystania w zadaniu projektowym 	<ul style="list-style-type: none"> – opracowuje założenia projektowanego pisma i jego prototyp – przekłada fragment wiersza Staffa 	<ul style="list-style-type: none"> inny – opisuje zasady tworzenia pisma obrazkowego na podstawie wniosków z projektu
5.	Język – narzędzie porozumienia	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Język – narzędzie porozumienia</i> Renata Grzegorzczkowska, <i>Problem funkcji języka...</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest akt komunikacji – wymienia elementy aktu komunikacji – zna związane z aktem komunikacji funkcje języka – podaje przykład żartu słownego użytego w tekście Grzegorzczkowskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia funkcje języka związane z aktem komunikacji – omawia dwa sposoby ujawniania się funkcji poetyckiej w języku – wyjaśnia, na czym polega, zdaniem Grzegorzczkowskiej, nietrafność ujęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia związek między wierszowaną formą tekstu a funkcją poetycką – wyjaśnia istotę „świata intencjonalnego” w tekście poetyckim 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, w jaki sposób poszczególne funkcje języka ujawniają się w tekście – wyszukuje w wybranych tekstach przykłady kreatywności językowej w zakresie przekraczania normy semantycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i określa pozakomunikacyjne funkcje języka – na podstawie tekstu Renaty Grzegorzczkowskiej wyjaśnia, czemu służy naruszenie normy językowej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				funkcji poetyckiej			
BIBLIA W LITERATURZE I KULTURZE							
6.	Biblijne źródła kultury europejskiej	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Biblijne źródła kultury europejskiej</i> Anna Świderkówna, <i>Rozmowy o Biblii</i> (fr.) miniprzewodniki: frazeologizmy biblijne; referat jako forma wypowiedzi	<ul style="list-style-type: none"> – określa czas powstania Biblii – wyjaśnia, na czym polega wyjątkowe znaczenie Biblii w kulturze – wie, co to jest skrót biblijny – potrafi wskazać źródła współczesnej kultury – wie, czym charakteryzuje się referat – podejmuje próbę napisania referatu 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia istotę podziału Biblii na Stary i Nowy Testament – umie posługiwać się skrótami biblijnymi – wyszukuje w tekście Świderkówny związki frazeologiczne, odczytuje ich sens – pisze referat 	<ul style="list-style-type: none"> – zna typy ksiąg biblijnych – opisuje zawartość tematyczną wybranych ksiąg – wyjaśnia, na czym polega niezamierzony komizm przytoczonych przez Świderkównę słów Władysława Gomółki – podaje argumenty świadczące o popularności Biblii – dokonuje krytycznej selekcji źródeł 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, do których ksiąg biblijnych odwołał się Gomółka – wyszukuje w Biblii werset Mt 7,6 i wyjaśnia znaczenie zawartego w nim frazeologizmu – wyszukuje nawiązania do Biblii we współczesnej kulturze, określa ich funkcję – pisze referat zgodnie ze wszystkimi założeniami tej 	<ul style="list-style-type: none"> – sprawdza w księgach biblijnych brzmienie przysłowia z 1. akapitu tekstu – podaje przykłady innych biblizmów niż te wymienione w podręczniku, wskazuje dzieła mogące stanowić ich ilustrację – wygłasza referat w klasie

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
					internetowych	formy wypowiedzi	
7.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Gerhard Lofink, <i>Wielość gatunków i form biblijnych</i> (fr.) zadania 1.–11.	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje strukturę tekstu – podejmuje próbę odczytania sensu tekstu – dostrzega sposób prowadzenia wyводу i argumentację – rozpoznaje w tekście przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje sens tekstu – podejmuje próbę sformułowania głównej myśli każdego akapitu – wskazuje w tekście argumenty – próbuje określić cel zamieszczonych w tekście przykładów 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje główną myśl akapitów – określa cel zamieszczonych przykładów – rozpoznaje środki językowe – określa funkcję języka dominującą w tekście – pisze streszczenie tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje zastosowanych środków językowych – uzasadnia, jaka funkcja języka dominuje w tekście – pisze streszczenie, uwzględniając cel tekstu i główną myśl kolejnych akapitów 	
8.	Biblia – dokument i opowieść	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Biblia – dokument i opowieść</i> Anna Świderkówna, <i>Biblia między</i>	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcie <i>historia</i> – wskazuje znaczenie słowa <i>obiektywny</i> – wyjaśnia, w jaki sposób autorka rozumie 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje powody, dla których autorka uważa, że nie istnieje obiektywna historia pisana – wskazuje słowo, 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wyraz, który najtrafniej określa związek znaczeniowy łączący mit z bajką i przypowieścią 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym, zdaniem autorki, polega prawdziwość tekstu historycznego – ustosunkowuje się 	<ul style="list-style-type: none"> – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że w pierwszych księgach Biblii „nie należy szukać tekstów historycznych”

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>mitem a historią</i> (fr.)	<p>pojęcie mitu</p> <ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę uzasadnienia, które z podanych zdań najtrafniej oddaje istotę tekstu 	<p>które w tekście przeciwstawiono wyrazowi <i>obiektywny</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia różnice między mitem a legendą, odwołując się do tekstu – uzasadnia, które zdanie najtrafniej oddaje istotę tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia sens fragmentu „pisało się obrazami” 	<p>do stwierdzenia, że Biblię można zaliczyć do historii prawdziwych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, w jakim stopniu Biblia odpowiada pojęciu mitu sformułowanemu przez Burrowsa
9.	Historia Abrahama	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Historia Abrahama</i> Księga Rodzaju, historia Abrahama (22, 1–18) Brendan Powell Smith, <i>The Brick</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna genezę i czas powstania Księgi Rodzaju; objaśnia jej tytuł – wie, co oznaczają pojęcia <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> – przedstawia swoje 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje Abrahama, zwracając uwagę na motywy jego postępowania – prezentuje starotestamentową wizję Boga 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje wypowiedzi Boga w trybie rozkazującym i czasie przyszłym – ocenia projekt <i>The Brick Bible</i>, wyjaśnia, czemu służy takie przedstawie- 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia postępowanie Abrahama – analizuje zdanie z Księgi Rodzaju, dokonuje jego rozbiórki logicznej – rozważa, w jaki sposób kultura po- 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje sposób ukazania biblijnego motywu w przynajmniej dwóch tekstach kultury – porównuje ilustrację z <i>The Brick Bible</i> z obrazem Leonarda

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Bible</i> , 2001–2015 miniprzewodnik: symbolika biblijna infografika: postaci biblijne	wrażenia po lekturze fragmentu – opowiada historię Abrahama; wymienia jej bohaterów – przedstawia okoliczności próby, na którą Bóg wystawił Abrahama – wyszukuje w tekście zdania pojedyncze i złożone – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej	– wybiera określenia, które najtrafniej opisują rolę osoby opowiadającej historię Abrahama – zdania pojedyncze i złożone z tekstu dzieli na wypowiedzenia złożone współrzędnie i podrzędnie – pisze wypowiedź argumentacyjną	nie Biblii – odszukuje w tekście cechy stylu biblijnego	pularna przetwarza motywy biblijne – wyszukuje inne przykłady mieszanina <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> we współczesnej kulturze, uzasadnia, czy są one profanacją świętych treści – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	da Vinci <i>Ostatnia wieczerza</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
10.	Parafraza opowieści biblijnej	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Parafraza opowieści biblijnej</i> Gustaw Herling-Grudziński, <i>Ofiarowanie</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcia: parafraza, aluzja literacka, apokryf – nazywa emocje, których doświadcza Abraham – wskazuje podobieństwa i różnice w kreacji świata przedstawionego we fragmencie Księgi Rodzaju i współczesnym opowiadaniu 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać parafrazę i aluzję literacką w tekście – określa kompetencje narratora we fragmencie Księgi Rodzaju i w tekście współczesnym 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jakim rodzajem aluzji literackiej jest <i>Ofiarowanie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa wymowę opowiadania Herlinga-Grudzińskiego w stosunku do religii i jej nakazów 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje wymowę opowiadania Herlinga-Grudzińskiego, w funkcji argumentów wykorzystuje cytaty z książki autora <i>Rozmowy w Neapolu</i>
11.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Pieter Bruegel, <i>Wieża Babel</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypo- 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			dzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji	wiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
12.	Cierpienie w Biblii – Księga Hioba	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Cierpienie w Biblii – Księga Hioba</i> Księga Hioba (7,1–21)	– wie, że duża część Księgi Hioba jest poematem – opowiada historię Hioba – opisuje przedstawione w utworze relacje między Bogiem a człowiekiem – wie, co to są powtórzenia	– potrafi zdefiniować poemat jako gatunek literacki – określa funkcję powtórzeń w tekście – odszukuje w tekście i interpretuje uniwersalne wypowiedzi dotyczące ludzkiego losu	– charakteryzuje językowy kształt wypowiedzi Hioba – wyjaśnia, dlaczego Bóg przywrócił Hioba do dawnego stanu – przygotowuje plan wypowiedzi argumentacyjnej, inspirowanej słowami Kierkegaarda	– wyjaśnia, w jaki sposób Hiob pojmował grzech – pisze wypowiedź argumentacyjną na zadany temat zgodnie ze wszystkimi założeniami tej formy gatunkowej	– przedstawia swoje stanowisko na temat sensu niezawinionego cierpienia – porównuje próby, którym zostali poddani Hiob i Abraham, tworzy plan porównywania obu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
13.	Wiersz o współczesnym Hiobie	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Wiersz o współczesnym Hiobie</i> Anna Kamieńska, <i>Powrót Hioba</i> Gerhard Marcks, <i>Hiob</i> , 1957	<ul style="list-style-type: none"> – określa osobę mówiącą w wierszu – wymienia przywołane w tekście przyczyny śmierci i formy cierpienia – wie, co to jest stylizacja biblijna – opisuje swoje wrażenia po obejrzeniu posągu <i>Hiob</i> Gerhar-da Marcksa 	<ul style="list-style-type: none"> – określa problematykę wiersza – wymienia elementy nowego życia Hioba – uzasadnia, czy <i>Wiersz o współczesnym Hiobie</i> jest przykładem stylizacji biblijnej – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że cierpienie uszlachetnia; przedstawia argumenty na uzasadnienie swojego zdania 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Hiob po ocaleniu nie potrafi być szczęśliwy – wskazuje w wierszu elementy przedstawienia nawiązujące do opowieści biblijnej – określa funkcję czasownika „zdechł” (3. wers), uwzględniając jego łączliwość składniową – interpretuje sens ostatniego wersu wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – poddaje analizie budowę zdań, użyte słownictwo i środki stylistyczne, charakteryzuje język utworu – wyjaśnia stwierdzenie, że bohater „wśród ludzi” jest „zbędny jak wyrzut sumienia” 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy ludzie mają prawo do poszukiwania szczęścia po przeżyciu największej osobistej tragedii

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
14.	Życie, śmierć i los – Księga Koheleta	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Życie, śmierć i los – Księga Koheleta</i> Księga Eklezjasty (1, 1–14) Fernando Vicente, <i>Vanitas</i> , XXI w. mural z motywem <i>vanitas</i> , XXI w. miniprzewodnik: rodzaje zdań złożonych infografika: miejsca biblijne	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to są księgi mądrościowe – zna pojęcia: aforyzm, paralelizm składniowy, paralelizm znaczeniowy – objaśnia sens wyrazu <i>marność</i> w kontekście księgi biblijnej – zna rodzaje zdań złożonych współrzędnie i podrzędnie – przedstawia swoje wrażenia po obejrzeniu muralu z motywem <i>vanitas</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – umie wyjaśnić, co oznaczają imię Kohelet i Księga Eklezjasty – analizuje budowę składniową wskazanego wypowiedzenia – odszukuje w tekście i interpretuje aforyzmy wyrażające prawdy o świecie i człowieku – określa, co jest marnością zdaniem twórcy obrazu <i>Vanitas</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje językowe środki stylistyczne podkreślające refleksyjny charakter tekstu – określa funkcję zdań podrzędnych w tekście biblijnym 	<ul style="list-style-type: none"> – określa typy zdań złożonych występujących w Księdze Koheleta – porównuje sposób przedstawienia przemijalności życia w Biblii i w dziele malarskim – szuka innych dzieł sztuki zainspirowanych motywem <i>vanitas</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sensy zawarte w pytaniach występujących w fragmencie księgi biblijnej – wykazuje, że fascynacja motywem <i>vanitas</i> jest wciąż popularna w sztuce współczesnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
15.	Miłość nie tylko duchowa	wprowadzenie do lekcji 12. <i>Miłość nie tylko duchowa</i> Pieśń nad Pieśniami (1, 15–2, 4)	<ul style="list-style-type: none"> – zna formę gatunkową Pieśni nad Pieśniami – wie, co to jest alegoria – potrafi odczytać sens dosłowny i sens alegoryczny Pieśni nad Pieśniami – określa, kto wypowiada się w tekście – wymienia porównania, jakimi posługują się Oblubieniec i Oblubienica 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego w przypadku Pieśni nad Pieśniami powinno się uwzględnić interpretację alegoryczną – analizuje strukturę porównań wymienianych przez Oblubienca i Oblubienicę – pisze wypowiedź argumentacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sens porównań wymienianych przez Oblubienca i Oblubienicę – określa, jaki rodzaj miłości wyrażają rozmówcy 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje budowę wykrzyknień w wypowiedziach osób mówiących w tekście – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje znaczenie symboli: ciernie, jabłoń, lilia, narcyz – porównuje język oraz wymowę Pieśni nad Pieśniami i <i>Hymnu o miłości świętego Pawła z Tarsu</i> – formułuje koncepcję porównania utworów, a wnioski zapisuje w dowolnej formie
16.	Współczesne nawiązania do Pieśni nad Pieśniami	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Współczesne nawiązania do</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa osoby mówiące w wierszach – wyjaśnia na podstawie tekstu Stachury, 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje stosunek do miłości wyrażany przez osoby mówiące 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje budowę składniową 1. i 3. strofy wiersza Poświatowskiej, wyja- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, odwołując się do wiersza Stachury, czy uczucia osoby mówiącej są 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wiersz Poświatowskiej z obrazem Muncha <i>Pocałunek na plaży, 1921</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<p><i>Pieśni nad Pieśniami</i> Edward Stachura, <i>Pejzaż</i> Halina Poświatowska, <i>Odlątałam gałąź miłości</i> zadanie projektowe (antologia najpiękniejszych wierszy o miłości)</p>	<p>czy miłość usprawiedliwia bezwarunkowy podziw – wskazuje metafory i alegorię w wierszu Poświatowskiej – bierze udział w zadaniu projektowym</p>	<p>w wierszach – opracowuje krótkie hasło internetowe definiujące miłość jako uczucie łączące dwoje ludzi – współtworzy antologię najpiękniejszych wierszy o miłości</p>	<p>śnią funkcję takiego ukształtowania wypowiedzi – uzasadnia, odwołując się do różnych tekstów kultury, czy miłość umiera – ilustruje wybranym tekstem kultury każdy z wierszy zamieszczonych w antologii</p>	<p>wyrażone w sposób pośredni czy bezpośredni – rozważa, na czym polega podobieństwo przedstawienia Oblubieńca i Oblubienicy w <i>Pieśni nad Pieśniami</i> oraz przedstawienia bohaterki wiersza Stachury – porównuje i ocenia efekty projektów, publikuje najlepszą antologię w formie albumu</p>	<p>– wyjaśnia, odwołując się do <i>Pieśni nad Pieśniami</i>, wiersza Stachury i aktu Modiglianiego <i>Stojąca naga Elvira</i>, 1918, w jaki sposób twórcy osiągnęły subtelność artystyczną dzieł</p>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
17.	Świat poezji biblijnej – psalmy	wprowadzenie do lekcji 14. <i>Świat poezji biblijnej – psalmy</i> Psalm 13; Psalm 47 Agnieszka Osiecka, <i>Chwalmy Pana</i>	– charakteryzuje kreację osoby mówiącej i adresata oraz relacje między nimi w omawianych psalmach – wymienia cechy gatunkowe psalmu – wie, kiedy w tekście poetyckim występuje podmiot zbiorowy – podejmuje próbę napisania hasła encyklopedycznego	– wskazuje cechy gatunkowe psalmu w przywołanych utworach – określa rodzaj psalmu – podaje przykłady świadczące o emocjonalności osoby mówiącej w Psalmie 13 – pisze hasło encyklopedyczne	– wskazuje najważniejsze środki stylistyczne zastosowane w psalmach; określa ich funkcje – szuka inspiracji Księgą Psalmów w różnych tekstach kultury współczesnej – uzasadnia, czy utwór <i>Chwalmy Pana</i> można nazwać współczesnym psalmem	– wyjaśnia, w czym wyraża się kunsztowność Psalmu 47 – analizuje różne współczesne teksty kultury, wyjaśnia, które z nich są parafrazą, a które wiernie nawiązują do Księgi Psalmów – zna pojęcie <i>gospel</i>	– wyjaśnia, jaką funkcję pełni parafrazowanie Księgi Psalmów w wybranych tekstach kultury współczesnej – porównuje sposób wyrażania radości w Psalmie 47 i w pieśniach gospel
18.	Psalmy inspiracją dla poetów wszystkich czasów	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Psalmy inspiracją dla poetów wszyst-</i>	– wskazuje w obu wersjach Psalmu 30. słownictwo potwierdzające, że	– wskazuje w obu wersjach Psalmu 30. fragmenty ujawniające funkcję	– opisuje relacje człowieka z Bogiem na podstawie obu wersji Psalmu 30.	– uzasadnia, że Psalm 30. Miłosza jest parafrazą psalmu biblijnego	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>kich czasów</i> Czesław Miłosz, Psalm 30. (<i>Po- dzięką za wyba- wienie od śmierci</i>) Wisława Szymborska, <i>Psalm</i>	tekst ma charakter dziękczynny – rozumie, czym cha- rakteryzują się funk- cje: informatywna, ekspresywna i im- presywna – wskazuje w <i>Psalmie</i> Szymborskiej anafo- ry – wskazuje w <i>Psalmie</i> Szymborskiej frag- menty zawierające ironię	informatywną, ekspresywną i im- presywną – określa rolę anafor w wierszu Szym- borskiej – wyjaśnia znaczenie związku frazeolo- gicznego „krecia robota”, określa je- go funkcję w <i>Psalmie</i> Szymborskiej	– analizuje język <i>Psalmu</i> Szymbor- skiej, uwzględnia- jąc zabiegi języko- we uzasadniające tytuł wiersza – wyjaśnia, w jakim celu Szymborska dokonała prze- kształcenia mak- symy Terencjusza – opisuje obraz przy- rody wyłaniający się z <i>Psalmu</i> Szym- borskiej	– objaśnia obecne w <i>Psalmie</i> Szym- borskiej symbole i personifikacje ele- mentów przyrody – interpretuje tytuł wiersza Szymbor- skiej – pisze referat i wy- powiedź argumen- tacyjną zgodnie ze wszystkimi zasa- dami tych form ga- tunkowych	
19.	Biblijna wizja końca świata	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Bi- blijna wizja koń- ca świata</i>	– wyjaśnia pojęcie <i>apokalipsa</i> – opowiada wydarze- nia opisane w tek-	– charakteryzuje kreację człowieka przedstawioną w Apokalipsie	– odszukuje w tek- ście środki języko- we służące obra- zowaniu apokalip-	– wyjaśnia sens wy- rażenia „studnia Czeluści”	– wyjaśnia symbole zamieszczone w tek- ście – przedstawia i argu-

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Apokalipsa świętego Jana (9, 1–12) miniprzewodnik: motywy biblijne zadanie projektowe (wystawa multimedialna na temat wizji apokalipsy w sztuce XX i XXI w.)	<ul style="list-style-type: none"> ście – wskazuje w utworze cechy wypowiedzi proroczej – streszcza w punktach opowiadanie zamieszczone w tekście – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> świętego Jana – wskazuje w tekście elementy alegoryczne – wymienia uniwersalne motywy obecne w Biblii – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> tycznemu – charakteryzuje cierpienia zadane ludziom przez szarańczę – objaśnia elementy alegoryczne we fragmencie Apokalipsy 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze ostrzeżenia dla ludzkości wchodzącej w trzecią dekadę XXI w. 	<ul style="list-style-type: none"> mentuje swoje stanowisko na temat kar opisanych w utworze – organizuje wystawę multimedialną na temat wizji apokalipsy w sztuce XX i XXI w.
20.	Biblia w literaturze i kulturze. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna czas powstania Biblii – wie na czym polega wartość Biblii – zna uniwersalne motywy biblijne – wie, że Biblia nie jest jednorodną ga- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia formę gatunkową tekstów biblijnych – wymienia motywy obecne w poznanych księgach biblijnych – podaje przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady utworów inspirowanych Biblią, wyjaśnia, na czym polega nawiązanie – charakteryzuje styl wybranych tekstów biblijnych 	<ul style="list-style-type: none"> – określa rolę Biblii w tworzeniu znaczeń uniwersalnych – omawia funkcję środków artystycznych charakterystycznych dla 	

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			tunkowo – dostrzega żywotność motywów biblijnych w kulturze – zna frazeologizmy o biblijnym rodowodzie	utworów inspirowanych Biblią – wie, czym odznacza się styl biblijny i stylizacja biblijna – wyjaśnia frazeologizmy o biblijnym rodowodzie	– podaje przykłady tekstów, w których występuje stylizacja biblijna	stylu biblijnego – określa funkcje stylizacji biblijnej	
21.	Praca klasowa						
LITERATURA GREKÓW I RZYMIAN							
22.	Źródła literatury – antyk	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Źródła literatury – antyk</i> <i>Arystoteles, Poetyka (fr.)</i> Safona, [Wydaje mi się samym	– określa czas trwania epoki starożytnej – wie, że Tyrtajos i Safona to przedstawiciele literatury greckiej – wymienia najważniejsze tematy lite-	– objaśnia, na czym polegała antyczna idea naśladownictwa – wyjaśnia, co według Arystotelesa wyróżnia sztukę poetów	– wie, że literaturę antyczną można podzielić na okresy – wymienia antyczne wyznaczniki literatury – sporządza notatkę na temat antycz-	– potrafi przyporządkować wybranych autorów do odpowiednich okresów – omawia antyczne wyznaczniki literatury	– posługuje się biegle terminologią teoretycznoliteracką dotyczącą klasyfikacji rodzajowej i gatunkowej – uzasadnia, czy poezja wciąż wiąże się z mu-

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<p><i>bogom równy]</i> Tyrtajos, <i>Rzecz to piękna...</i> (fr.)</p>	ratury antycznej – zna najważniejsze pojęcia związane z literaturą antyczną – opisuje uczucia zakochanej kobiety z wiersza Safony – potrafi wyjaśnić pojęcie <i>liryka tyrtejska</i> – rozpoznaje w wierszu Tyrtajosa formy czasowników w różnych trybach	– odnosząc się do <i>Poetyki</i> , wymienia środki obrazowania typowe dla poezji – wyjaśnia, z jakim apelem osoba mówiąca zwraca się do żołnierzy w liryku Tyrtajosa – określa, czemu służy w wierszu Tyrtajosa użycie czasowników w różnych trybach	nych i współczesnych wyznaczników literatury – interpretuje sens ostatniego wersu wiersza Safony – wykazuje za pomocą odpowiednich argumentów, że wiersz Tyrtajosa jest utworem o charakterze retorycznym	– określa problematykę najważniejszych dzieł literatury antycznej – opracowuje hasło encyklopedyczne <i>literatura antyczna</i> – ocenia sposób wyrażania miłości w wierszu Safony – uzasadnia, czy miłość do ojczyzny w sytuacji zagrożenia zawsze wymaga ofiary z życia	zyką – rozważa cytaty pochodzący z <i>Hymnu o miłości</i> , odnosząc się do wiersza Safony i własnych przemyśleń – określa, odwołując się do utworów literackich i filmów, który wzór patriotyzmu jest mu bliższy: wojenny, heroiczny czy oparty na pracy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
23.	Filozofia sztuką życia	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Filozofia sztuką życia</i> Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, co jest istotą filozofii, odwołując się do tekstu – posługuje się nazwami wartości (dobro, prawda, mądrość, cnota) – określa na podstawie 4. akapitu tekstu, o co według filozofa należy dbać w życiu – wie, czym charakteryzuje się mowa jako forma wypowiedzi retorycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, odwołując się do tekstu, na czym polega fałszywe przekonanie ludzi o swojej mądrości – opracowuje plan mowy, wciela się w rolę obrońcy Sokratesa – pisze referat na temat wybranego filozofa greckiego i jego poglądów 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym, zdaniem Sokratesa, polega uprawianie filozofii – uzasadnia swoje zdanie na temat poglądów głoszonych przez Sokratesa 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia wywód Sokratesa, odwołując się do tekstu Platona – pisze referat zgodny z wszystkimi założeniami gatunkowymi tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, odwołując się do filozofii greckiej, jakie były poglądy starożytnych na temat dobra, prawdy i piękna – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
24.	Świat idei i świat realny	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Świat idei i świat realny</i> Platon, <i>Państwo</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje rozmówców i sytuację nadawczo-odbiorczą w <i>Państwie</i> Platona – streszcza poglądy Platona na temat państwa – wyjaśnia, jakiego człowieka Platon uważa za szczęśliwego, a jakiego za godnego pożałowania – rozpoznaje w tekście środki językowe służące perswazji – wie, co oznacza pojęcie <i>utopia</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje rozmówców w tekście Platona – wskazuje w <i>Państwie</i> elementy utopijne – wymienia przyczyny wojen wskazane przez Platona 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia symboliczne znaczenia elementów alegorii jaskini – określa, dlaczego słuszne ideały tak łatwo ulegają wypaczeniu – ocenia model państwa opisany przez Platona 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, za pomocą jakich narzędzi można poznawać nowe idee – porównuje platońskie wyobrażenie o świecie absolutnym z chrześcijańską wizją takiego świata – uzasadnia, w jakim stopniu platońska idea państwa jest możliwa do zrealizowania 	<ul style="list-style-type: none"> – odnosi alegorię jaskini do czasów współczesnych; określa, co będzie ogniem, co cieniami na ścianie, a co kajdanami we współczesnej „jaskini” – ocenia, która z dróg poznania jest, zdaniem Platona, bardziej wartościowa – uzasadnia, czy obywatel może cieszyć się nieograniczoną wolnością i czy społeczeństwo nieorganizowane może być społecznością szczęśliwą

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
25.	Mit o złotym wieku	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Mit o złotym wieku</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części I <i>Grecja</i>) infografika: postacie mitologii greckiej	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się mit – podaje przykład personifikacji, odwołując się do tekstu Parandowskiego – sporządza notatkę o czterech wiekach ludzkości według mitologii greckiej – opowiada historię Prometeusza 	<ul style="list-style-type: none"> – doskonalili umiejętność streszczania – opisuje, odnosząc się do fragmentów tekstu Parandowskiego, co jest podstawą szczęścia 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia różnice w rozumieniu pojęcia <i>ludzkość</i> w różnych mitach o powstaniu człowieka – ustosunkowuje się do tezy, że ludzie kochający wojnę to osoby o sercach „twardych jak kamień” 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje mityczne elementy stworzenia świata z opisami z Księgi Rodzaju – opracowuje hasło encyklopedyczne wyjaśniające funkcję wątków mitologicznych we współczesnym filmie 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje symbolikę metali służących do charakterystyki kolejnych wieków ludzkości
26.	Pojedynek bez szans na zwycięstwo	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Pojedynek bez szans na zwycięstwo</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr.	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada mit o Apollu i Marsjaszu – wyszukuje w wierszu Herberta powtórzenie i określa jego funkcję w tekście – przygotowuje argu- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wydarzenia występujące tylko w wierszu – rozpoznaje środki stylistyczne w wierszu Herberta; określa ich funkcje 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia przyczyny okrutnego zachowania Apolla – określa wymowę utworu Herberta – wyjaśnia frazeologizmy o mitolo- 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje zakończenie wiersza, uwzględniając stosunek natury do cierpień Marsjasza 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek Marsjasza ukazany w micie, wierszu Herberta i rzeźbie André Le Bruna, <i>Marsjasz</i>, 1783 – podaje przykłady in-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		części I <i>Grecja</i>) miniprzewodnik: frazeologizmy antyczne zadanie projektowe (wystawa o mitologicznych konfliktach między bogami a śmiertelnikami)	menty do dyskusji na temat sposobu traktowania pokonanego Marsjasza przez Apolla – włącza się w prace projektowe	– uczestniczy w dyskusji na temat sposobu traktowania pokonanego Marsjasza przez Apolla – zna frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie – zbiera materiały do zadania projektowego	gicznym rodowodzie		nych mitologizmów niż te wymienione w podręczniku – organizuje wystawę poświęconą mitologicznym konfliktom między bogami a śmiertelnikami
27.	Apollo – bóg o wielu twarzach	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Apollo – bóg o wielu twarzach</i> Zygmunt Kubiak, <i>Apollo między mrokiem a światłem</i> (fr.)	– wie, że tekst Kubiaka to esej – opowiada dzieje Apolla – wykazuje niejednoznaczność mitologicznego wizerunku boga	– wie, czym odznacza się esej jako forma wypowiedzi – charakteryzuje pojmowanie sprawiedliwości przez starożytnych Greków	– zna elementy kompozycji eseju – interpretuje zawarte w eseju metafory – wyjaśnia, z jakich powodów Kubiak używa określenia	– analizuje kompozycję tekstu Kubiaka, wyjaśnia sposób, w jaki autor łączy ze sobą poszczególne akapity – w wypowiedzi pisemnej przedsta-	– określa i ocenia styl Kubiaka – wypowiedzi pisemnej na temat wybranego bohatera mitologii greckiej nadaje cechy gatunkowe eseju

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			– przedagowuje akapit 5. tekstu Kubiaka	– wskazuje w tekście metafory – rozumie pojęcie etymologicznego znaczenia wyrazu	„wilczy” bóg	wia refleksje na temat wybranego bohatera mitologii greckiej	
28.	Tęsknota na wieki – mit o Demeter	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Tęsknota na wieki – mit o Demeter</i> <i>Do Demeter</i> (fr.) zadanie projektowe (przedstawienie oparte na motywach mitologicznych)	– opowiada historię Demeter i Persefony – charakteryzuje bohaterki wiersza <i>Do Demeter</i> , zwracając uwagę na ich emocje – sporządza plan wydarzeń ukazanych w wierszu – wie, co to jest archetyp – włącza się w prace projektowe	– wskazuje sensy dosłowne i symboliczne mitu – wyjaśnia, co to jest archetyp – zbiera materiały do zadania projektowego	– w tekście <i>Do Demeter</i> wskazuje i nazwa środki językowe służące wyrażaniu emocji – kompiluje i/lub modyfikuje teksty na potrzeby zadania projektowego	– opisuje i ocenia, jaki obraz matki wyłania się z wiersza <i>Do Demeter</i> – uzasadnia, czy rzeźbę z Frognerparken Gustawa Vigelanda można uznać za archetyp matki – współtworzy scenariusz przedstawienia	– samodzielnie interpretuje dowolną historię mitologiczną, wskazując na jej archetypiczny charakter – wystawia przedstawienie oparte na motywach mitologicznych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
29.	Miłość silniejsza niż śmierć	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Miłość silniejsza niż śmierć</i> Jacek Kaczmarski, <i>Przechadzka z Orfeuszem</i> miniprzewodnik: symbolika grecko-rzymska	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada mit orficki – określa osobę mówiącą w wierszu Kaczmarskiego – wskazuje w wierszu aluzje i nawiązania do historii mitologicznej – charakteryzuje obraz piekła przedstawiony w wierszu – zbiera argumenty do dyskusji na temat tego, czy warto ulegać zachciankom 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje Orfeusza, zwracając uwagę na elementy archetypu poety w kreacji tej postaci – włącza się w klasową dyskusję 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w wierszu Kaczmarskiego elementy muzyczne; uzasadnia, dlaczego ten tekst jest piosenką – uzasadnia, czy utwór można traktować jako symboliczny wyraz tęsknoty za utraconą bliską osobą – wyjaśnia znaczenie słów „W sobie masz swój Hades” 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia sens stwierdzenia, że piekło jest zamieszkane przez Orfeusza – rozważa, odwołując się do wiersza, co jest w stanie wzruszyć piekło – wyjaśnia, jak rozumie słowa Sartre’a, że „piekło to inni” 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje różne sposoby postrzegania piekła, odnosząc się do opinii Kaczmarskiego i stwierdzenia Sartre’a oraz do innych tekstów kultury – wyszukuje w dowolnych źródłach internetowych dzieła Malczewskiego podejmujące temat Orfeusza i Eurydyki; omawia, jakie nowe znaczenia twórca nadał mitycznej historii

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
30.	Walka i wojna w <i>Iliadzie</i>	wprowadzenie do lekcji 25. <i>Walka i wojna w Iliadzie</i> Homer, <i>Iliada</i> (fr. <i>Pieśni XXII</i>)	<ul style="list-style-type: none"> określa autora, czas powstania i przynależność gatunkową <i>Iliady</i> charakteryzuje Achillesa i Hektora jako bohaterów heroicznych wyszukuje porównania homeryckie w tekście <i>Iliady</i> zbiera argumenty do oskarżenia lub obrony Achillesa 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje najważniejsze cechy gatunkowe eposu objaśnia tytuł <i>Iliady</i> próbuję samodzielnie zanalizować porównanie homeeryckie omawia rolę narratora w kreacji świata przedstawionego wyszukuje w tekście przejawy patosu wie, czym charakteryzuje się heroizm 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje zabiegi narratora zmierzające do zobiektywizowania zdarzeń określa najważniejsze wydarzenia w eposie uzasadnia, któremu z bohaterów można przypisać heroizm rozważa, czy można wskazać okoliczności łagodzące czyny Achillesa 	<ul style="list-style-type: none"> na podstawie epitetów określa stosunek narratora do obu bohaterów samodzielnie analizuje porównanie homeryckie, wskazując na jego funkcję w utworze ocenia postawę Hektora 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje wizerunek Achillesa ukazany we fragmentach <i>Iliady</i> i w innych tekstach kultury
31.	Pycha i przebaczenie w <i>Iliadzie</i>	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Pycha i przebaczenie w Iliadzie</i>	<ul style="list-style-type: none"> streszcza w punktach wydarzenie opisane w tekście zbiera argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> opisuje emocje Achillesa wyjaśnia, za co Achilles podziwia 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje styl wypowiedzi Priama i Achillesa zapisuje w postaci 	<ul style="list-style-type: none"> wyszukuje środki stylistyczne we fragmencie <i>Iliady</i>, określa ich 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje postawę ojca ukazaną we fragmencie <i>Iliady</i> i na obrazie Aleksandra A.

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Homer, <i>Iliada</i> (fr. Pieśni XXIV)	pozwalające ocenić bohaterów	Priama	stwierdzenia słowa Achilleśa na temat ludzkiego losu	funkcje	Iwanowa, <i>Priam prosi Achilleśa o zwrot ciała Hektora</i> , 1824
32.	Siła perswazji	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Siła perswazji</i> Arystoteles, <i>Retoryka</i> (fr. Księgi I) Homer, <i>Iliada</i> (fr. Pieśni II)	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega różnicę między perswazją a manipulacją – wie, czym jest retoryka – dostrzega różnicę między wnioskowaniem dedukcyjnym a wnioskowaniem indukcyjnym – zna elementy kompozycji mowy – przygotowuje mowę zachęcającą koleżanki i kolegów do wyjazdu na wspólną 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia różnicę między perswazją a manipulacją – definiuje pojęcie <i>retoryka</i> – wyjaśnia, co jest istotą retoryki zdaniem Arystotelesa – wyjaśnia różnicę między wnioskowaniem dedukcyjnym a wnioskowaniem indukcyjnym – wskazuje elementy kompozycji mowy we fragmencie <i>Iliady</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, co zdaniem Arystotelesa jest istotą retoryki, a co jedynie sposobem osiągnięcia celu – uzasadnia, czy mowa Agamemnona mieści w sobie elementy opowiadania – formułuje wniosek wynikający z twierdzenia ogólnego oraz porównania liczebności wojsk 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, odwołując się do <i>Retoryki</i>, który ze sposobów wnioskowania zasługuje na miano dowodu – potrafi właściwie określić, czy porównywanie liczby wojsk jest twierdzeniem ogólnym, twierdzeniem szczegółowym czy wnioskiem – przygotowuje mowę do koleżanek 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia i ocenia dwa sposoby dowodzenia (argumentowania) wskazane przez Arystotelesa – stosuje w swojej mowie do koleżanek i kolegów wnioskowanie dedukcyjne i indukcyjne – wygłasza mowę w klasie

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			wycieczkę	<i>dy</i> – formułuje własnymi słowami sens konkluzji w mowie Agamemnona – określa funkcję porównania wojsk greckich i trojańskich w <i>Iliadzie</i>	greckich i trojańskich	i kolegów, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	
33.	Wędrówka w <i>Odysei</i> Homera	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Wędrówka w Odysei Homera</i> Homer, <i>Odyseja</i> (fr.)	– określa autora, czas powstania, temat i przynależność gatunkową <i>Odysei</i> – rozpoznaje elementy fantastyczne świata przedstawionego – nazywa uczucia Odyseusza – wskazuje w tekście	– wyjaśnia różnicę między fikcją a fantastyką w <i>Odysei</i> – wyjaśnia, o czym rozmawiają Odyseusz i Achilles – określa rolę Kirke w życiu Odyseusza – podaje przykłady funkcji ekspresyw-	– analizuje porównania homeryckie i określa ich funkcję w <i>Odysei</i> – dostrzega w utworze realizację toposu życia jako wędrówki – określa, czy Odyseusz szukał pocie-	– określa związek między wyrzutami czynionymi przez Odyseusza żonie a wymową tekstu – porównuje bohaterów <i>Iliady</i> i <i>Odysei</i> Homera – podaje przykłady współczesnych	– swoim przemyśleniom na temat toposu wędrówki nadaje cechy gatunkowe eseju

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<p>porównanie home-ryckie</p> <ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są funkcja ekspresywna i impresywna języka – rozumie znaczenie toposu <i>homo viator</i> 	<p>nej i impresywnej języka</p> <ul style="list-style-type: none"> – 	<p>szenia w śmierci</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście środki językowe służące realizacji funkcji poetyckiej 	<p>dzieł nawiązujących do toposu <i>homo viator</i></p>	
34.	Tragedia i tragizm	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Tragedia i tragizm</i> Arystoteles, <i>Poetyka</i> (fr.) Janusz Misiewicz, <i>Tragedia attycka</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna źródło tragedii antycznej – zna cechy gatunkowe tragedii – wymienia składniki, które, zdaniem Arystotelesa, stanowią o istocie tragedii – wymienia, odwołując się do fragmentów tekstu Misiewicza, trudności zwi- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa cel tragedii greckiej – objaśnia, odwołując się do tekstu Misiewicza, jakie funkcje w tragedii pełni dialog – objaśnia sens cytatów pochodzących z eseju Misiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> – określa rolę poszczególnych elementów kompozycyjnych tragedii – określa wpływ tragedii na odbiorcę – przypomina mitologiczną historię króla Edypa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, stwierdzenie, że tragedia jest przedstawieniem w formie „dramatycznej, a nie narracyjnej” – określa funkcję języka dominującą w tekście Misiewicza – przygotowuje dwie wypowiedzi: jedną 	<ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje składniki tragedii do środków naśladowania, przedmiotów naśladowania i sposobów naśladowania

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			zane z objaśnieniem terminu <i>tragedia</i>			zawierającą obronę Edypa, drugą – jego oskarżenie	
35.	<i>Antyгона</i> – tragedia wzorcowa	wprowadzenie do lekcji 30. <i>Antyгона</i> – tragedia wzorcowa Sofokles, <i>Antyгона</i>	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza wydarzenia opisane w <i>Prologu</i> – wymienia bohaterów utworu – wskazuje przyczyny tragedii Antyphony 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście środki stylistyczne, zna ich funkcje – omawia rolę Fatum w życiu bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje rozmowę Antyphony i Ismeny – określa rolę Chóru – omawia funkcję środków stylistycznych w kreacji świata przedstawionego – rozważa, co mogłoby zlikwidować Fatum ciężące na Labdakidach 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jaki sposób emocje wpływają na charakter wypowiedzi Kreona – wylicza wydarzenia najważniejsze dla rozwoju akcji 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, w jakim stopniu <i>Antyгона</i> przynosi <i>katharsis</i> współczesnemu czytelnikowi – zapisuje refleksje na temat postaci literackiej, której historia przypomina los bohatera tragedii antycznej
36.	Racje Antyphony	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Racje Antyphony</i> Sofokles, <i>Antyгона</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia obowiązki i prawa, którymi kierowała się Antyгона – zbiera argumenty do dyskusji na temat 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje reakcję Kreona na słowa Antyphony – wskazuje w ostatnim monologu An- 	<ul style="list-style-type: none"> – w klasowej dyskusji rzeczowo uzasadnia swoje zdanie, stosując zasady etyki wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Antyгона powtarza rytuał pogrzebowy – wyjaśnia, na czym polega tragizm An- 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje elementy plakatu Nowosielskiego – wygłasza referat w klasie

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Jerzy Nowosielski, <i>Antygona</i> , fragment plakatu teatralnego, 1982	zasadności akceptowania każdego prawa ustanowionego przez władzę – gromadzi materiały na temat wybranych bohaterów mitologii greckiej	tygony środki językowe służące wyrażeniu emocji – uczestniczy w klasowej dyskusji – pisze referat na temat wybranych bohaterów mitologii greckiej	i etykiety językowej – określa, jakie odczytanie tragedii Sofoklesa zapowiada plakat Nowosielskiego	tygony – rozważa zasadność stwierdzenia „Każda epoka ma taką tragedię, na jaką zasługuje” – pisze referat zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej	
37.	Racje Kreona	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Racje Kreona</i> Sofokles, <i>Antygona</i> Wiesław Grzegorzczak, <i>Antygona</i> , plakat teatralny, 1998	– przedstawia losy Kreona – streszcza mowę tronową Kreona – opisuje sposób ukazania kobiety na plakacie Grabarczyka	– określa rolę Terezjasza w tragedii Sofoklesa – wymienia cechy Kreona – zestawia racje Antygony i Kreona, wskazuje postać, za którą się opowiada	– omawia rolę zdań pytających w dialogu Kreona i Hajmona – określa symbolikę kolorów na plakacie Grzegorzczaka	– interpretuje zmianę postawy Kreona w finale tragedii – objaśnia sens wypowiedzi Przewodnika chóru – uzasadnia twierdzenie, że tragedia Sofoklesa jest po-	– rozważa, w jakim stopniu losy Kreona można uznać za przykład ironii tragicznej – uzasadnia, czy Kreona cechuje <i>hybris</i> – ocenia, czy u Kreona występuje wina tragiczna

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		infografika: teatr grecki		– omawia związek między sposobem ukazania kobiety na plakacie Grzegorzcyka a charakterami Antygony i Kreona		chwałą mądrości – porównuje plakat Grzegorzcyka z dziełem Nowosielskiego	
38.	Mądrość w krzywym zwierciadle komika	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Mądrość w krzywym zwierciadle komika</i> Arystofanes, <i>Chmury</i> (fr.) zadanie projektowe (antyczna księga śmiechu)	– rozróżnia typy komizmu – omawia problematykę <i>Chmur</i> Arystofanesa – włącza się w prace projektowe	– wskazuje przykłady komizmu we fragmentach dzieła – określa, jaka filozofia wyłania się z komedii Arystofanesa – zbiera materiały do zadania projektowego	– wymienia zjawiska fizyczne tłumaczone przez Sokratesa – określa, pod jakimi warunkami twórca ma prawo ośmięszczać autorytety	– wyjaśnia, w jaki sposób Arystofanes próbuje zdyskredytować Sokratesa – tworzy antyczną księgę śmiechu	– wyszukuje w tekście argumenty filozoficzne typowe dla sofistów, konfrontuje je z rzeczywistymi poglądami Sokratesa – wydaje najlepszą antyczną księgę śmiechu w formie albumu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
39.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Włodzimierz Legnauer, <i>Gar-dzienickie gesty</i> (fr.) zadania od 1.–9.	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie sens dosłowny tytułu, wie, czym jest sens niedosłowny – wie, jaki środek stylistyczny występuje w tytule artykułu – wie, co to znaczy, że kultura starożytnej Grecji miała charakter oralny – ocenia prawdziwość podanych twierdzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sens dosłowny tytułu – próbuje określić jeden z jego sensów niedosłownych – określa, jaką funkcję pełni środek stylistyczny występujący w tytule artykułu – podaje przykłady trzech przejawów oralnego charakteru kultury greckiej – wyjaśnia, jakie cechy greckiej kultury antycznej autor akcentuje w pierwszych trzech akapitach tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa jeden z sensów niedosłownych tytułu – wyjaśnia, co łączy przykłady przejawów oralnego charakteru kultury greckiej z przedstawieniem teatralnym – określa, z jakich przesłanek autor wywodzi cechy greckiej kultury antycznej – wskazuje, które określenia z akapitu 4. mają charakter metaforyczny – objaśnia sens 	<ul style="list-style-type: none"> – określa jeden z sensów niedosłownych tytułu, wyjaśnia jego wpływ na wymowę tekstu – wyjaśnia pojęcia: sylogizm, przesłanka ogólna, przesłanka szczegółowa – wyjaśnia, na czym polega paradoksalny charakter <i>katharsis</i> w ujęciu Arystotelesa 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje więcej sensów niedosłownych tytułu – uzupełnia o wniosek sylogizm zawierający przesłankę ogólną i przesłankę szczegółową

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
				– wyjaśnia znaczenia przypisywanych antykowi określeń wymienionych przez autora w akapicie 4.	stwierdzenia z akapitu 4., biorąc pod uwagę funkcję użytych środków retorycznych		
40.	Herodot czytany przez Kapuścińskiego	wprowadzenie do lekcji 34. <i>Herodot czytany przez Kapuścińskiego</i> Ryszard Kapuściński, <i>Podróże z Herodotem</i> (fr.) zadanie projektowe (ilustrowany album <i>Obrazy Innego w tekstach kultury</i>)	– wie, kim był Herodot – określa pierwszy cel podróży Herodota – wymienia elementy różniące starożytnych Egipcjan od starożytnych Greków – rozpoznaje w tekście środki językowe – zbiera argumenty do klasowej dyskusji na temat prawa ingerowania w życie innych	– wypisuje w formie twierdzeń prawa relatywizmu kulturowego odkrytego przez Herodota – określa funkcję środków językowych w tekście Kapuścińskiego – wskazuje w tekście słowo wyrażające etnocentryzm i ksenofobię Greków	– określa stosunek Herodota do Innego – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie (doskonale nie umiejętności argumentacji)	– przedstawia swój stosunek do obyczajów Egipcjan – wskazuje wartości cenione przez Herodota – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – nawiązuje do opinii innych dyskutantów – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do	– ocenia zasady pluralizmu kulturowego – wskazuje w tekście eseju, wyjaśnia, dlaczego pisarz wybrał tę formę wypowiedzi – publikuje najlepszą pracę projektową w formie albumu

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady dyskusji – stara się brać udział w dyskusji – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje tezę do dyskusji – bierze czynny udział w dyskusji – zbiera materiały do zadania projektowego 		<ul style="list-style-type: none"> – jej uzasadnienia bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem – tworzy ilustrowany album <i>Obrazy Innego w tekstach kultury</i> 	
41.	W świecie rzymskich bogów	wprowadzenie do lekcji 35. <i>W świecie rzymskich bogów</i> Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> (fr. części II Rzym)	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia, w jaki sposób Parandowski relacjonuje wierzenia Rzymian 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia podstawowe różnice między panteonem greckim a rzymskim 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia istotną rolę tolerancji w życiu codziennym – opisuje świat wyobrażeń religijnych Rzymian 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia i uzasadnia swoje zdanie na temat roli wpływów greckich na obyczajowość Rzymian 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje grecki i rzymski system wierzeń religijnych, wymienia podobieństwa i różnice

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
42.	Ewolucja eposu – <i>Eneida</i> Wergiliusza	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Ewolucja eposu – Eneida Wergiliusza</i> Wergiliusz, <i>Eneida</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia cechy gatunkowe eposu wskazuje w <i>Eneidzie</i> inwokację wymienia najważniejsze, zdaniem Wergiliusza, cechy idealnego obywatela 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, czy inwokacja z <i>Eneidy</i> jest podobna do tej z <i>Iliady</i> przedstawia najważniejsze wydarzenia z mitu założycielskiego, zawarte w <i>Eneidzie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> określa, co łączy Eneasza z homeryckimi pierwowzorami, a co go od nich odróżnia 	<ul style="list-style-type: none"> określa stosunek Wergiliusza do homeryckiej tradycji literackiej określa stosunek Wergiliusza do państwa 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje rzymski świat zmarłych rozważa, odwołując się do obrazu Elizjum, w jakim stopniu można używać historii do tłumaczenia teraźniejszości
43.	Heroizm i miłość w <i>Eneidzie</i>	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Heroizm i miłość w Eneidzie</i> Wergiliusz, <i>Eneida</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje Dydonę przedstawia wydarzenia, jakie się rozegrały w jaskini gromadzi materiały do opracowania referatu na temat różnych odsłon miłości w epoce starożytnej 	<ul style="list-style-type: none"> określa stosunek Dydony do Eneasza przedstawia wpływ Fatum na los bohaterów pisze referat 	<ul style="list-style-type: none"> ocenia prawdziwość uczuć Dydony uzasadnia, czy ludzie mają prawo wyboru, gdy miłość i powinność się wykluczają 	<ul style="list-style-type: none"> omawia rolę bogów w <i>Eneidzie</i> porównuje postawy Achillesa i Eneasza pisze referat zgodnie ze wszystkimi założeniami gatunkowymi tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> wygłasza referat w klasie rozważa zagadnienie zazdrości w różnych tekstach kultury

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
44.	Epikureizm i stoicyzm Horacego	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Epikureizm i stoicyzm Horacego</i> Horacy, <i>Pieśń zimowa</i> ; Do Mecenasas; <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są epikureizm i stoicyzm; wyjaśnia, którą z tych postaw uważa za wartościowszą – określa, do kogo zwracają się osoby mówiące w pieśniach – wskazuje porównanie w pieśni <i>Do Mecenasas</i> – wypisuje z pieśni <i>Do Mecenasas</i> fragmenty o charakterze filozoficznym – stawia tezę dotyczącą trwałych i ulotnych wartości w życiu człowieka; zbiera argumenty na jej 	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst biograficzny i filozoficzny <i>Pieśni</i> – opisuje stosunek osoby mówiącej w <i>Pieśni zimowej</i> do bogów – charakteryzuje adresata wypowiedzi w pieśni <i>Do Mecenasas</i> – wypisuje aforyzmy z pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat trwałych i ulotnych wartości w życiu człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w <i>Pieśniach</i> cechy stoicyzmu i epikureizmu – omawia motywy obecne w <i>Pieśniach</i> – wyjaśnia, w jaki sposób w pieśni <i>Do Mecenasas</i> jest rozumiana wartość cnoty – określa, jakie znaczenia wynikają z obecności toposu wędrowni w pieśni <i>Do Mecenasas</i> – określa budowę składniową aforyzmów w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje językowe ujawniające się w <i>Pieśni zimowej</i> – ocenia zasadność i aktualność spostrzeżeń Horacego na temat młodości – charakteryzuje postawę Horacego wobec życia – określa funkcję pytań retorycznych w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i> – zachowuje wszystkie cechy gatunkowe wypowiedzi argumentacyjnej – wykazuje, że te 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jak zachować się wobec przeciwności losu, odwołuje się do <i>Pieśni zimowej</i> oraz własnych przemyśleń – analizuje realizację motywu samotnego żeglarza w pieśni <i>Do Pompejusza Grosfusa</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			uzasadnienie			same motywy inaczej funkcjonują w literaturze antycznej niż w Biblii	
45.	Poeta natchniony	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Poeta natchniony</i> Horacy, <i>Wzniosłem pomnik</i> Pablo Picasso, <i>Poeta</i> , 1912	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje osobę mówiącą w pieśni, przedstawia, do kogo się ona zwraca – określa nastrój pieśni – wyszukuje metaforę w tekście pieśni – wie, co znaczy topos <i>non omnis moriar</i> – wie, że <i>Wzniosłem pomnik</i> jest utworem metapoetyckim 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje znaczenie metafory zawartej w pieśni – wskazuje w pieśni Horacego topos <i>non omnis moriar</i>, wyjaśnia jego znaczenie – wyjaśnia, dlaczego <i>Wzniosłem pomnik</i> jest utworem metapoetyckim 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w pieśni elementy biograficzne, określa ich funkcję – interpretuje wyprawę utworu – ocenia postawę artysty wobec przekonania o nieśmiertelności jego utworów 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, które określenie lepiej charakteryzuje warsztat twórczy Horacego: platoński szaf twórczy czy rzemiosło poetyckie – wyjaśnia, czy obraz Picassa można uznać za realizację toposu poety natchnionego i szafu poetyckiego 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje Horacego, odnosząc się do jego <i>Pieśni</i> – porównuje Horacjańską realizację toposu <i>non omnis moriar</i> z innymi tekstami kultury nawiązującymi do motywu nieśmiertelności poezji

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
46.	Horacy jako wychowawca	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Horacy jako wychowawca</i> Horacy, <i>Ojczyzna – okrętem</i> Josif Brodski, <i>W stylu Horacego</i> (fr.) miniprzewodnik: motywy antyczne	<ul style="list-style-type: none"> – umie wskazać w pieśni Horacego animizację i personifikację – określa nastrój pieśni – opowiada, czego dotyczy sytuacja liryczna ukazana w wierszu Brodskiego – wyjaśnia, co jest tematem wiersza Brodskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega personifikacja zastosowana w pieśni – wskazuje alegorie statku i burzy w wierszu Brodskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sensy alegoryczne utworu Horacego – rozważa, w jaki sposób w wierszu Horacego realizuje się motyw patriotyzmu – wyjaśnia, dlaczego Brodski posłużył się zdrobnieniem rzeczownika <i>statek</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje alegorie obecne w pieśni Horacego – wyjaśnia tytuł wiersza Brodskiego – objaśnia różnicę między patriotyzmem Horacego a Brodskiego – porównuje pieśń Horacego z wierszem Brodskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wykorzystanie alegorii okrętu w wierszu Horacego i w innym tekście kultury
47.	Język oficjalny i nieoficjalny	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Język oficjalny i nieoficjalny</i> Ewa Baniecka, <i>Gwara młodzie-</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie rolę języka jako narzędzia komunikacji – zna zasadę podziału języka ogólnego na język oficjalny 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi rozpoznać w tekście odmiany języka oficjalnego i nieoficjalnego – wymienia i definiuje formy tekstów 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwija umiejętność tworzenia różnych pism użytkowych – odwołuje się do tekstu Banieckiej 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy pisemne oświadczenie – wyjaśnia istotę mody językowej, odwołując się do tekstu Banieckiej 	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje się doskonałą umiejętnością tworzenia pism użytkowych – wyjaśnia pojęcie socjolektu i określa jego

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>żowa jako odmiana współczesnej polszczyzny (fr.)</i>	<ul style="list-style-type: none"> i nieoficjalny – wymienia odmianę języka, wie, czym się one charakteryzują – zna zasady konstrukcji pism użytkowych i stara się je stosować – podaje synonimy wyrazu <i>dziewczyzna</i> – dostrzega zalety i zagrożenia wynikające ze zjawiska mody językowej 	<ul style="list-style-type: none"> użytkowych – tworzy pisma użytkowe – stosuje w pismach użytkowych zasady kompozycyjne – stara się wyjaśnić związek między stylem kolokwialnym, nieoficjalną odmianą polszczyzny a gwarą młodzieżową, odwołuje się do tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> i ocenia jedno z określeń atrakcyjnej dziewczyny pod względem ekspresywności i tajności 	<ul style="list-style-type: none"> i własnych doświadczeń 	<ul style="list-style-type: none"> funkcję w wypowiedzi – wymienia trzy socjolekty inne niż gwara młodzieżowa
48.	Literatura Greków i Rzymian. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – określa czas trwania epoki starożytnej – zna mitologię starożytnych Greków – zna mitologię staro- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak starożytni Grecy postrzegali bogów – wymienia motywy obecne w pozna- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w <i>Iliadzie</i> lub <i>Odysei</i> cechy eposu – wskazuje w <i>Antygonie</i> cechy trage- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia przesłanie Platońskiej alegorii jaskini – omawia koncepcję ludzkiego losu za- 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<p>żytnych Rzymian</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna formy gatunkowe lektur obowiązkowych (epos, tragedia antyczna, komedia antyczna) – zna uniwersalne motywy antyczne, dostrzega ich żywotność w kulturze – zna frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie 	<ul style="list-style-type: none"> nych utworach antycznych – wyjaśnia frazeologizmy o mitologicznym rodowodzie – wyjaśnia, jak antyczni twórcy rozumie heroizm i patriotyzm – podaje cechy gatunkowe eposu, tragedii antycznej, komedii antycznej 	<ul style="list-style-type: none"> dii antycznej – wskazuje w <i>Chmurchach</i> cechy komedii antycznej – omawia archetypy występujące w literaturze Greków i Rzymian – omawia <i>Platońską alegorię jaskini</i> 	<ul style="list-style-type: none"> wartą w tragedii greckiej – wyjaśnia, w jaki sposób współcześni twórcy odwołują się do tradycji antycznej, podaje przykłady – wskazuje nawiązywania do antyku w polszczyźnie potocznej 	
49.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Andrzej Maria Lewicki, Anna Pajdzińska, <i>Frazeologia</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Zadanie 2. Zbigniew Herbert, <i>Apollo i Marsjasz</i>	tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	– formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji	– prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	– potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
50.	Praca klasowa						
ŚREDNIOWIECZE							
51.	Tysiąc lat kultury średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Tysiąc lat kultury średniowiecza</i> Jacques Le Goff, <i>Człowiek średniowiecza</i> (fr.)	– zna czas trwania epoki – określa najważniejsze wydarzenia wpływające na kontekst historyczny i kulturowy epoki – wie, czym jest sym-	– zna symbole mające szczególne znaczenie dla średniowiecza – wie, na czym polegał średniowieczny uniwersalizm – wie, z czego wyni-	– omawia niejednoznaczność symboliki psa – wyjaśnia, w jaki sposób średniowiecze postrzegało sens istnienia przedmiotów nie-	– wyjaśnia powody nadawania elementom przyrody sensu symbolicznego w okresie średniowiecza – wyjaśnia rolę myślenia symbolicz-	– rozważa i uzasadnia rolę symboli w życiu człowieka różnych epok

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		miniprzewodnik: symboliczne zwierzęta średniowiecza	bol – rozwija umiejętność przetwarzania informacji w tekście popularnonaukowym	kała uprzywilejowana rola łaciny w okresie średniowiecza	materiałnych – uzasadnia, czy myślenie symboliczne w średniowieczu miało charakter naukowy	nego w ludzkim życiu	
52.	Zło brakiem dobra	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Zło brakiem dobra</i> św. Augustyn, <i>Wyznania</i> (fr.) miniprzewodnik: wielcy święci średniowiecza	– wskazuje problem postawiony w tekście – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że wszystko, co istnieje na świecie, jest dobre	– określa, czym jest zło i dobro według św. Augustyna	– opisuje drogę do uznania nieskończoności Boga i postrzegania świata jako przestrzeni dobra, odnosi się do tekstu św. Augustyna	– określa na podstawie tekstu św. Augustyna, jakie są powinności człowieka	– porównuje rozważania Sokratesa i Augustyna na temat dobra
53.	Język jako system znaków	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Język jako system znaków</i>	– wie, że język jest systemem znaków – wie, na jakie podsystemy można podzielić	– podaje przykłady form językowych do wybranego słowa	– doskonali umiejętność preredagowania tekstu	– wyjaśnia, na czym polega specyfika dzieła literackiego – dokonuje przekładu	– przyporządkowuje zmiany w współczesnej wersji wiersza do odpowiednich

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Jan Parandowski, <i>Język zbiorem znaków</i> (fr.) [<i>Ach, miłość...</i>]	<ul style="list-style-type: none"> lić język – rozwija umiejętność wykorzystywania wiedzy z zakresu gramatyki w interpretacji utworów literackich i tworzeniu własnych tekstów 	<ul style="list-style-type: none"> – udoskonala umiejętność rozumienia wypowiedzi 		<ul style="list-style-type: none"> du anonimowego wiersza na współczesną polszczyznę, a następnie wskazuje elementy językowe, które uległy zmianie 	<ul style="list-style-type: none"> podsystemów języka
54.	Poetycki traktat teologiczny	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Poetycki traktat teologiczny Bogurodzica</i> (tekst średniowieczny i przekład na współczesną polszczyznę)	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem <i>Bogurodzicę</i> – zna czas powstania utworu – wskazuje najważniejsze cechy gatunkowe pieśni religijnej – wskazuje w <i>Bogurodzicy</i> osobę mówiącą i adresata 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sytuację liryczną ukazaną w <i>Bogurodzicy</i> – wyjaśnia, na czym polega symetria budowy strof – pisze wypowiedź argumentacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> – określa modlitewny charakter <i>Bogurodzicy</i> – rozważa, dlaczego <i>Bogurodzicę</i> można nazwać poetyckim traktatem teologicznym – wie, co oznaczają pojęcia: antyteza, hierarchizm, teo- 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje <i>Bogurodzicę</i> w kontekście teocentryzmu i hierarchizmu – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje realizację motywu <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> i na polichromii z kaplicy Trójcy Świętej – ocenia, czy prośby zawarte w <i>Bogurodzicy</i> mogłyby znaleźć się we współczesnej modlitwie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
					centryzm		
55.	<i>Bogurodzica</i> – pierwszy polski hymn	wprowadzenie do lekcji 46. <i>Bogurodzica</i> – pierwszy polski hymn <i>Bogurodzica</i> (tekst średniowieczny)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się hymn jako gatunek literacki – potrafi wskazać w <i>Bogurodzicy</i> środki wpływające na nastrój pieśni 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje środki stylistyczne wpływające na muzyczny charakter <i>Bogurodzicy</i> – wyjaśnia, kim jest podmiot zbiorowy, uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czy zasadna jest opinia Jana Długosza, że <i>Bogurodzicę</i> można określić mianem pieśni ojczystej – zna okoliczności zapisu najstarszych słów w języku polskim 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego <i>Bogurodzicę</i> zapisano w języku polskim, chociaż językiem dominującym w literaturze średniowiecza była łacina 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy w treści próśb zanoszonych do Maryi można odnaleźć wartości szczególnie ważne dla Polaków
56.	Trwałość i zmiana w języku	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Trwałość i zmiana w języku</i> Teresa Skubalanka, <i>Wczesno- czy późnośredniowieczny język</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności powstania języka polskiego – zna pojęcia: archaizm, neologizm, neosemantyzm – wymienia rodzaje archaizmów 	<ul style="list-style-type: none"> – zna ogólne cechy języków słowiańskich – wskazuje i nazywa różne typy archaizmów w <i>Bogurodzicy</i> – wskazuje i określa 	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie i objaśnia proces wyodrębniania się języka polskiego – wie, czym charakteryzuje się przegłos polski – wyjaśnia na pod- 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia, które cechy <i>Bogurodzicy</i> wpływają na przynależność średniowiecznej polszczyzny do grupy języków słowiańskich – określa, kiedy do- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w języku ogólnopolskim lub w gwarze wyrazu / wyrażenia będącego nośnikiem form archaicznej polszczyzny

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		<i>Bogurodzicy?</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykład neosemantyzmu z <i>Bogurodzicy</i> – czyta ze zrozumieniem tekst Skubalanki 	<ul style="list-style-type: none"> – formy deklinacyjne i koniugacyjne w <i>Bogurodzicy</i> – wskazuje problemy poruszone w tekście Skubalanki 	<ul style="list-style-type: none"> – stawie tekstu Skubalanki różnicę między tekstem archaicznym a archaizowanym 	<ul style="list-style-type: none"> – chodzi do powstania neologizmów i neosemantyzmów – analizuje <i>Bogurodzicę</i> pod kątem zmian w języku 	
57.	Średniowieczna mowa uczuć	wprowadzenie do lekcji 48. <i>Średniowieczna mowa uczuć</i> <i>Lament świętokrzyski</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – określa gatunek literacki <i>Lamentu świętokrzyskiego</i> – wie, pod jakimi tytułami utwór występuje w literaturze – określa osobę mówiącą i jej adresatów w <i>Lamencie świętokrzyskim</i> – opisuje sytuację liryczną w <i>Lamencie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wypisuje z wiersza najczęściej występujące epitety, określa ich funkcję – uzasadnia, który wizerunek Maryi jest mu bliższy – z <i>Bogurodzicy</i> czy z <i>Lamentu Świętokrzyskiego</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze emocjonalnym – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze kontrastowym 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje kreację Matki Bożej w tekście, uwzględnia rolę kontrastów i środków stylistycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia związek wizerunku Matki Boskiej w <i>Lamencie świętokrzyskim</i> ze średniowieczną piętą – wyszukuje podobieństwa i różnice między <i>Bogurodzicą</i> a <i>Lamentem Świętokrzyskim</i>, uwzględnia typ liryki, nadawcę, adresatów, obraz Boga i Maryi,

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<i>świętokrzyskim</i>				styl, ideę przewodnią
58.	Średniowieczny wzór rycerza	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Średniowieczny wzór rycerza</i> <i>Pieśń o Rolandzie</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – umie wskazać cechy idealnego rycerza – charakteryzuje Rolanda na podstawie fragmentu tekstu – wie, co to jest literatura parenetyczna – gromadzi argumenty do dyskusji nad postawą Rolanda 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście przykłady etosu rycerskiego – wymienia cechy literatury parenetycznej ujawniające się w <i>Pieśni o Rolandzie</i> – uczestniczy w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia decyzję Rolanda o odrzuceniu pomocy – objaśnia sens ostatnich gestów Rolanda, odnosząc się do etosu rycerskiego i symboliki chrześcijańskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia funkcje elementów gloryfikujących śmierć Rolanda – rozważa, czy można pogodzić religijne ideały z krzewieniem wiary za pomocą siły 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje postawy heroiczne trzech wybranych przez siebie bohaterów literackich różnych epok
59.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	zadanie 1. <i>Pieśń o Rolandzie</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – gromadzi argumenty i przykłady – tworzy plan kom- 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej za- 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje błyskotliwą puentę – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – podejmuje próbę przygotowania planu kompozycyjnego wypowiedzi na zadany temat 	<ul style="list-style-type: none"> – pozycyjny wypowiedzi – pisze wypowiedź argumentacyjną, wyróżnia graficznie wstęp, rozwinięcie i zakończenie 	<ul style="list-style-type: none"> – chowuje cechy tej formy gatunkowej – zachowuje logiczną kolejność argumentów 		
60.	Średniowieczny wzór władcy	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Średniowieczny wzór władcy</i> Gall Anonim, <i>Kronika polska</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polegał uniwersalizm łaciny w okresie średniowiecza – wie, jakie są cechy gatunkowe kroniki – wymienia cechy dobrego władcy 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście cnoty Bolesława Krzywoustego – wyjaśnia, dlaczego <i>Kronikę polską</i> można nazwać utworem parenetycznym 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego kroniki są źródłem wiedzy o przeszłości 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Gall Anonim określa czas panowania Chrobrego jako „złoty wiek” 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje, odnosząc się do fragmentu <i>Kroniki polskiej</i>, jak w okresie średniowiecza kształtowały się relacje polsko-niemieckie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
61.	Konflikt władzy świeckiej i duchownej	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Konflikt władzy świeckiej i duchownej</i> Gall Anonim, <i>Kronika polska</i> (fr.) Wincenty z Kielczy, <i>Hymn do świętego Stanisława</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności śmierci św. Stanisława – wie, czym charakteryzuje się hymn ambrożyjski – cytuje fragmenty określające nastrój tekstu – wskazuje funkcję inwokacji w hymnie 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać w <i>Hymnie do świętego Stanisława</i> elementy kompozycyjne – omawia cud opisany przez Wincentego z Kielczy 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje na podstawie hymnu postawę biskupa wobec króla – rozważa i uzasadnia, czy religia może być czynnikiem państwowotwórczym 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia stanowisko zajęte przez Galla Anonima w kwestii sporu króla z biskupem 	<ul style="list-style-type: none"> – odwołuje się do różnych tekstów kultury, by wskazać przykłady reakcji świata nadprzyrodzonego na śmierć bohatera
62.	Czym jest asceza?	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Czym jest asceza?</i> <i>Legenda o świętym Aleksym</i> (fr.) Jan Twardowski, <i>Malowani święci</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w utworze elementy fantastyczne – wymienia cechy, którymi kieruje się asceta – wlicza cuda towa- 	<ul style="list-style-type: none"> – cytuje fragment świadczący o aurytecie Biblii w średniowieczu – określa, do kogo zwraca się narrator w inwokacji i o co 	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>fuga mundi</i>, podaje przykład funkcjonowania tego motywu w <i>Legendzie o świętym Aleksym</i> – określa rolę Matki 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje zachowanie Aleksego podczas nocy poślubnej – wyjaśnia etymologię imienia <i>Aleksy</i> – rozważa, z czego 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje motyw miłości małżeńskiej w <i>Legendzie o świętym Aleksym</i> i innym tekście kultury – ocenia popularność Joanny d’Arc na prze-

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			rzyżące śmierci świętego – uzasadnia, czy współcześnie postawa ascetyczna może być popularna – opisuje świętych ukazanych w liryku Twardowskiego	prosi – wie, czym w średniowieczu była asceza – uzasadnia, kogo można nazwać świętym – odczytuje symbolikę kolorów w wierszu Twardowskiego	Bożej w tekście – ocenia postawę Aleksego wobec Famijany – interpretuje wiersz Twardowskiego jako polemikę z kulturą masową	wynikała popularność utworu w średniowieczu – interpretuje wiersz Twardowskiego jako refleksję nad sensem świętości we współczesnym świecie	strzeni wieków, zwracając uwagę dlaczego obecnie postać ta stała się bohaterką kultury popularnej
63.	Święty a świat	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Święty a świat</i> <i>Kwiatki świętego Franciszka z Asyżu (fr.)</i>	– wie, co to jest kazanie – streszcza wydarzenia opisane w tekście – nadaje nowy tytuł 1. fragmentowi, uwzględniając myśl przewodnią tekstu – pisze wypowiedź	– wyjaśnia, w jaki sposób 1. fragment nawiązuje do założeń teocentryzmu – opisuje na podstawie 2. fragmentu stosunek świętego Franciszka do świata przyrody	– wskazuje środki stylistyczne dominujące w odpowiedzi św. Franciszka w 1. fragmencie – określa środki stylistyczne pojawiające się w 2. fragmencie – w wypowiedzi ar-	– wskazuje i interpretuje nawiązania do Biblii w 2. fragmencie – wyjaśnia, w jaki sposób fragmenty tekstu realizują franciszkańską afirmację świata	– porównuje wizerunek świętego ukazany we fragmentach tekstu z innymi wizerunkami świętych średniowiecznych – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			argumentacyjną na temat aktualności idei wyznawanych przez św. Franciszka	– w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie	gumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej	– pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania	kultury
64.	Franciszkanizm – kontynuacje i nawiązania	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Franciszkanizm – kontynuacje i nawiązania</i> św. Franciszek z Asyżu, <i>Hymn</i> (fr.) papież Franciszek, encyklika <i>Laudato si'</i> (fr.)	– wskazuje w <i>Hymnie</i> cechy gatunkowe – określa osobę mówiącą i adresata – wymienia bohaterów <i>Hymnu</i> – wie, czym są antropomorfizacja i encyklika – czyta ze zrozumieniem tekst encykliki	– przywołuje określenia przypisane bohaterom <i>Hymnu</i> – zna okoliczności powstania encykliki <i>Laudato si'</i> – opisuje model życia przedstawiony w encyklice – przedstawia swoje stanowisko wobec problemu poruszonego w encyklice	– charakteryzuje elementy przyrody opisane w <i>Hymnie</i> – ocenia franciszkańską postawę afirmacji świata – wskazuje w encyklice bezpośrednio i pośrednio nawiązania do franciszkanizmu	– wyjaśnia, dlaczego <i>Hymn</i> nazywa się także <i>Pieśnią słoneczną</i> – podaje teologiczne uzasadnienie działań na rzecz ochrony środowiska	– analizuje, w jaki sposób polska literatura nawiązywała do idei franciszkanizmu, odwołuje się do wybranych tekstów kultury

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
65.	<i>Danse macabre</i> – taniec ze śmiercią	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Danse macabre – taniec ze śmiercią</i> <i>Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> (fr.) infografika: idee średniowiecza	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności powstania motywu <i>danse macabre</i> – opisuje wizerunek śmierci popularny w średniowieczu – wypisuje z wiersza antytezy i wyrazy bliskoznaczne – wskazuje w tekście elementy komiczne 	<ul style="list-style-type: none"> – określa rolę alegorii w średniowiecznym wizerunku śmierci – określa funkcję antytez i wyrazów bliskoznacznych – cytuje fragmenty o charakterze groteskowym 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia fragmenty o charakterze groteskowym – uzasadnia, że wiersz zawiera elementy naturalistyczne – wskazuje, co łączy ludzi wymienionych w przemowie Śmierci 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję groteski w utworze – tworzy notatkę syntetyzującą na temat sztuki umierania w literaturze i kulturze średniowiecza 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego konwencja naturalistyczna była popularna w średniowieczu – wyszukuje we współczesnej kulturze nawiązania do średniowiecznego motywu <i>danse macabre</i>
66.	Średniowieczni w krzywym zwierciadle satyry	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Średniowieczni w krzywym zwierciadle satyry</i> <i>Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest satyra – rozumie określenie <i>memento mori</i> – wskazuje w tekście elementy humorystyczne – wskazuje elementy łączące <i>Wywiad</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie, na czym polega demokracja śmierci – wskazuje w tekście średniowiecznym fragmenty o charakterze satyrycznym, uzasadnia 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia i uzasadnia, na czym polega kontrast między wypowiedziami Śmierci i Mistrza Polikarpa – porównuje tekst średniowieczny 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia związek między zastosowaniem humoru a moralizatorską wymową tekstów średniowiecza – tworzy projekt start-upowy 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek śmierci ukazany w <i>Rozmowie Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> i w tekstach kultury współczesnej

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		Miron Białoszewski, <i>Wywiad</i> zadanie projektowe (start-up)	z tekstem średniowiecznym – wyszukuje w <i>Wywiadzie</i> antytezy – włącza się w prace projektowe	swój wybór – wskazuje w <i>Wywiadzie</i> elementy współczesności – zbiera materiały do zadania projektowego	z graficzną realizacją motywu <i>danse macabre</i> – uzasadnia, czy <i>Wywiad</i> zawiera elementy groteski		
67.	Opowieść o miłości nieszczęśliwej	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Opowieść o miłości nieszczęśliwej</i> <i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (fr.) Halina Poświatowska, [<i>tutaj leży Izold jasnowłosa...</i>]	– zna pojęcia: romans, romans rycerski – czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia i opisuje bohaterów tekstu – cytuje argumenty prawne i moralne wysuwane przez Ogryna – pisze wypowiedź argumentacyjną na	– wyjaśnia, jaką rolę pełni świat przyrody w życiu Tristana i Izoldy – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – określa nastrój wiersza Poświatowskiej, opinię uzasadnia przykładem	– ocenia postawę Tristana wobec Ogryna – interpretuje słowa Ogryna, że Tristan jest „umarły” – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – na podstawie biogramu Poświatow-	– formułuje uniwersalne twierdzenie o miłości, odwołując się do historii uczucia Tristana i Izoldy – w wypowiedzi argumentacyjnej pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zwięźle podsu-	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – omawia kreacje średniowiecznych kochanków na podstawie <i>Dziejów Tristana i Izoldy</i> oraz innych tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			temat sensu wierności bez miłości – określa osobę mówiącą i bohaterów wiersza Poświatowskiej	dami z tekstu – analizuje budowę składniową ostatniej strofy wiersza, określa wpływ tej konstrukcji na wymowę utworu	skiej wyjaśnia, czy wiersz zawiera elementy biograficzne	mowuje rozważania – wskazuje i interpretuje nawiązania do historii Tristana i Izoldy w wierszu Poświatowskiej	
68.	Symbolika miłości	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Symbolika miłości</i> <i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (fr.)	– czyta tekst ze zrozumieniem – opisuje wydarzenia i bohaterów ukazanych w tekście – zbiera materiały do referatu	– opisuje niezwykle wydarzenia, do których doszło po śmierci Tristana i Izoldy – ocenia postępowanie Izoldy o Białych Dłoniach – pisze referat na temat symboli, którymi artyści obrazują miłość	– objaśnia symbolikę nagiego miecza rozdzielającego śpiących kochanków – wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną	– wyjaśnia, dlaczego literatura tak często sięga po symbole – przygotowuje referat zgodny ze wszystkimi założeniami tej formy wypowiedzi	– rozważa rolę symboli (np. przedmiotów, roślin, kolorów) w różnych tekstach kultury – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
69.	Tworzenie własnego tekstu. Szkic interpretacyjny	zadanie 1. Jarosław Iwaszkiewicz, <i>Do Izoldy</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia szkicu interpretacyjnego – stawia tezę interpretacyjną i podejmuje próbę jej uzasadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> – bada budowę tekstu, sytuację komunikacyjną, użyte środki językowe, kreację świata przedstawionego – potwierdza prawdziwość swojej tezy za pomocą argumentów wywiezionych z tekstu oraz z wybranych kontekstów 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera i omawia tylko te elementy składowe utworu, które są ważne dla jego zrozumienia – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – pisze szkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zwięźle podsumowuje rozważania 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
70.	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	zadanie 2. Régine Pernaud, <i>Kobieta w czasach katedr</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi na zadany temat – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze wypowiedź argumentacyjną – rozpoznaje problem rozważany w tekście oraz stanowisko autora wobec tego problemu – ustosunkowuje się do rozwiązania przyjętego przez autora – odwołuje się do utworów poruszających problem rozważany w tekście – formułuje wnioski 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – rzeczowo uzasadnia swoje stanowisko wobec problemu rozważanego w tekście – zachowuje logiczną kolejność argumentów 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
71.	Poetycka <i>summa</i> średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 59. <i>Poetycka summa średniowiecza</i> Dante Alighieri, <i>Boska komedia</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co oznacza pojęcie <i>summa</i> – wymienia cechy gatunkowe <i>Boskiej komedii</i> – opisuje sytuację egzystencjalną osoby mówiącej w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najważniejsze elementy kompozycji <i>Boskiej komedii</i> – nazywa typ strof występujących w tekście – określa nastrój fragmentu poematu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czy poemat Dantego można nazwać <i>summą</i> – uzasadnia, na czym polega teologiczny i syntetyczny charakter <i>Boskiej komedii</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak kompozycja <i>Boskiej komedii</i> wpływa na wymowę utworu – omawia, na czym polega wizyjność poematu Dantego 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje obraz zaświatów w kulturze różnych epok
72.	Średniowieczna wizja zaświatów	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Średniowieczna wizja zaświatów</i> Dante Alighieri, <i>Boska komedia</i> (fr.) Tadeusz Różewicz, <i>Brama</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie rolę teocentryzmu w średniowieczu – charakteryzuje obraz piekła z <i>Pieśni III</i> – cytuje określenia piekła z <i>Pieśni IV</i> – stawia tezę i gromadzi argumenty na 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, na czym polega groza dantejskich scen w <i>Boskiej komedii</i>, uzasadnia swoje zdanie – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat piekła 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję zbiorowych scen niedoli ukazanych przez Dantego – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – określa funkcję 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy strach przed karą jest dobrą motywacją postępowania człowieka, uzasadnia swoje zdanie – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, odwołując się do różnych tekstów kultury, w jaki sposób na przestrzeni wieków zmieniał się postrzeganie śmierci – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
		miniprzewodnik: motywy i idee średniowieczne	potrzeby wypowiedzi argumentacyjnej – określa temat <i>Bramy</i> Różewicza – wie, na czym polega turpizm; stara się wyszukać elementy turpistyczne w wierszu Różewicza	– wyjaśnia sens napisu nad bramą dan-tejskiego piekła w wierszu Różewicza, odnosi się do <i>Boskiej komedii</i> – wskazuje w <i>Bramie</i> elementy satyryczne	elementów satyrycznych w <i>Bramie</i> – interpretuje sens związku frazeologicznego w zakończeniu wiersza Różewicza	zręcznie podsumowuje rozważania – opisuje piekło w ujęciu Różewicza	kultury – wyszukuje w różnych źródłach przykłady potwierdzające stwierdzenie, że współczesność można nazwać cywilizacją śmierci
73.	Teologiczna <i>summa</i> średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Teologiczna summa średniowiecza</i> św. Tomasz z Akwinu, <i>Wiara i rozum</i> (fr.)	– czyta ze zrozumieniem – wymienia dwa rodzaje prawd o Bogu zawartych w dziele	– omawia, w jaki sposób św. Tomasz pojmuje wiarę religijną – stara się uzasadnić, że dzieło św. Tomasa można nazwać <i>summą</i>	– potrafi wyjaśnić, co to jest scholastyka – opisuje obraz Boga wyłaniający się z fragmentów tekstu	– uzasadnia, czy Tomasz z Akwinu jest twórcą filozofii czy tylko jej znawcą – porównuje postawy filozoficzne św. Augustyna i św. Tomasza	– porównuje postawy filozoficzne św. Augustyna, św. Tomasza i św. Franciszka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
74.	Dyskusja z tradycją w poezji Villona	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Dyskusja z tradycją w poezji Villona</i> François Villon, <i>Wielki testament</i> (fr.) Arthur Rimbaud, <i>Sezon w piekle. Poranek</i> zadanie projektowe (antologia zbuntowanych wierszy)	<ul style="list-style-type: none"> – zna formę gatunkową <i>Wielkiego testamentu</i> – określa adresata utworu – wyszukuje w tekście fragment o charakterze ironicznym – wie, co oznaczają określenia <i>poeta przekłęty</i> i <i>synkretyzm rodzajowy</i> – czyta ze zrozumieniem tekst Rimbauda, określa osobę mówiącą i adresata – wypisuje z tekstów tropy semantyczne – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wypisuje z tekstu Villona elementy składające się na autoportret poety – wymienia rady udzielane przez Villona czytelnikom – wskazuje w dziele Villona elementy liryczne, epickie i dramatyczne – określa temat tekstu Rimbauda – wypisuje z tekstów środki składniowe i określa ich funkcję – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy balladowe w utworze Villona – wymienia formy gatunkowe, do jakich nawiązuje Rimbaud – opracowuje antologię zbuntowanych wierszy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia i uzasadnia, na czym polega dialog Villona z tradycją literacką i kulturową – omawia rolę ironii w dziele Villona – porównuje podejście Villona i Rimbauda do życia, uwzględnia podobieństwa i różnice między ich dziełami – ilustruje wybranym tekstem kultury każdy z wierszy zamieszczonych w antologii 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioski z porównania dzieł Villona i Rimbauda zapisuje w formie interpretacji porównawczej – porównuje i ocenia efekty projektów, publikuje najlepszą antologię w formie albumu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
75.	Projekcja filmu <i>Siódma pieczęć</i>	<i>Siódma pieczęć</i> , reż. Ingmar Bergman, 1957	– ogląda film <i>Siódma pieczęć</i>				
76.	W poszukiwaniu Boga – <i>Siódma pieczęć</i>	wprowadzenie do lekcji 63. <i>W poszukiwaniu Boga – Siódma pieczęć</i> <i>Siódma pieczęć</i> , reż. Ingmar Bergman, 1957 Apokalipsa świętego Jana (8,1–11)	– określa formę gatunkową filmu – przedstawia swoje wrażenia po obejrzeniu dzieła – wymienia i charakteryzuje bohaterów – omawia główne wątki – wie, jaki tekst kultury stanowi kontekst dla filmu Bergmana	– opisuje, jakie wyobrażenie ludzi średniowiecza o świecie ukazano w filmie – określa nastrój ostatniej sceny filmu – wskazuje w filmie elementy symboliczne	– wskazuje w filmie postaci, które reprezentują współczesny sposób postępowania – ocenia wizerunek Śmierci w filmie – interpretuje wymowę gry w szachy ze Śmiercią	– wskazuje w filmie nawiązania do Biblii, określa ich funkcje – opisuje różne oblicza miłości ukazane w filmie – interpretuje wymowę filmu w kontekście fragmentu Apokalipsy świętego Jana	– porównuje, w jaki sposób kultura i literatura prezentują lęki człowieka średniowiecza i człowieka współczesnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
77.	Sztuka i architektura średniowiecza	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Sztuka i architektura średniowiecza</i> Julian Przybóś, <i>Widzenie katedry w Chartres</i> miniprzewodnik: wynalazki średniowiecza	<ul style="list-style-type: none"> wymienia cechy charakterystyczne stylu romańskiego w architekturze podaje przykłady zabytków sztuki romańskiej ze swojego regionu wymienia cechy stylu gotyckiego w architekturze przedstawia, kim jest i do kogo kieruje swoją wypowiedź osoba mówiąca w wierszu Przybósia 	<ul style="list-style-type: none"> podaje cechy malarstwa i rzeźby w stylu romańskim i gotyckim określa nastrój wiersza Przybósia gromadzi materiał do referatu na temat tego, co średniowiecznego podoba się dzisiaj nastolatkom 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady romańskich i gotyckich dzieł malarzskich i rzeźbiarskich wyjaśnia, jak należy rozumieć słowo <i>widzenie</i> zawarte w tytule wiersza Przybósia pisze referat zgodnie z założeniami tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnice między stylem rzeźby gotyckiej i romańskiej rozważa zasadność poznawania zabytków epok minionych, odwołuje się do wiersza Przybósia wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje wizerunek katedry w Chartres ukazany w wierszu Przybósia; porównuje go ze zdjęciem tego kościoła zamieszczonym w podręczniku wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
78.	Katedra fantastyczna	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Katedra fantastyczna</i> Jacek Dukaj, <i>Katedra</i> (fr.) miniprzewodnik: konwencja fantastyczna w literaturze	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem fragmenty tekstu Jacka Dukaja – wskazuje w tekście te cechy fantastycznej Katedry, które można odnieść do rzeczywistego obiektu architektury sakralnej 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście Dukaja pojęcia naukowe i neologizmy, określa ich funkcje – wyjaśnia, czy z perspektywy współczesnej młodzieży warto czytać literaturę fantasy 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście Dukaja fragmenty o charakterze uroczystym – zwraca uwagę na inne przejawy patosu w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – określa sens zamieszczenia pojęć i wyrażeń religijnych w tekście Dukaja – wyjaśnia sens zadedykowania opowiadania Gaudíemu 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje tekst Jacka Dukaja z filmem Tomka Bagińskiego, zwracając uwagę na ukształtowanie przestrzeni, w jakiej rozgrywają się zdarzenia, oraz obraz katedry i jej symbolikę
79.	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Aron Guriewicz, <i>Kategorie kultury średniowiecznej</i> (fr.) zadania 1.–10.	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje strukturę tekstu – dostrzega sposób prowadzenia wyводу i argumentację – wskazuje metafory w akapicie 3., podejmuje próbę wyjaśnienia ich sensu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje tezę akapitu 1. i argumenty na jej rzecz podane przez autora – wyjaśnia sens metafor z 3. akapitu – wie, o jakiej kategorii kultury średniowiecznej mówi 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakiej kategorii kultury średniowiecznej tekst dotyczy – uzasadnia, jaki był główny cel podróży w średniowieczu – określa funkcję 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, jaką rolę w argumentacji Guriewicza odgrywają odwołania do <i>Boskiej komedii</i> Dantego 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			– podaje synonim słowa <i>antyteza</i>	autor – wypisuje z tekstu przeciwieństwa obrazujące dualizm myślenia ludzi średniowiecza	wypowiedzeń nawiasowych – ocenia prawdziwość twierdzeń na temat tekstu, uzasadnia swoje zdanie		
80.	Średniowiecze. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		– zna czas trwania epoki – zna omówione teksty średniowieczne – zna motywy i idee średniowiecza – wie, czym była literatura parenetyczna – wie, kto był najwybitniejszym filozofem dojrzałego średniowiecza	– wyjaśnia, czym był średniowieczny uniwersalizm – wyjaśnia, jaki stosunek do <i>sacrum</i> mieli ludzie średniowiecza – wyjaśnia, jak ludzie średniowiecza postrzegali śmierć – zna poglądy św. Tomasza	– omawia wzory parenetyczne epoki, powołując się na przykłady – omawia pojęcie <i>deesis</i> , odnosi je do konkretnych dzieł epoki – omawia style w sztuce średniowiecza, powołuje się na przykłady	– wyjaśnia, w jaki sposób współcześni twórcy odwołują się do tradycji średniowiecznej, podaje przykłady	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. STAROŻYTNOŚĆ – ŚREDNIOWIECZE							
			– wie, jakie dwa style występowały w sztuce średniowiecza	– wyjaśnia, czym wyróżnia się <i>Wielki testament</i> na tle innych tekstów epoki	– umie przedstawić poglądy św. Tomasa – objaśnia pojęcie <i>teodycea</i>		
81.	Praca klasowa						

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
RENESANS							
82.	Odrodzenie – nowa interpretacja antyku	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Odrodzenie – nowa interpretacja antyku</i> Eugenio Garin, <i>Człowiek renesansu</i> (fr.) miniprzewodnik: wielcy ludzie renesansu infografika: główne idee renesansu	<ul style="list-style-type: none"> – zna genezę pojęcia <i>renesans</i> – określa ramy czasowe i kontekst historyczny epoki – wie, czym była reformacja – rozumie najważniejsze idee i hasła renesansu – czyta ze zrozumieniem fragmenty tekstu Garina – zna najważniejszych twórców epoki – podaje kilka tytułów dzieł renesansowych 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia najważniejsze idee i hasła epoki – wyjaśnia, na czym polega „rozbudzenie kulturalne” ludzi renesansu – wymienia, odwołując się do tekstu Garina, dziedziny życia i kultury, którymi interesowali się renesansowi twórcy 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać w wybranych dziełach renesansu nawiązania do głównych idei epoki – omawia, odwołując się do tekstu Garina, na czym polega życie aktywne – formułuje własną definicję antropocentryzmu, odwołując się do tekstu Garina i wprowadzenia do lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, jakie korzyści i zagrożenia wynikają z postrzegania człowieka jako centrum świata – interpretuje postać Pallas Ateny jako symbolu życia obywatelskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co było źródłem inspiracji dla renesansowej architektury, powołuje się na przykłady

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
83.	Człowiek w centrum – filozofia renesansu	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Człowiek w centrum – filozofia renesansu</i> Giovanni Pico della Mirandola, <i>O godności człowieka</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> definiuje humanizm jako ruch umysłowy renesansu zna pojęcia <i>antropocentryzm</i> i <i>homo faber</i> wskazuje w tekście epitety i peryfrazy określające człowieka wyszukuje fragmenty ukazujące pogląd Mirandoli na świat pisze wypowiedź argumentacyjną na temat kondycji człowieka zbiera argumenty do dyskusji na temat wolności człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> zna najważniejszych filozofów epoki rozumie i stosuje pojęcie <i>homo faber</i> wyjaśnia, na czym polega nawiązanie do antropocentryzmu w tekście Mirandoli określa funkcję epitetów i peryfraz w tekście Mirandoli w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie uczestniczy w klasowej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> wie, co różniło humanizm od scholastyki rozważa, czy każdy człowiek zasługuje na określenie <i>homo faber</i> wyjaśnia, kim jest Bóg i czym jest świat według Mirandoli w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> wie, na czym polegał neoplatonizm rozważa, w jaki sposób Mirandola ocenia Boga, wyjaśnia, co jest podstawą tej oceny interpretuje metaforę „człowiek rzeźbiarzem samego siebie” w wypowiedzi argumentacyjnej pisze efektowny, atrakcyjny wstęp w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
84.	Skuteczność jako cnota	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Skuteczność jako cnota</i> Niccolò Machiavelli, <i>Księżę</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia zastosowaną w <i>Księżciu</i> alegorię lwa i lisa, uwzględnia cechy tych zwierząt – wymienia, jakie cechy powinien mieć władca, który pragnie uniknąć politycznej porażki 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, czego powinna unikać osoba rządząca państwem – wyjaśnia różnicę między relacjami opartymi na miłości a relacjami, w których dominuje strach 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać i omówić, z czego wynikało zainteresowanie problematyką filozoficzną w renesansie – omawia różnicę między etyczną powinnością a skutecznością działania 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, w jaki sposób Machiavelli ocenia ludzi – zestawia i omawia dwa sposoby myślenia o człowieku we fragmentach dzieł Mirandoli i Machiavellego 	<ul style="list-style-type: none"> – odwołuje się do różnych źródeł wiedzy i wyjaśnia, dlaczego Borgię można nazwać pierwowzorem tytułowego bohatera <i>Księcia</i>
85.	Utopia – groźny ideał?	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Utopia – groźny ideał?</i> Thomas More, <i>Utopia</i> (fr.) zadanie projektowe (projekt funkcjonowania szkoły)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje tytuł dzieła, które rozpowszechniło motyw utopii i antyutopii – wie, czym charakteryzuje się utopia jako forma gatunkowa – wyjaśnia, jak More rozumie rolę pieniędzy 	<ul style="list-style-type: none"> – przywołuje dzieła literatury antycznej, w których pojawia się motyw państwa idealnego – opisuje, jaki jest stosunek Utopian do złota i kamieni szlachetnych 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje analogię między wizją państwa w <i>Utopii</i> a biografią More'a – opisuje sposób funkcjonowania prawa w <i>Utopii</i> – wymienia, jakie elementy państwa 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, w jaki sposób autor <i>Utopii</i> postrzega małżeństwo – ocenia sposób, w jaki autor <i>Utopii</i> postrzega prawo – rozważa, jakie są zagrożenia i korzyści 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizję państwa utopijnego w dziele More'a i w innym tekście kultury – podaje przykłady współczesnych utopii i antyutopii

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<p>dy w życiu człowieka i jego dążenie do pomnażania dóbr materialnych</p> <ul style="list-style-type: none"> – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje rolę rodziny w państwie idealnym More'a – zbiera materiały do zadania projektowego 	<p>totalitarnego znalazły odzwierciedlenie w <i>Utopii</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, jakie dobra człowiek powinien mieć na własność, a jakimi może się dzielić z innymi 	<ul style="list-style-type: none"> – ści z planowania czasu sobie i innym – tworzy projekt funkcjonowania szkoły ponadpodstawowej 	
86.	Rzeczpospolita idealna	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Rzeczpospolita idealna</i> Andrzej Frycz Modrzewski, <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest publicystyka – zna główne tematy publicystyki renesansowej – określa podstawową problematykę tekstu – wskazuje fragmenty, w których ujawnia się stosunek autora 	<ul style="list-style-type: none"> – zna tytuły i adresatów poszczególnych ksiąg traktatu <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> – wskazuje środki językowe służące celom perswazyjnym w dziele Modrzewskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, w jaki sposób Modrzewski pojmuje rolę prawa w republice – uzasadnia, czy traktat <i>O poprawie Rzeczpospolitej</i> jest dziełem utopijnym czy refleksją nad kondycją państwa 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, na czym polega pacyfizm Modrzewskiego – uzasadnia, na czym polega ponadczasowy charakter utworu – omawia, odwołując się do dzieła Modrzewskiego i wła- 	<ul style="list-style-type: none"> – wygłasza mowę na forum klasy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			do religii i sporów religijnych – zna i stosuje podstawowe środki retoryczne	– przygotowuje mowę, w której przedstawia program reformy szkoły	– przygotowuję mowę, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	snych obserwacji, czemu powinny służyć reformy państwa	
87.	Miłość w noweli doskonałej	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Miłość w noweli doskonałej</i> Giovanni Boccaccio, <i>Sokół</i>	– wie, że utwór jest fragmentem <i>Dekameronu</i> – wie, że utwór jest nowelą – zna elementy składające się na schemat kompozycji noweli – określa elementy świata przedstawionego w utworze: czas, przestrzeń, postaci	– zna okoliczności powstania utworu – wie, czym charakteryzuje się nowela – wskazuje w tekście kolejne elementy kompozycji noweli – omawia relacje damy i Federiga – uzasadnia, czy dla miłości warto poświęcić to, co najcenniejsze	– wie, czym jest motyw sokoła w organizacji fabuły noweli – przedstawia i ocenia, jak zmieniał się stosunek Monny Giovanni do Federiga	– omawia symboliczną funkcję motywu sokoła w noweli Boccaccia – uzasadnia, czy kierowanie się miłością zawsze prowadzi ku dobru	– porównuje obraz miłości w tekście Boccaccia oraz innych tekstach kultury (np. <i>Dziejach Tristana i Izoldy</i>)

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
88.	Gra ze średniowieczną tradycją	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Gra ze średniowieczną tradycją</i> François Rabelais, <i>Gargantua i Pantagruel</i> (fr.) zadanie projektowe (wystawa multimedialna na temat karnawalizacji świata)	<ul style="list-style-type: none"> – zna genezę i formę gatunkową dzieła – wie, że utwór przedstawia groteskową wizję świata – zna wzory parenityczne średniowiecza – wyszukuje w tekście elementy brzydoty – wyjaśnia znaczenie przymiotnika <i>gargantuiczny</i> – wskazuje, jakich środków używa pisarz, by rozśmieszyć czytelnika – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym charakteryzuje się groteska – wskazuje przysłowia i wyrażenia podlegające parodystycznemu przekształceniu – wskazuje słownictwo kolokwialne i wulgarne – wie, co cechuje literaturę popularną – wie, czym jest karnawalizacja świata – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy groteski w tekście Rabelais’go – wyjaśnia, na czym polega satyryczne przekształcenie parenitycznych wzorów średniowiecza przez Rabelais’go – omawia funkcję wprowadzenia do tekstu elementów stylu kolokwialnego – wskazuje w tekście cechy typowe dla literatury popularnej – przygotowuje scenariusz wystawy multimedialnej 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia funkcję groteskowej wizji świata w dziele Rabelais’go – omawia postawę Rabelais’go wobec życia – ocenia ukazany w tekście model wychowania – wyszukuje na obrazie Pietera Bruegla <i>Przysłowia niderlandzkie</i> (1559) ilustracje wybranych związków frazeologicznych; wyjaśnia ich znaczenie 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia obraz świata ukazany przez Rabelais’go – porównuje sposób pojmowania wolności w dziełach Mirandoli, More’a oraz Rabelais’go – organizuje wystawę multimedialną na temat karnawalizacji świata

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
89.	Renesansowe małżeństwo doskonałe	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Renesansowe małżeństwo doskonałe</i> Mikołaj Rej, <i>Żywot człowieka poczciwego</i> (fr.) Ewa Lipska, <i>Może będzie lepiej</i> zadanie projektowe (prezentacja multimedialna na temat wielkich ludzi polskiego renesansu)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że utwór Reja należy do literatury parenetycznej – wie, jaki wzorzec osobowy propaguje – wyszukuje w tekście zdrobnienia oraz argumenty przemawiające za wstąpieniem w stan małżeński – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat małżeństwa – opisuje sytuację liryczną ukazaną w wierszu Lipskiej – uzasadnia, co jest niezbędne do szczęśliwego funkcjonowania rodziny, odwo- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję zdrobnień – uzasadnia, jaką wizję małżeństwa prezentuje Rej: wyidealizowaną czy realistyczną – wskazuje w utworze cechy literatury popularnej – w wypowiedzi argumentacyjnej wyróżnia wstęp, rozwinięcie, zakończenie – określa nastrój wiersza Lipskiej, opinię potwierdza przykładami – interpretuje fakt zapomnienia rodzi- 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście Reja fragment, w którym ujawnia się stosunek narratora do dzieci – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej, odwołuje się do wskazanych tekstów – określa w wierszu Lipskiej perspektywę czasową – interpretuje sens zakończenia i tytuł wiersza – tworzy prezentację multimedialną 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście Reja środki językowe wpływające na emocjonalny charakter dzieła – potrafi wskazać różnicę między traktatem Reja a traktatami powstałymi w okresie średniowiecza – porównuje wizję świata w <i>Żywocie człowieka poczciwego</i> i w <i>Utopii</i> Thomasa More'a – interpretuje symboliczny sens każdego elementu „zapomnianego” 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje sposób przedstawienia małżeństwa w utworze Reja i w innych tekstach kultury

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<ul style="list-style-type: none"> – łączy się do tekstów – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – ców o dziecku – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> o wielkich ludziach polskiego renesansu 	<ul style="list-style-type: none"> przez bohaterów wiersza – przedstawia prezentację na forum klasy 	
90.	Renesansowy wzór gospodarza	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Renesansowy wzór gospodarza</i> Mikołaj Rej, <i>Żywot człowieka poczciwego</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>homo oeconomicus</i> – zna renesansowe wzorce osobowe: dworzanina i ziemianina – opisuje treść przykładu z 1. akapitu – wskazuje w tekście powtórzenia – formułuje rady, jak traktować pracownika 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje średniowieczny wzór rycerza z renesansowym wzorem ziemianina – omawia funkcję powtórzeń w tekście – charakteryzuje stosunek gospodarza do pracowników w tekście Reja 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Rej porównał złego gospodarza do zakonnika – ocenia ukazany w tekście stosunek gospodarza do pracowników – uzasadnia, jaki stosunek do pracowników Rej uważa za wzorcowy – omawia rolę zdobnień i wyli- 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje i ocenia ziemianina z tekstu Reja, zwracając uwagę, czy jest to człowiek o wyższych aspiracjach, czy też groszorb i sybaryta – rozważa i uzasadnia, do której techniki motywowania pracowników zachęca Rej: kija czy marchewki, odwo- 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje obraz przyrody ukazany w <i>Żywocie człowieka poczciwego</i> i innym tekście renesansowym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
					czeń w tekście	tuje się do tekstu	
91.	Optymizm humanisty	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Optymizm humanisty</i> Jan Kochanowski, [<i>Serce roście...</i>], [<i>Chcemy sobie być radzi...</i>]	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są epikureizm i stoicyzm – zna cechy gatunkowe pieśni – wskazuje motywy tematyczne pieśni – charakteryzuje osobę mówiącą i adresata – opisuje obraz przyrody ukazany w pieśni [<i>Serce roście...</i>] – wskazuje w pieśniach fragmenty o charakterze sentencji – rozważa, co daje człowiekowi poczucie szczęścia 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina założenia epikureizmu i stoicyzmu – przypomina założenia horacjańskiej zasady „złotego środka” – określa budowę składniową sformułowań o charakterze sentencji – przedstawia, jakie rady formułuje poeta w pieśniach – opisuje stosunek poety do Boga i ludzkiego rozumu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje i omawia nawiązania do epikureizmu i stoicyzmu w pieśniach – określa związek przyrody ukazanej w pieśni [<i>Serce roście...</i>] z dalszą częścią utworu – interpretuje sens ostatniej strofy – wyjaśnia, dlaczego twórczość Kochanowskiego określa się mianem humanizmu renesansowego 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, która postawa jest poecie bliższa – epikurejska czy stoicka – omawia, na czym polega zróżnicowany obraz człowieka w pieśni [<i>Serce roście...</i>] – wydziela w utworze część refleksyjną i opisową, uzasadnia kryteria podziału – interpretuje symbole znajdujące się w pieśni [<i>Chcemy sobie być radzi...</i>] 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady tekstów kultury podejmujących podobną tematykę, co omówione pieśni Jana Kochanowskiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
						– uzasadnia, czy ta pieśń realizuje topos <i>homo viator</i>	
92.	Tworzenie własnego tekstu. Interpretacja porównawcza	zadanie 2. Horacy, <i>Pieśń 21</i> (z <i>Księgi III</i>) Jan Kochanowski, <i>Pieśń 3</i> (z <i>Księgi I</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – zna zasady tworzenia interpretacji porównawczej – czyta teksty ze zrozumieniem – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi – podejmuje próbę napisania interpretacji porównawczej 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje koncepcję porównania utworów, rozważa sens ich zestawienia (dlaczego akurat te dwa teksty zostały zestawione?) – formułuje tezę (hipotezę) interpretacyjną, przytacza argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – odnosi się do wybranych elementów treści i formy obu tekstów – pomija to, co mniej istotne dla sensu wynikającego z zestawienia utworów – odwołuje się do wybranych kontekstów, np. biograficznego, historycznoliterackiego, filozoficznego czy kulturowego 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze interpretację porównawczą, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zwięźle podsumowuje rozważania 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
93.	Renesansowy klasycyzm	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Renesansowy klasycyzm</i> Jan Kochanowski [<i>Niezwykłym i nie leda piórem opatrzony...</i>] Leopold Staff, <i>Przedśpiew</i> zadanie projektowe (inscenizacja poezji Kochanowskiego)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co charakteryzuje klasycyzm w sztuce i literaturze – wie, czym jest utwór metapoetycki – zna pojęcie <i>horacjanizm</i> – wskazuje w pieśni przerzutnie – analizuje budowę epitetów z wiersza Staffa – przygotowuje argumenty do klasowej dyskusji – stawia tezę interpretacyjną i gromadzi argumenty na jej uzasadnienie – włącza się w prace 	<ul style="list-style-type: none"> – zna źródła klasycyzmu Kochanowskiego – określa funkcję przerzutni w pieśni – wskazuje w pieśni nawiązania do mitologii i geografii – omawia funkcję i sens epitetów z wiersza Staffa – określa nastrój wiersza Staffa – uczestniczy w klasowej dyskusji – pisze szkic interpretacyjny – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję nawiązań do mitologii i odwołań do geografii w pieśni Kochanowskiego – charakteryzuje stanowisko Kochanowskiego na temat własnej poezji – wskazuje w wierszu Staffa kontrasty – wskazuje i uzasadnia, do jakich postaw etycznych odwołuje się Staff – omawia, na czym polega nawiązanie Staffa do idei renesansowego klasycyzmu 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że pieśń [<i>Niezwykłym i nie leda piórem opatrzony...</i>] jest wyrazem renesansowego klasycyzmu – uzasadnia, czy Kochanowski zasługuje na miano artysty renesansowego – charakteryzuje obraz poety ukazany w pieśni – porównuje pieśń Kochanowskiego i wiersz Staffa – w szkicu interpretacyjnym pisze efektowny, atrakcyjny wstęp 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jakie wymogi powinno spełniać dzieło aspirujące do bycia nieśmiertelnym – porównuje funkcjonowanie motywu <i>non omnis moriar</i> w różnych tekstach kultury – wnioski z porównania pieśni Kochanowskiego i wiersza Staffa zapisuje w formie interpretacji porównawczej – wystawia na scenie inscenizację poezji Kochanowskiego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			projektowe		<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia swoje zdanie w klasowej dyskusji, zachowuje zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej – pisze szkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – tworzy scenariusz inscenizacji poezji Kochanowskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania – tworzy inscenizację poezji Kochanowskiego 	
94.	Humanista i obywatel w <i>Pieśniach</i>	wprowadzenie do lekcji 12. <i>Humanista i obywatel w Pieśniach</i> Jan Kochanow-	<ul style="list-style-type: none"> – określa osoby mówiące i adresatów w pieśniach – określa tematykę pieśni 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czy w <i>Pieśń o dobrej sławie</i> poeta mówi o zazdrości czy zawiści; popiera swo- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje inspiracje filozoficzne w <i>Pieśni o dobrej sławie</i> – uzasadnia, do jakiej doktryny etycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia, którą z postaw służenia „poczciwej sławie” Kochanowski docenia najbardziej; uzasad- 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		ski, <i>Pieśń o dobrej sławie</i> ; <i>Pieśń o cnocie</i>	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje dwie postawy służenia „pocziwej sławie” opisane przez Kochanowskiego wypisuje z <i>Pieśni o cnocie</i> fragmenty o charakterze sentencji, przekłada je na język współczesny 	<ul style="list-style-type: none"> je stanowisko cytatem z tekstu rozważa, czy nakreślone w pieśniach obowiązki wobec ojczyzny są nadal aktualne 	<ul style="list-style-type: none"> odwołuje się poeta ocenia i uzasadnia prawdziwość stwierdzenia, że lepiej oddać życie za ojczyznę, niż umrzeć w „cieniu darmo potem” 	<ul style="list-style-type: none"> nia swoje zdanie rozważa, odwołując się do wprowadzenia do lekcji, czy <i>Pieśń o dobrej sławie</i> mogłaby powstać w kraju rządzonym w sposób despotyczny pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi zasadami tej formy gatunkowej 	
95.	<i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i> – liryka apelu	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i> – liryka apelu	<ul style="list-style-type: none"> zna kontekst historyczny wydarzeń opisanych w pieśni określa nadawcę i adresata utworu 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje z perspektywy osoby mówiącej zarówno najeźdźców, jak i polską szlachtę 	<ul style="list-style-type: none"> argumenty służące perswazji dzieli na uczuciowe i racjonalne interpretuje puen- 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje w pieśni fragmenty ironiczne; określa ich funkcję rozważa, czy pro- 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Jan Kochanowski, <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i>	<ul style="list-style-type: none"> – omawia treść pieśni – wypisuje epitety i metafory – cytuje i omawia fragmenty, w których poeta domaga się od szlachty konkretnych działań – wie, czym charakteryzuje się liryka apelu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję epitetów i metafor użytych w pieśni – wskazuje cechy świadczące, że utwór należy do liryki apelu – wypisuje z pieśni argumenty służące perswazji 	<ul style="list-style-type: none"> tę, zwracając uwagę na funkcję przysłowia – rozważa, odwołując się do tekstu i własnych przemyśleń, czy przysłowia są mądrością narodu 	<ul style="list-style-type: none"> gram zaproponowany przez poetę jest słuszny i aktualny i czy można go odnieść do współczesnej sytuacji w kraju; uzasadnia swoje zdanie 	
96.	Polska wieś arkadią	wprowadzenie do lekcji 14. <i>Polska wieś arkadią</i> Jan Kochanowski, Panna XII (fr. <i>Pieśni świętojańskiej o sobótce</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności powstania <i>Pieśni świętojańskiej o sobótce</i> – zna zasady pisowni słowa <i>sobótka</i> – wie, czym jest motyw arkadii – wyodrębnia w utworze tezę i przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję kompozycji kłamerowej w pieśni – uzasadnia, dlaczego pieśń można nazwać utworem pochwalnym – rozważa, czy w dzisiejszych cza- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, odwołując się do pieśni, wpływ wsi na młode pokolenie – interpretuje obecność faunów w Czarnolesie – opisuje swoje wyobrażenie arkadii, 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję elementów idealizacji natury – omawia problematykę pieśni w kontekście poglądów filozoficznych epoki 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek wsi w pieśni Kochanowskiego i <i>Żywocie człowieka poczciwego</i> Mikołaja Reja

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<p>służące jej zilustrowaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia prace i zabawy wiejskie ukazane w pieśni – opisuje na podstawie pieśni rolę żony ziemianina 	<p>sach możliwe jest życie w harmonii z naturą, uzasadnia swoje zdanie</p>	<p>wymienia elementy, które je tworzą</p> <ul style="list-style-type: none"> – dostrzega w pieśni elementy idealizacji natury 		
97.	Tworzenie własnego tekstu. Interpretacja porównawcza	<p>zadanie 1.</p> <p>Jan Kochanowski, <i>Panna VI</i> (fr. <i>Pieśni świętojańskiej o sobótce</i>)</p> <p>Bohdan Zadura, <i>Sierpień</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – zna zasady tworzenia interpretacji porównawczej – czyta teksty ze zrozumieniem – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi – podejmuje próbę 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje koncepcję porównania utworów, rozważa sens ich zestawienia (dlaczego akurat te dwa teksty zostały zestawione?) – formułuje tezę (hipotezę) interpretacyjną, przytacza 	<ul style="list-style-type: none"> – odnosi się do wybranych elementów treści i formy obu tekstów – pomija to, co mniej istotne dla sensu wynikającego z zestawienia utworów – odwołuje się do wybranych kontekstów, np. biogra- 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze interpretację porównawczą, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			napisania interpretacji porównawczej	argumenty na jej uzasadnienie	ficznego, historycznoliterackiego, filozoficznego czy kulturowego		
98.	Nowożytna tragedia Jana Kochanowskiego	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Nowożytna tragedia Jana Kochanowskiego</i> Jan Kochanowski, <i>Odprawa posłów greckich</i> (fr.) miniprzewodnik: bohaterowie <i>Odprawy posłów greckich</i> plakat do spektaklu <i>Odprawa</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności powstania utworu – wie, do jakich wydarzeń mitologicznych utwór nawiązuje – zna cechy gatunkowe tragedii antycznej – umie wskazać elementy nowatorskie w tragedii Kochanowskiego – określa problematykę utworu – zna bohaterów, potrafi wskazać, kto 	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie renesansowe znaczenie słowa <i>odprawa</i> – wie, które postaci pochodzą z mitologii, a które stworzył Kochanowski – omawia przeciwstawne stanowiska – Antenora i Aleksandra – wskazuje w utworze przejawy funkcji impresywnej i ekspresywnej 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, czy utwór spełnia podstawowe kryteria tragedii – określa rolę zastosowania funkcji impresywnej i ekspresywnej w utworze – podaje co najmniej trzy argumenty na rzecz swojej tezy w sprawie sporu lojalności z uczciwością – wyjaśnia, jakie od- 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia stwierdzenie, że to zbiorowość jest bohaterem tragedii – wskazuje i omawia konsekwencje rady trojańskiej, zwracając uwagę, czy można uznać decyzje ludzkie za nowożytne fatum – odpiera przynajmniej jeden kontrargument, który ktoś mógłby sformu- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, odnosząc się do całego dramatu oraz swojej wiedzy o epoce, czym przejawia się troska Kochanowskiego o losy ojczyzny – potrafi wskazać teksty kultury, w których występuje spór lojalności z uczciwością

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>posłów greckich</i> , reż. Michał Żądara	stoi po przeciwnych stronach sporu – wie, czym charakteryzują się funkcja impresywna i ekspresywna języka	– przedstawia w formie tezy swoje stanowisko wobec sporu lojalności z uczciwością	czytanie utworu zapowiada plakat do spektaklu	wać przeciw jego stanowisku wobec sporu lojalności z uczciwością	
99.	Refleksja o państwie	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Refleksja o państwie</i> Jan Kochanowski, <i>Odprawa posłów greckich</i> (fr.)	– określa, do kogo zwraca się Chór – wymienia wskazane przez Chór powinności władzy – określa problematykę fragmentów dramatu – wymienia cechy polityka postępującego etycznie	– wyjaśnia, odnosząc się tekstu, co odróżnia grzech zwykłego człowieka od grzechu władcy – tworzy wizerunek idealnego polityka, odwołując się do pieśni Chóru i własnych przemyśleń	– wymienia wady społeczeństwa trojańskiego wskazane przez Ulissea – rozważa, jacy młodzi ludzie mogą być zagrożeniem dla państwa	– formułuje zasady etyki obywatelskiej, wyłaniające się z wypowiedzi Ulissea – ocenia, w jakim stopniu wskazane przez Chór cechy idealnego polityka są nadal aktualne	– omawia stosunek obywateli do państwa, odwołując się różnych tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
100	Retoryka dyskusji	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Retoryka dyskusji</i> Jan Kochanowski, <i>Odprawa posłów greckich</i> (fr.) miniprzewodniki: językowe środki retoryczne; chwyt erystyczne	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy skutecznej wypowiedzi – odróżnia retorykę od erystyki – zna językowe środki retoryczne i chwyt erystyczne – wyszukuje środki retoryczne w wypowiedzi Antenora – wskazuje w wypowiedzi Iketaona porównanie homeryckie – określa zasadniczą tezę w wystąpieniu Antenora i Iketaona 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady chwytów erystycznych – rozpoznaje chwyt erystyczny zastosowany przez Iketaona – wskazuje w wypowiedzi Antenora przykład alegorii, omawia jej funkcję – dostrzega różnicę między argumentami moralnymi a obywatelskimi 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje różnice między retoryką a erystyką – określa funkcję zróżnicowanych środków retorycznych w wypowiedzi Antenora – omawia funkcję pytań retorycznych w wypowiedzi Iketaona – przytacza argumenty moralne i obywatelskie Antenora – wyjaśnia, czym jest demagogia 	<ul style="list-style-type: none"> – określa i ocenia typ argumentów pojawiających się w wypowiedziach obu mówców – uzasadnia, dlaczego erystyka Iketaona okazała się skuteczniejsza od retoryki Antenora – wyjaśnia, jak można się bronić przed dobrze dobranymi, choć demagogicznymi, argumentami 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rodzaje i sposób wykorzystania środków retorycznych we współczesnym dyskursie politycznym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
101	Bóg niewidzialny – psalterz Kochanowskiego	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Bóg niewidzialny – psalterz Kochanowskiego</i> Jan Kochanowski, Psalm 13	<ul style="list-style-type: none"> – określa osobę mówiącą w psalmie i adresata wypowiedzi – wskazuje, czego dotyczą pytania z 1. strofy – rozpoznaje w psalmie anaforę – opisuje ukazany w psalmie wizerunek Boga – podejmuje próbę wyjaśnienia kontrastu z ostatniej strofy 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję pytań z 1. strofy – wyszukuje w psalmie metaforę odnoszącą się do symbolicznego znaczenia światła i ciemności 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję anafory w tekście – wskazuje i uzasadnia, do jakiego rodzaju psalmów należy tekst Kochanowskiego – rozważa i ocenia, czy wizerunek Boga z utworu Kochanowskiego jest podobny do tego ukazanego w psalmach biblijnych 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i omawia funkcję środków stylistycznych wpływających na muzyczność psalmu – objaśnia sens obecnych w psalmie metaforycznych określeń sytuacji człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – wystuchuje melodii skomponowanych przez Mikołaja Górnika, formułuje i uzasadnia swoje zdanie na temat tych kompozycji
102	Wdzięczność i ufność w psalmach	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Wdzięczność i ufność w psalmach</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia wizerunek Boga ukazany w psalmach – wskazuje paralelizmy składniowe w Psalmie 47 	<ul style="list-style-type: none"> – określa i uzasadnia, jakie uczucia wyraża Psalm 47 – omawia, jaki stosunek do innych na- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jakie sensy i znaczenia eksponują paralelizmy składniowe z Psalmem 47 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję symboliki w psalmach – wyjaśnia rolę fantastyki w Psalmie 91 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z jakiego powodu Psalm 91 w kulturze polskiej stał się elementem liturgii pogrzebowej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Jan Kochanowski, Psalm 47, Psalm 91 (fr.) zadanie projektowe (wystawa multimedialna o twórczości Jana Kochanowskiego)	mie 47 – wskazuje metaforę w Psalmie 91 – gromadzi materiał na potrzeby referatu – włącza się w prace projektowe	rodów wyraża Psalm 47 – interpretuje sens metafory z psalmu 91 – wskazuje w Psalmie 91 okres warunkowy – pisze referat – zbiera materiały do zadania projektowego	– wyszukuje w Psalmie 91 obrazy o charakterze fantastycznym – omawia okres warunkowy z Psalmu 91 – pisze scenariusz wystawy multimedialnej o twórczości Jana Kochanowskiego	– pisze referat, zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi – wnioski z referatu zapisuje w formie interpretacji porównawczej – tworzy wystawę multimedialną na temat twórczości Jana Kochanowskiego	– wygłasza referat w klasie – organizuje wystawę multimedialną

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
103	Poezja wobec straty	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Poezja wobec straty</i> Jan Kochanowski, <i>Tren IX</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst kulturowy <i>Trenów</i> – wie, kto jest bohaterem cyklu – wie, że poeta zmodyfikował antyczną formę trenu – wie, do jakich doktryn etycznych odnosi się <i>Treny</i> – wyjaśnia, czym (kim) jest Mądrość w <i>Trenie IX</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy trenu jako gatunku literackiego, wyjaśnia, co zmienił poeta – omawia stosunek Mądrości do śmierci i wartości materialnych w <i>Trenie IX</i> – wskazuje w tekście alegorię, odczytuje jej sens 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaki ideał filozoficzny reprezentuje Mądrość w <i>Trenie IX</i> – omawia funkcję apostrofy w <i>Trenie IX</i> – rozważa, czy cierpienie po śmierci bliskiej osoby może być wartością pozytywną; uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego <i>Treny</i> można nazwać traktatem filozoficznym – omawia funkcję środków stylistycznych w <i>Trenie IX</i> – uzasadnia swój stosunek do stoickiego ideału apatii, odwołując się do <i>Trenu IX</i> i własnych przemyśleń 	
104	Stoicyzm zaprzeczony	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Stoicyzm zaprzeczony</i> Jan Kochanowski, <i>Tren XI</i> , <i>Tren XVI</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, do których postaci antyku poeta nawiązuje – wskazuje pytania retoryczne w <i>Trenie XI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, odwołując się do <i>Trenu XI</i>, czy poeta solidaryzuje się w rozpacz z Brutusem – przedstawia obraz 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję pytań retorycznych w <i>Trenie XI</i> – przekłada okrzyk Brutusa na współczesną polszczyznę, 	<ul style="list-style-type: none"> – sporządza notatkę graficzną, w której ustala hierarchię postaw zakwestionowanych przez poetę w <i>Trenie XI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zagadnienie rozpacz artysty po stracie dziecka w <i>Trenach</i> i w wybranych tekstach kultury współczesnej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia prawdziwość słów Kochanowskiego, że lekarstwem na rozpacz jest poczucie nadziei i godności – wskazuje w <i>Trenie XVI</i> aluzję do biografii Cyncerona – określa nastrój dominujący w <i>Trenie XVI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – ludzkiego losu wywołania się z <i>Trenu XI</i> – określa problematykę <i>Trenu XVI</i> – wyjaśnia, odwołując się do <i>Trenu XVI</i> i własnych przemyśleń, w jaki sposób życie „sprawdza” wyznawany przez ludzi światopogląd 	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje wyrazy bliskoznaczne i/lub wyrażenia z gwary środowiskowej – interpretuje cytaty z <i>Trenu XVI</i> świadczące o wspólnotności losów Kochanowskiego i Cyncerona – wskazuje motywy łączący <i>Tren XI</i> z <i>Trenem XVI</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje, jaką funkcję pełni wspólny motyw występujący w <i>Trenie XI</i> i <i>Trenie XVI</i> – przedstawia własną receptę na uchronienie się przed rozpaczą 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje wizerunek śmierci w <i>Trenie XVI</i> i rzeźbie <i>Czarny Anioł</i> Wasilkowskiego
105	Rozterki religijne w <i>Trenach</i>	wprowadzenie do lekcji 22. <i>Rozterki religijne w Trenach</i> Jan Kochanowski, <i>Tren X</i> , <i>Tren</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa osobę mówiącą i jej adresata – opisuje emocje, jakie wyraża osoba mówiąca w <i>Trenie X</i> – wskazuje w <i>Trenie X</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się konsolecja w utworze literackim – wyodrębnia w <i>Trenie X</i> wstęp, rozwinięcie 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję nawiązań do kultury antycznej w <i>Trenie X</i> – określa sens pytań retorycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – określa rolę wtrącenia w <i>Trenie X</i> – opisuje, jaki obraz zaświatów wywołania się z <i>Trenu X</i> – omawia, jaką rolę 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje obraz zaświatów ukazany w mitologii i <i>Trenie X</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>XIX albo Sen (fr.)</i>	<ul style="list-style-type: none"> nawiązania do kultury antycznej wskazuje w <i>Trenie X</i> pytania retoryczne przytacza argumenty matki pocieszającej syna w <i>Trenie XIX</i> opisuje obraz Orszulki z <i>Trenu XIX</i> 	<ul style="list-style-type: none"> nięcie i konkluzję cytuje fragmenty <i>Trenu X</i>, będące przejawem zwątpienia i utraty wiary przywołuje i komentuje cytaty, w których ujawnia się stanowisko poety wobec argumentów matki 	<ul style="list-style-type: none"> w <i>Trenie X</i> rozważa, dlaczego poeta poszukuje Orszulki w różnych zaświatach określa, które spośród argumentów matki stanowią konsolację religijną, a które – konsolację filozoficzną 	<ul style="list-style-type: none"> odgrywa konwencja oniryczna w <i>Trenie XIX</i> 	
106	Tworzenie własnego tekstu. Szkic interpretacyjny	zadanie 1. Jan Kochanowski, <i>Tren V</i>	<ul style="list-style-type: none"> zapoznaje się z przykładowym konspektem czyta tekst ze zrozumieniem zna zasady tworzenia szkicu interpretacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> bada budowę tekstu, sytuację komunikacyjną, użyte środki językowe, kreację świata przedstawionego potwierdza prawdziwość swojej tezy 	<ul style="list-style-type: none"> wybiera i omawia tylko te elementy składowe utworu, które są ważne dla jego zrozumienia posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić 	<ul style="list-style-type: none"> pisze efektowny, atrakcyjny wstęp w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			– stawia tezę interpretacyjną i podejmuje próbę jej uzasadnienia	za pomocą argumentów wywiezionych z tekstu oraz z wybranych kontekstów	i uzasadnić własne zdanie – pisze szkic interpretacyjny, zachowując cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi		
107	<i>Treny jako cykl poetycki</i>	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Treny jako cykl poetycki</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje najważniejsze elementy kompozycyjne cyklu <i>Trenów</i> – wypisuje z dwóch pierwszych trenów cyklu fragmenty, w których osoba mówiąca nawołuje do lamentu nad zmarłą – wskazuje w trenach 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy nowatorskie cyklu – wyszukuje w trenach III i VI sformułowania będące pochwałą zmarłej – wskazuje w <i>Trenie I</i> nawiązania mitologiczne; stara się wyjaśnić ich sens w kontekście utworu rozpoczynające 	<ul style="list-style-type: none"> – określa nastrój pierwszych sześciu trenów cyklu, uzasadnia swoją opinię cytatem z tekstu – rozważa, jaki jest stosunek Kochanowskiego do stoicyzmu i chrześcijaństwa w <i>Trenach</i> – charakteryzuje i ocenia wizerunek 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zagadnienie kryzysu światopoglądowego poety w cyklu <i>Trenów</i>, odwołując się do konkretnych utworów – wyjaśnia, dlaczego <i>Tren XIX</i> stanowi konsolację filozoficzną i religijną 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			IX, X i XI fragmenty świadczące o kryzysie religijnym i filozoficznym poety – opisuje sytuację liryczną ukazaną w <i>Trenie V</i> , zwraca uwagę na symbolikę	go cykl – wyszukuje w <i>Trenie XVI</i> fragment będący wyrazem nowego rozumienia filozofii stoickiej – sporządza notatkę syntezującą o cechach charakterystycznych cyklu	rodziny ukazany w <i>Trenach</i> – tworzy wypowiedź argumentacyjną, w której uzasadnia, że treny VI, VII i VIII to liryki życia rodzinnego		
108	Kobieta doskonała w poezji renesansu	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Kobieta doskonała w poezji renesansu</i> Francesco Petrarca, <i>Sonet 61</i> , <i>Sonet 85</i> Jan Kochanow-	– zna kontekst biograficzny sonetów Petrarcki – zna cechy gatunkowe sonetu – określa tematy sonetów Petrarcki – wydziela w sonetach część refleksyjną	– wie, co różni sonety: włoski, francuski i angielski – zna pojęcie petrarkizmu – rozważa, z kim (czym) osoba mówiąca w <i>Sonecie 85</i> zestawia swoje	– podaje cechy petrarkizmu – określa funkcję środków stylistycznych w kreacji zakochanego mężczyzny w <i>Sonecie 85</i> – uzasadnia, co różni kochanków ukaza-	– pisze interpretację porównawczą <i>Sonetu 61</i> i utworu [<i>Srogie tańcuchy na swym sercu czuję...</i>], zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	– porównuje obraz miłości ukazany w <i>Pieśni nad Pieśniami</i> , <i>Dziejach Tristana i Izoldy</i> i wybranych sonetach Petrarcki

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		ski, [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>], [<i>Nie zawždy, piękna Zofija...</i>]	<ul style="list-style-type: none"> i opisową – objaśnia refleksję z <i>Sonetu 61</i> – wypisuje motywy obecne w <i>Sonecie 61</i> Petrarki i utworze [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>] Kochanowskiego 	<ul style="list-style-type: none"> uczucia – przedstawia, w jaki sposób Petrarka ukazuje kobietę – uzasadnia, jakie cechy kobiecej urody są dla Petrarki najważniejsze 	<ul style="list-style-type: none"> nych w <i>Sonecie 61</i> i utworze [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>] – wyszukuje w <i>Sonecie 61</i> i pieśni [<i>Srogie łańcuchy na swym sercu czuję...</i>] antytezy i oksymorony, określa ich wpływ na sposób przedstawienia uczuć 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat tego, czy obraz kobiety w poezji renesansu jest bliiski współczesnemu odbiorcy – zachowuje wszystkie cechy gatunkowe 	
109	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Margaret L. King, <i>Kobieta renesansu</i> (fr.) zadania 1.–10.	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaki problem rozważa autorka w swoim tekście – wskazuje epitety, którymi autorka obdarza role odgrywa- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje epitetów oraz wyrażenia „los Ewy” – interpretuje metaforę z akapitu 4. – określa, jaką funk- 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, z którym akapitem akapit 6. wiąże się bezpośrednio – omawia elementy znaczeniowe łączą- 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że tekst pełni funkcję informatywną – uzasadnia stwierdzenie, że role kobiet w epoce rene- 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze streszczenie, uwzględniając cel tekstu i główną myśl kolejnych akapitów

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<ul style="list-style-type: none"> ne przez kobiety w epoce renesansu – wie, jakim środkiem stylistycznym jest wyrażenie „los Ewy” – określa związek logiczny między treściami akapitów 	<ul style="list-style-type: none"> cję w wywodzie pełni akapit 6. – wskazuje podsumowanie wywodu 	<ul style="list-style-type: none"> ce te akapity – przytacza argumenty przemawiające za prawdziwością puenty tekstu – wskazuje elementy, w których najwyraźniej ujawnia się funkcja informacyjna tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> sansu wynikały z ich podporządkowania potrzebom mężczyzn; odwołuje się do tekstu 	
110	Dramat społeczny	<p>wprowadzenie do lekcji 25. <i>Dramat społeczny</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.) plakat do filmu <i>Romeo i Julia</i>,</p>	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje zasadniczy temat dramatu Szekspira, odwołując się do wstępnej pieśni Chóru – opisuje stosunek mieszkańców Weroni do sporu między dwiema rodzinami 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje, w jaki sposób reagują na siebie przywódcy skłóconych rodzin podczas spotkania na ulicy – uzasadnia, co jest przedmiotem sporu – rozważa i uzasadnia 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje, jaki głębszy sens dostrzega książkę Escalus w śmierci Romea i Julii – rozważa i uzasadnia, czy pośmiertny pomnik to właściwy sposób uczczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – określa kontekst historyczny wydarzeń ukazanych w dramacie – wyjaśnia, co jest powodem tego, że nienawiść między Capulettimi a Montekimi przechodzi 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa zagadnienie sporu rodów w kulturze różnych epok, odwołując się do wybranych dzieł

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		reż. Baz Luhrmann, 1996 zadanie projektowe (multimedialny zbiór dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia okoliczności ulicznej bójki – tworzy notatkę syntetyzującą na temat sporu – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czy u źródeł miłości bohaterów było pragnienie zakończenia wojny rodzin – zbiera materiały do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie znaczenia eksponuje plakat do filmu <i>Romeo i Julia</i> – tworzy zbiór dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jaki wpływ na funkcjonowanie miasta lub państwa ma wewnętrzny konflikt społeczny – dba o multimedialny charakter zbioru dzieł inspirowanych <i>Romeem i Julią</i> 	
111	Psychologia i język miłości	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Psychologia i język miłości</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wynotowuje metafory, którymi posługują się Romeo i Julia – określa przedmiot sporu kochanków – wyszukuje we fragmentach dramatu przykłady metaforyki 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega związek między sposobem porozumiewania się kochanków a siłą ich uczucia – wskazuje paralelizmy składniowe we fragmencie przed- 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje sposób mówienia o miłości w dramacie Szekspira, zwracając uwagę na rolę środków stylistycznych – wyjaśnia, jakie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, symbolikę ptaków przywołanych w pierwszej rozmowie Romea i Julii – ocenia, czy wypowiedzi kochanków to szczerza deklaracja 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			religijnej – uzasadnia, jakie uczucia względem siebie wyrażają kochankowie	stawiającym spór kochanków – rozważa, w jakim celu Romeo i Julia korzystają z metaforyki biblijnej – potrafi wskazać petrarkizmy w wypowiedzi Romea	prawdy o miłości niesie dramat <i>Romeo i Julia</i> – wyszukuje w przywołanych fragmentach metaforyczne szablony zapożyczone z pertrarkowskiego języka miłości	cja uczuć, czy przemyślana gra re-toryczna – wyjaśnia, dlaczego Romeo używa petrarkizmów, mówiąc o swoim uczuciu do Rozaliny	
112	Etyka wypowiedzi	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Etyka wypowiedzi</i> William Szekspir, <i>Tragedia Romea i Julii</i> (fr.)	– dostrzega wagę intencji komunikacyjnej w wypowiedzi – rozumie konieczność przestrzegania zasad etyki wypowiedzi przez uczestników aktu komunikacji – wymienia przykłady	– wymienia przykłady zachowań typowych dla cyberprzemocy – cytuje używane przez Capuleta argumenty <i>ad personam</i> – pisze dwa listy re-	– opisuje emocje wyrażane przez bohaterów, swoje wnioski potwierdza cytatami z tekstu – ocenia, czy wypowiedzi Julii naruszają etykę wypowiedzi i etykietę języ-	– ocenia, czy bohaterowie mają siłę perswazji	

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			naruszania norm etycznych – wie, co to jest cyberprzemoc – określa intencję komunikacyjną wypowiedzi Julii	spektujące zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej: oficjalny i prywatny	kową – rozważa i uzasadnia, czy w sytuacjach prywatnych powinno się pamiętać o zasadach etyki wypowiedzi i etykiety językowej		
113	Patriotyzm wobec zagrożenia ojczyzny	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Patriotyzm wobec zagrożenia ojczyzny</i> Piotr Skarga, <i>Kazania sejmowe</i> (fr.) miniprzewodnik: tematy i motywy literatury rene-	– wie, że <i>Kazania sejmowe</i> nigdy nie zostały wygłoszone – wie, czym charakteryzuje się gatunek mowy – określa, do jakiej tezy z Księgi Koheleta nawiązuje Skarga na początku mowy – wskazuje w tekście	– zna główne rodzaje retorycznych mów – wskazuje w tekście paralelizmy i anafory, wyjaśnia ich funkcję – wskazuje fragment, w którym pojawia się nawiązanie biblijne, wyjaśnia, czy jest ono zasadne	– wyjaśnia kontekst historyczny <i>Kazań sejmowych</i> – określa wpływ środków stylistycznych na charakter wypowiedzi Skargi – wyjaśnia, jaki rodzaj perswazji jest obecny w wypowiedzi Skargi	– przedstawia w formie konspektu porządek wywodu – wyjaśnia, jaki jest cel utożsamienia ojczyzny z matką, uzasadnia, czy Skarga dopuszcza się tu manipulacji – ocenia aktualność proponowanego	– czyta całość <i>Kazania wtórego. O miłości ku ojczyźnie i o pierwszej chorobie Rzeczypospolitej, która jest z nieżyczliwości ku ojczyźnie</i> , omawia funkcję toposu ojczyzny jako okrętu – wygłasza mowę na forum klasy

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		sansu	wyliczenia, wyjaśnienia cel ich zastosowania – interpretuje metaforę „choroby Rzeczypospolitej”	– wskazuje w wypowiedzi Skargi fragmenty o charakterze perswazyjnym – próbuje wskazać „choroby” współczesnej Polski, uzasadnia swoje zdanie	– rozważa i uzasadnia, z czego wynika siła państwa	przez Skargę wzoru patriotyzmu – pisze mowę, wykorzystując środki retoryczne i zachowując wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi	
114	Kontrreformacyjny święty	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Kontrreformacyjny święty</i> Piotr Skarga, <i>Żywot świętego Stanisława biskupa i męczennika</i> (fr.)	– zna przyczyny kontrreformacji – opisuje, jakim człowiekiem i urzędnikiem Kościoła jest św. Stanisław w tekście Skargi – opisuje, jakim człowiekiem i władcą jest król Bolesław	– wskazuje fragmenty o nacechowaniu fantastycznym; określa ich funkcję – wyjaśnia, czy wybór św. Stanisława na patrona Polski to dobra decyzja	– wyjaśnia, jakie wyobrażenie świętości wyłania się z tekstu – określa perspektywę, z jakiej Skarga patrzy na św. Stanisława i jego spór z królem – przedstawia swoje zdanie na temat	– formułuje na podstawie tekstu uniwersalne przesłanie skierowane do władców – rozważa i uzasadnia, czy współczesny świat potrzebuje świętych	– porównuje, odwołując się do wcześniejszych przekazów: <i>Kroniki Galla Anonima</i> i <i>Hymnu do świętego Stanisława</i> , czy charakterystyki biskupa Stanisława i króla Bolesława w dziele Skargi są

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			– wyjaśnia, co było istotą sporu między św. Stanisławem a królem		zagadnienia odpowiedzialności zbiorowej		zgodne z przekazem średniowiecznym
115	Esej u źródeł gatunku	wprowadzenie do lekcji 30. <i>Esej u źródeł gatunku</i> Michel de Montaigne, <i>Próby</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy gatunkowe eseju – zna genezę powstania gatunku – określa dwie główne cechy eseju Montaigne’a – wie, jakie są elementy składowe konspektu 	<ul style="list-style-type: none"> – sporządza konspekt fragmentu eseju, wskazuje hasłowo główne treści kolejnych akapitów – wyszukuje w tekście fragmenty, w których ujawnia się subiektywne „ja” autora – wskazuje, jakie argumenty przytacza Montaigne, by uzasadnić swój kosmopolityzm 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje cechy eseju w tekście Montaigne’a – określa, czego dotyczą dygresje i jaka jest ich funkcja – rozważa i uzasadnia, czy Montaigne kładzie większy nacisk na poznanie siebie, czy na poznanie świata 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia decyzję Sokratesa o odrzuceniu projektu ucieczki – określa funkcje środków stylistycznych w dziele Montaigne’a – pisze konspekt eseju osnutego wokół jednej z maksym delfickich, odwołuje się do różnych źródeł wiedzy 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze esej osnuty wokół jednej z maksym delfickich

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
116	Renesans. Powtórzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna czas trwania epoki – wie, czym się odznaczała renesansowa wizja człowieka – zna omówione teksty renesansowe – zna motywy i idee renesansu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcia <i>humanizm</i> i <i>antropocentryzm</i> – przedstawia, jaki był stosunek ludzi renesansu do Boga i człowieka – omawia stosunek kultury renesansu do spuścizny wcześniejszych epok 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia na przykładach, jak twórcy z epoki odrodzenia postrzegali powinności obywatela – omawia miłość jako temat renesansowej literatury 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia na przykładach, czym się odznaczała renesansowa sztuka dyskusji – objaśnia pojęcie <i>artysta renesansowy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia charakterystyczne cechy eseju na przykładzie <i>Prób Montaigne’a</i>
117	Praca klasowa						
BAROK							
118	Barok – epoka przeciwieństw	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Barok – epoka przeciwieństw</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa ramy czasowe baroku – zna kontekst kulturowy epoki 	<ul style="list-style-type: none"> – zna przyczyny nietolerancji religijnej w okresie baroku – wskazuje symbole 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje związek między charakterem epoki a prześłaniem obrazu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, jaka wizja kobiecości i człowieczeństwa mieści się w średnio- 	<ul style="list-style-type: none"> – zbiera informacje o ogrodzie wersalskim, a następnie wyjaśnia, jakie idee epo-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p>Wisława Szymborska, <i>Kobiety Rubensa</i></p> <p>miniprzewodniki: symbole kultury baroku; barok – wielcy malarze i rzeźbiarze</p> <p><i>Memento mori</i>, XVII w.</p> <p>Peter Paul Rubens, <i>Trzy Gracje</i>, XVII w.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie wydarzenia stanowią kontekst religijny baroku – zna najbardziej popularne symbole kultury baroku – określa osobę mówiącą w wierszu Szymborskiej – wyszukuje w wierszu Szymborskiej epitety i porównania dotyczące tytułowych postaci 	<p>typowe dla baroku na obrazie <i>Memento mori</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – określa typ liryki w wierszu <i>Kobiety Rubensa</i> – objaśnia metafory z wiersza Szymborskiej – wskazuje znamienne cechy malarstwa Rubensa 	<p><i>Memento mori</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję wyliczeń w utworze Szymborskiej – odczytuje zdanie poetki na temat estetyki baroku – rozważa, czy ideał kobiecego piękna jest obiektywny i niezmienny w czasie; uzasadnia swoje zdanie 	<p>wiecznych i barokowych kanonach piękna; uzasadnia swoje zdanie</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w różnych źródłach wiedzy wyobrażenia kobiet w XVII-wiecznej sztuce; formułuje wnioski na temat kultury baroku 	<p>ki baroku odzwierciedla ta kompozycja</p>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
119	Antynomie myśli barokowej	wprowadzenie do lekcji 32. <i>Antynomie myśli barokowej</i> Blaise Pascal, <i>Myśli</i> (fr.) miniprzewodnik: najwięksi filozofowie XVII w.	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że myśl barokowa opierała się na przeciwieństwach – wie, co to jest metafizyka – określa charakter <i>Myśli</i> Pascala, odwołuje się do fragmentów – rozumie pojęcie <i>antynomia</i> – wymienia antynomie, w które, zdaniem Pascala, uwikłany jest człowiek 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje dwie podstawowe funkcje Pisma Świętego wymienione przez Pascala – uzasadnia, jakich ludzi Pascal uważa za „sprawiedliwych” – określa, jaki obraz świata i człowieka wyłania się z antynomii opisanych przez Pascala – ustosunkowuje się do stwierdzenia, że powinniśmy być wdzięczni osobom, które wytykają nam błędy i słabości 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z czego wynikał konflikt między dążeniem do pewności wiedzy a sferą metafizyki – omawia funkcję zdań wykrzyknikowych w <i>Myśli</i> 685. – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat kondycji człowieka; zachowuje cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w czym Pascal postrzega paradoksalność chrystianizmu – porównuje sposób postrzegania człowieka cnotliwego przez Sokratesa i Pascala; wyciąga wnioski – porównuje wizerunek człowieka ukazany w <i>Myślach</i> Pascala i w <i>O godności człowieka</i> Mirandoli; stawia tezę interpretacyjną i przytacza argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, odwołując się do różnych koncepcji filozoficznych doby baroku, w jaki sposób myśliciele tamtego czasu tłumaczyli obecność zła w świecie; uzasadnia swoje zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wnioski z porównania <i>Myśli</i> Pascala i w <i>O godności człowieka</i> Mirandoli zapisuje w formie interpretacji porównawczej

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
120	Człowiek – Bóg – świat w poezji metafizycznej	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Człowiek – Bóg – świat w poezji metafizycznej</i> Mikołaj Sęp Szarzyński, <i>Sonet IV. O wojnie naszej, którą wiemy z szatanem, światem i ciałem</i> <i>Sonet V. O nie-trwałej miłości rzeczy świata tego</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że barok to epoka przeciwieństw – rozumie pojęcie <i>antynomia</i> – zna cechy poezji metafizycznej – określa powody nazywania Szarzyńskiego prekursorem baroku – omawia dwie koncepcje życia wskazane w <i>Sonecie IV</i> – wyszukuje w <i>Sonecie V</i> określenia dotyczące ciała i spraw materialnych – wskazuje w <i>Sonecie V</i> pytania retoryczne – rozważa, na czym polegają sprzeczności 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy gatunkowe sonetu – wyróżnia w sonetach część opisową i refleksyjną – przedstawia, w jaki sposób osoba mówiąca w <i>Sonecie IV</i> postrzega Boga – wskazuje w <i>Sonecie IV</i> elipsy – określa funkcję pytań retorycznych z <i>Sonetu V</i> – wskazuje w <i>Sonecie V</i> inwersję, przerwę i antynomie – wnioski z rozważań na temat sprzeczności ludzkiego ży- 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina sonety Petrarcki – opisuje funkcję elips w <i>Sonecie IV</i> – tworzy notatkę dotyczącą związku między przesłaniem <i>Sonetu IV</i> a filozofią Pascala – wskazuje w <i>Sonecie V</i> paradoks – określa powody postrzegania człowieka jako bytu sprzecznego i rozdarłego wewnątrznie – gromadzi argumenty na uzasadnienie swojej tezy na temat sprzeczności 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje sonety Szarzyńskiego i Petrarcki; określa, jakich zmian dokonał polski poeta – określa wpływ środków artystycznych na wymowę <i>Sonetu V</i> – określa, co przyczyniło się do ukształtowania koncepcji człowieka walczącego – zachowuje wszystkie założenia szkicu interpretacyjnego jako formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, w jaki sposób twórcy baroku przedstawiali dualizm duszy i ciała; odwołuje się do różnych tekstów kultury – wnioski z porównania sonetów Szarzyńskiego i Petrarcki zapisuje w formie interpretacji porównawczej

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			ludzkiego życia według Szarzyńskiego	cia zapisuje w postaci tezy interpretacyjnej	ludzkiego życia – pisze szkic interpretacyjny wybranego sonetu Szarzyńskiego		
121	Wybór czy przeznaczenie?	wprowadzenie do lekcji 34. <i>Wybór czy przeznaczenie?</i> Wiliam Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy tragedii nowożytnej – wyjaśnia, jak Makbet i Banko postrzegają czarownice – cytuje argumenty, jakich używają Makbet i Banko w ocenach przepowiedni – wyjaśnia, czego tak naprawdę boi się Makbet – przygotowuje argumenty do dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, o jakich podszeptach i wyobrażeniach mówi Makbet w wersach 58.–66. – przedstawia swoje stanowisko na temat czarownic; określa, czy są to realne postacie czy personifikacje myśli i pragnień bohaterów – bierze udział w klasowej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina cechy tragedii antycznej – wyjaśnia, jakie są przyczyny wewnętrznego konfliktu Makbeta – wyjaśnia sens metafory „straszliwe obrazy/ [...] każą łomotać/Sercu o żebra” – przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej 	<ul style="list-style-type: none"> – określa różnice między tragedią nowożytną a tragedią antyczną – rozważa, odwołując się do <i>Makbeta</i>, czy człowiek ma wolną wolę i jest panem swojego losu – pisze wypowiedź argumentacyjną zgodnie ze wszystkimi założeniami tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – określa, w jaki sposób twórcy baroku przedstawiali czarownice; odwołuje się do różnych tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
122	Zbrodnia i jej motywacja	wprowadzenie do lekcji 35. <i>Zbrodnia i jej motywacja</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.) Rafał Olbiński, plakat operowy miniprzewodnik: barok – wielcy muzycy	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia argumenty Makbeta na temat zabójstwa – cytuje argument lady Makbet, który ma przekonać Makbeta do zbrodni – wie, na czym polega intencja komunikacyjna wypowiedzi – zna środki służące manipulacji językowej – wie, czym jest erystyka; dostrzega jej elementy w tekście – przygotowuje argumenty do dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wymagania stawiane Makbetowi przez żonę – uzasadnia, czy argumentacja lady Makbet ma cechy manipulacji językowej – wskazuje, jakie chwytły erystyczne stosuje lady Makbet – przypomina zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej – bierze udział w klasowej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – określa intencję komunikacyjną wypowiedzi Makbeta do żony w wersach 20.–24. – przedstawia opinię na temat stwierdzenia, że zabójstwo Duncana to zbrodnia z premedytacją – określa, jakie zasady etyki wypowiedzi łamie lady Makbet – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia, jakie odczytanie tragedii Szekspira zapowiada plakat Olbińskiego – rozważa, czy Makbeta w finale tragedii można określić mianem rycerza; odwołuje się do wszystkich zbrodni popełnionych przez bohatera, a także do <i>Pieśni o Rolandzie</i> i do pojęcia etosu rycerskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – przywołuje inne teksty kultury, w których pojawił się motyw zbrodni; określa ich związek z <i>Makbetem</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
123	Postaci zła w <i>Makbecie</i>	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Postaci zła w Makbecie</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.) zadanie projektowe (wystawa o symbolice zła w różnych kulturach)	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst kulturowy epoki; wie, co i/lub kogo postrzegano jako źródło zła w XVI i XVII w. – wymienia zwierzęta wskazane w zaklęciach czarownic – opisuje i ocenia zachowanie Makbeta – doskonalili umiejętność korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym ze słowników – doskonalili umiejętność tworzenia notatek syntetyzujących i haseł encyklopedycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia istotę prawdziwego zła, odwołując się do wypowiedzi Hekate – rozważa i uzasadnia, czy Makbet był od początku zły, czy stał się taki pod wpływem okoliczności – sprawdza w słowniku symbolikę przypisywaną zwierzętom z zaklęć czarownic – bierze udział w klasowej dyskusji – gromadzi materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaką funkcję pełnią czarownice i zwierzęta w <i>Makbecie</i> – omawia sposób postrzegania obecności zła w świecie; odwołuje się do różnych tekstów – sporządza notatkę syntetyzującą na temat barokowej symboliki zła – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej – opracowuje materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego Hekate nazywa Makbeta człowiekiem „pełnym złości”; wykorzystuje różnicę znaczeniową między słowami <i>złość</i> i <i>zło</i> – formułuje hasło encyklopedyczne pojęcia <i>ksenofobia</i> zgodnie ze wszystkimi cechami tej formy wypowiedzi; odwołuje się do znajomości dramatu Szekspira i do barokowego światopoglądu – tworzy scenariusz 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, w jaki sposób sztuka kreuje obraz zła; odwołuje się do wybranych współczesnych dzieł filmowych lub teatralnych – organizuje wystawę o symbolice zła w różnych kulturach

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE								
			<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje argumenty do dyskusji – włącza się w prace projektowe 				wystawy o symbolice zła w różnych kulturach	
124	Wina i kara – postać lady Makbet	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Wina i kara – postać lady Makbet</i> William Szekspir, <i>Makbet</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym objawia się psychoza lady Makbet – odczytuje z wypowiedzi lady Makbet, o co bohaterka oskarża męża – cytuje fragment, w którym medyk określa chorych psychicznie – rozważa, jakie niebezpieczeństwa rodzą ambicja i rywalizacja 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w wypowiedziach lady Makbet słowa, w których nieświadomie wskazuje ona przyczyny swojego stanu – wyjaśnia, jakie były przyczyny obłędu lady Makbet – rozważania na temat niebezpieczeństw ambicji i rywalizacji zapisuje w formie tezy; 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego fragment ukazujący nocną scenę obłędu lady Makbet nie jest pisany wierszem, lecz prozą – rozważa i uzasadnia, czy można usprawiedliwić postępowanie lady Makbet – pisze wypowiedź argumentacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego lady Makbet boi się ciemności, a także w jaki sposób interpretować czynność mycia rąk przez bohaterkę – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaką funkcję pełni motyw umywania rąk w Biblii i w <i>Makbecie</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu utworów literackich i filmowych 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
				gromadzi argumenty na jej uzasadnienie			
125	Fenomen piękna i czasu	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Fenomen piękna i czasu</i> Daniel Nabrowski, <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> Daniel Nabrowski, <i>Krótkość żywota, Na toż</i> zadanie projektowe (album z sentencjami o czasie)	– wie, że utwór <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> jest panegirikiem – zapisuje pierwszą część wiersza w postaci schematu anty-tez – wie, co oznacza pojęcie <i>antropomorfizacja</i> – rozważa, czy piękno jest obiektywne – dostrzega motyw <i>vanitas</i> w <i>Krótkości żywota</i> i w <i>Na toż</i>	– zna cechy gatunkowe panegiryku – zapisuje drugą część wiersza <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> w postaci konspektu uzasadnień negacji – wskazuje w tekście antropomorfizacje – wie, co oznacza pojęcie <i>koncept</i> – rozważania na temat piękna zapisuje w formie tezy; gromadzi argumen-	– określa cechy wspólne elementów zestawionych z oczami królowny – omawia funkcję antropomorfizacji w wierszu – wyjaśnia, na czym polega zastosowany przez autora koncept – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat obiektywizmu piękna – określa funkcję	– określa, jaki typ gradacji występuje w wierszu <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> – ocenia kunsztowną formę wiersza <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej – omawia funkcję paradoksu w <i>Krótkości</i>	– określa funkcję gradacji w wierszu <i>Na oczy królowny angielskiej...</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – omawia podobieństwa między malarzkimi a poetyckimi przedstawieniami motywu <i>vanitas</i> – publikuje album z sentencjami o czasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<ul style="list-style-type: none"> – określa nastrój i problematykę <i>Krótkości żywota</i> i <i>Na toż</i> – wyszukuje w utworach fragmenty o charakterze sentencji – wypisuje z wiersza <i>Na toż</i> metafory oparte na motywie dnia i nocy – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> ty na jej uzasadnienie – wskazuje w wierszu <i>Krótkość żywota</i> paradoksy i wyliczenia – wskazuje w <i>Krótkości żywota</i> symbole przemijania – gromadzi materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> wyliczeń w wierszu <i>Krótkość żywota</i> – omawia związek metafor opartych na motywie dnia i nocy w wierszu <i>Na toż</i> z wymową utworu – opracowuje materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> <i>kości żywota</i> – interpretuje sentencje obecne w <i>Krótkości żywota</i>; omawia ich wpływ na wymowę tekstu – omawia, do jakiej koncepcji czasu nawiązuje wiersz <i>Na toż</i> – przekształca na współczesną polszczyznę sentencje z wiersza <i>Na toż</i> – tworzy album z sentencjami o czasie 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
126	Współczesne nawiązania do poezji Naborowskiego	wprowadzenie do lekcji 39. <i>Współczesne nawiązania do poezji Naborowskiego</i> Eugeniusz Tkaczyszyn-Dycki, <i>LXXII</i> Jarosław Marek Rymkiewicz, <i>Wiersz na te słowa Heraklita: Nie można wejść dwa razy do tej samej rzeki</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, kim jest adresat w <i>LXXII</i>; – wskazuje kierowane do niego przestrogi – utrwała wiadomości na temat sceptycyzmu – charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu Rymkiewicza – wskazuje w tekście odwołania do barokowego dualizmu – rozważa, czym jest czas dla człowieka, uzasadnienia szuka w wybranych tekstach kultury 	<ul style="list-style-type: none"> – rozstrzyga, czy przekonanie wyrażone w <i>LXXII</i> można uznać za sceptyczne – wyjaśnia znaczenia określeń: „ciemność teraz”, „ciemność potem” – interpretuje puentę; zwraca uwagę, jak jej sens wpływa na wymowę <i>LXXII</i> – wyjaśnia znaczenie sentencji Heraklita – rozważania na temat czasu zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia sens przestroż kierowanych do adresata w <i>LXXII</i> – odczytuje sens przywołania sentencji Heraklita w tytule wiersza – wskazuje w tekście odwołania do barokowego <i>vanitas</i> – uzasadnia, do jakiej koncepcji czasu nawiązuje Rymkiewicz – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat czasu 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, który wiersz Naborowskiego był inspiracją dla Tkaczyszyna-Dyckiego – określa, z którym tekstem Naborowskiego Rymkiewicz prowadzi dialog; objaśnia, na czym polega podobieństwo refleksji o czasie w obu tekstach – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wyjaśnia, w jakim celu współcześni twórcy odwołują się do XVII-wiecznych symboli; podaje przykłady nawiązań do stylistyki barokowej

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
127	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Daniel Nabrowski, <i>Marność</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
128	Miłość w wierszach Jana Andrzeja Morsztyna	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Miłość w wierszach Jana Andrzeja Morsztyna</i> Jan Andrzej	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest koncept – utrwała wiadomości na temat okresu warunkowego – rozpoznaje okres 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje składowe okresu warunkowego z wiersza <i>Redivivatus</i> – opisuje, w jaki sposób Morsztyn wy- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję okresu warunkowego w wierszu <i>Redivivatus</i> – uzasadnia, jaki jest stosunek Morszty- 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, odwołując się do wiersza <i>Redivivatus</i>, w jaki sposób Morsztyn postrzega ludzkie ciało 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, odwołując się do dzieł literackich, malarskich i filmowych, czy istnieje różnica między brzydotą w sztuce a brzy-

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Morsztyn, <i>Redivivatus</i> ; <i>Na koszulę brudną</i>	<ul style="list-style-type: none"> warunkowy w wierszu <i>Redivivatus</i> określa osobę mówiącą i adresata jej wypowiedzi w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> przedstawia, czego dotyczy sytuacja liryczna w tekście utrwała wiadomości na temat tradycji petrarkowskiej 	<ul style="list-style-type: none"> obraża sobie życie po śmierci wskazuje symbole i metafory w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> omawia, na czym polega koncept zastosowany przez autora 	<ul style="list-style-type: none"> na do reinkarnacji objaśnia sens symboli w wierszu <i>Na koszulę brudną</i> interpretuje metafory rozpoznaje, czy metafory z wiersza <i>Na koszulę brudną</i> to metonimie czy synekdochy 	<ul style="list-style-type: none"> zna pojęcie <i>libertynizm</i> rozważa i uzasadnia, czy wiersz <i>Redivivatus</i> można powiązać z <i>libertynizmem</i> omawia związek wiersza <i>Na koszulę brudną</i> z estetyką turpizmu określa stosunek Morsztyna do tradycji petrarkowskiej 	dotą w naturze
129	Słowa wieloznaczne	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Słowa wieloznaczne</i> Renata Grzegorz	<ul style="list-style-type: none"> wie, że słowa są podstawowymi nośnikami znaczeń objaśnia pojęcia 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, co to znaczy, że między treścią a zakresem znaczeniowym wy- 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady słów wieloznacznych; objaśnia ich znaczenia 	<ul style="list-style-type: none"> opisuje, na jakim konceptie oparto wiersz Morsztyna omawia elipsy 	<ul style="list-style-type: none"> podaje inne niż w podręczniku przykłady poznanych zjawisk z nauki o języku

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p>czykowa, <i>Wprowadzenie do semantyki językoznawczej</i> (fr.)</p> <p>Jan Andrzej Morsztyn, <i>Cuda miłości. Sonet</i></p>	<p><i>treść i zakres wyrazu</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać pojęcie nieostre – przypomina, czym są synonimia, homonimia i antonimia – wskazuje synonimy w wierszu Morsztyna – doskonali umiejętność pracy ze słownikiem języka polskiego 	<p>razu zachodzi stosunek odwrotnie proporcjonalny</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega wieloznaczność (polisemia) słowa – dobiera synonimy i antonimy do podanych słów – przypomina wiadomości na temat elipsy – przypomina, czym jest paradoks; dostrzega, jego związek ze zjawiskiem wieloznaczności 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia na przykładach różnicę między znaczeniem dosłownym a niedosłownym – wyszukuje metaforyczne znaczenia słów – przypisuje nazwom zwierząt znaczenia dotyczące określonych cech psychicznych – rozpoznaje elipsy w wierszu Morsztyna – wskazuje paradoks w wierszu Morsztyna 	<p>z wiersza Morsztyna; wskazuje, jakich elementów znaczenia brakuje; określa funkcję elipsy</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, na czym polega sprzeczność znaczeń słów użytych przez Morsztyna w konstrukcji paradoksu 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
130	Słowa neutralne i wartościujące	wprowadzenie do lekcji 42. <i>Słowa neutralne i wartościujące</i> Jan Andrzej Morsztyn, <i>Niestatek</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że słowa różnią się między sobą także stosunkiem emocjonalnym – zna środki, którymi można wyrażać w języku emocje i oceny – wie, że słowa można podzielić na neutralne i wartościujące – podaje trzy synonimy wyrazu <i>twarz</i>: neutralny emocjonalnie, wartościujący pozytywnie, wartościujący negatywnie 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to są ekspresywizmy – wskazuje w wierszu <i>Niestatek</i> określenia nacechowane pozytywnie i negatywnie – podaje nacechowane emocjonalnie synonimy nazw zawodów – wskazuje wśród podanych słów wyrazy wartościujące 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, które z określeń nacechowanych pozytywnie i negatywnie z wiersza straciły swój wartościujący charakter i obecnie są emocjonalnie neutralne – rozważa, czy ludzie kulturalni mogą używać słów wartościujących – parafrazuje wiersz Morsztyna; zastępuje dawne wyrazy słowami współczesnymi 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady pojedynczych słów wartościujących, synonimicznych do podanych wyrażen neutralnych – uzasadnia, czy można w języku oficjalnym posługiwać się nacechowanymi emocjonalnie synonimami nazw zawodów – parafrazuje wiersz Morsztyna; stosuje koncept poety 	<ul style="list-style-type: none"> – ogląda w telewizji wybrany serwis informacyjny; sporządza wykaz użytego słownictwa neutralnego i emocjonalnego

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
131	Dramat wyborów w <i>Hamlecie</i>	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Dramat wyborów w Hamlecie</i> William Szekspir, <i>Hamlet</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – utrwała wiadomości na temat tragedii nowożytnej – przedstawia, jaki wybór stawia Hamlet przed sobą i przed innymi ludźmi – wskazuje fragment, w którym ujawnia się opinia Hamleta o samobójstwie – gromadzi argumenty do dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia pojęcie <i>hamletyzm</i> – określa, odnosząc się do tekstu, co jest dla Hamleta nie do zniesienia w życiu – rozważa i uzasadnia, czy dylemat Hamleta można uznać za wybór tragiczny – bierze udział w klasowej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, w jaki sposób Hamlet określa życie człowieka; ustala, jaką rolę odgrywają te określenia – wyjaśnia, z czego wynikają rozterki i obawy Hamleta – interpretuje zakończenie wypowiedzi Hamleta – w klasowej dyskusji przestrzega zasad etyki wypowiedzi i etykiety językowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego bohater uważa wszystkich ludzi za tchórzy – ustala i uzasadnia, czy dla Hamleta słowo <i>być</i> wiąże się z egzystencją, czy z działaniem; odwołuje się do całego dramatu 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje informacje na temat Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego
132	Wzorzec rycerza w <i>Hamlecie</i>	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Wzorzec rycerza</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina cechy typowe dla średnio-wiecznego wzorca 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję pytań postawionych w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia, w jaki sposób Ofelia mówi o <i>Hamlecie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaki jest związek między wypowiedzią For- 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje obraz <i>Hamlet polny II</i> (1977) Jerzego Dudy-Gracza;

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p><i>w Hamlecie</i> William Szekspir, <i>Hamlet</i> (fr.) Stanisław Barańczak, <i>Biografioty. Appendix</i> (fr.)</p>	<p>rycerza</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje określenia i porównania w samooценie Hamleta – rozważa i uzasadnia, czy Hamlet jest tchórzem, czy człowiekiem o wielkiej wrażliwości; odwołuje się do wzorca rycerza – utrwala wiadomości na temat parafrazy – wskazuje kolokwializmy w wierszu Barańczaka; wyjaśnia, jaka jest ich funkcja – wie, czym są elipsy i antynomie – rozpoznaje frazeologizmy 	<ul style="list-style-type: none"> – wypisuje symbole z fragmentu <i>Hamleta</i>; określa ich rolę – wie, że utwory Barańczaka to parafrazy – wskazuje elipsę, równoważnik zdania i antynomię w wierszu „<i>Romeo i Julia</i>”; określa funkcję antynomii – określa funkcję frazeologizmów w wierszu „<i>Makbet</i>” 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, co jest powodem zmiany stosunku Hamleta do Ofelii – omawia funkcję środków stylistycznych w parafrazach Barańczaka – wyjaśnia, nawiązując do ilustracji z podręcznika, co sądzi o wykorzystaniu w popkulturze uznanych przez tradycję dzieł literackich 	<p>tynbrasa o Hamlecie w finale sceny a wymową całego dramatu</p> <ul style="list-style-type: none"> – interpretuje utwory Barańczaka jako parafrazy dzieł Szekspira; określa funkcję tych parafraz – rozważa i uzasadnia, jaka jest wymowa wiersza „<i>Hamlet</i>” – rozważa i ocenia humorystyczne podejście do tradycji literackiej w parafrazach Barańczaka 	<p>wyjaśnia, dlaczego malarz nawiązał do <i>Hamleta</i>; określa wpływ tego nawiązania na wymowę dzieła</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w internecie inne współczesne nawiązania do <i>Hamleta</i>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
133	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź argumentacyjna	Stephen Greenblatt, <i>Shakespeare. Stwarzanie świata</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym konspektem – analizuje polecenie zawarte w temacie – czyta tekst ze zrozumieniem – zna zasady tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej – tworzy plan kompozycyjny wypowiedzi na zadany temat – podejmuje próbę napisania wypowiedzi argumentacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze wypowiedź argumentacyjną – rozpoznaje problem rozważany w tekście oraz stanowisko autora wobec tego problemu – ustosunkowuje się do rozwiązania przyjętego przez autora – odwołuje się do utworów poruszających problem rozważany w tekście – formułuje wnioski 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje cechy tej formy gatunkowej – rzeczowo uzasadnia swoje stanowisko wobec problemu rozważanego w tekście – zachowuje logiczną kolejność argumentów 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze efektowny, atrakcyjny wstęp – w zakończeniu zręcznie podsumowuje rozważania 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
134	Błędny rycerz wśród realiów życia	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Błędny rycerz wśród realiów życia</i> Miguel de Cervantes Saavedra, <i>Przemysłny szlachcic Don Kichote z Man-czy</i> (fr. części I) miniprzewodnik: bohaterowie <i>Don Kichote’a</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jaka jest geneza utworu Cervantesa – utrwala cechy gatunkowe powieści – zna bohaterów <i>Don Kichote’a</i> – charakteryzuje główne postaci, zwracając uwagę na ich cechy charakterystyczne – wyjaśnia, dlaczego Don Kichote bierze urojenia za rzeczywistość – przypomina cechy średniowiecznego wzorca rycerza 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak rozumie scenę walki z wiatrakami – przytacza, jak Don Kichote tłumaczy decyzję o podjęciu walki – rozważa i uzasadnia, czy w życiu lepiej być Don Kichotem czy Sancho Pansą – uzasadnia, czy warto czytać książki, skoro ukazują świat nieprawdziwy, piękniejszy od rzeczywistego 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia efekty starcia bohatera z wiatrakami; zwraca uwagę, jak Don Kichote tłumaczy przegraną – ocenia zasadność przyznania powieści piątego miejsca na liście bestsellerów wszystkich czasów w plebiscycie „Readers Digest”; uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, czy sposób ukazania Don Kichote’a to deheroizacja; odwołuje się do średniowiecznego wzorca rycerza 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje informację na temat wizerunku Don Kichote’a w sztuce

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
135	Tragiczna wielkość i patetyczna śmieszność Don Kichote'a	wprowadzenie do lekcji 46. <i>Tragiczna wielkość i patetyczna śmieszność Don Kichote'a</i> Miguel de Cervantes Saavedra, <i>Przemysłny szlachcic Don Kichote z Manczy</i> (fr. części II)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się popkultura – opowiada przebieg zdarzeń ukazanych w przywołanym fragmencie – wskazuje fragmenty tekstu o nacechowaniu ironicznym – pisze szkic interpretacyjny fragmentu powieści 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i uzasadnia, z czego wynika popkulturowa popularność Don Kichote'a – omawia, w jaki sposób bohaterowie fragmentu interpretują zachowanie lwa 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jaką funkcję w kreowaniu postaci Don Kichote'a pełni ironia – rozważa, czy Don Kichote jest w powieści przedstawiony jako wzór postępowania, czy jako przedmiot ośmieszenia; uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, na czym polega maksymalizm etyczny Don Kichote'a – w szkicu interpretacyjnym zachowuje wszystkie cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa, w jaki sposób współczesna popkultura przekształca utrwalone w tradycji wzorce i motywy; odwołuje się do dzieł literackich, malarskich i filmowych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
136	Sarmacki system wartości	wprowadzenie do lekcji 47. <i>Sarmacki system wartości</i> Jan Chryzostom Pasek, <i>Pamiętniki</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst historyczny i religijny utworu – wie, czym charakteryzował się sarmatyzm – wyszukuje w tekście hiperbole – utrwała wiadomości na temat nacechowania neutralnego i emocjonalnego wyrazów – zna cechy gawędy i stylu makaronicznego – wie, czym się charakteryzuje styl rubaszny 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje cechy typowego Sarmaty, charakteryzując narratora występującego w tekście Paska – wyjaśnia, czy słowa będące określeniami Szwedów i Turków mają nacechowanie neutralne, czy emocjonalne – wskazuje cechy gawędy w narracji o zdobyciu Koldyngi – wskazuje w tekście elementy stylu makaronicznego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję hiperbol oraz zastosowania stylu makaronicznego w tekście – porównuje akapity 3. i 4. pod względem szczegółowości relacji; wyjaśnia, z czego wynikają dysproporcje – opisuje stosunek pamiętnikarza do obcych – wskazuje przejawy rubaszności w tekście Paska; określa funkcję tych fragmentów 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaki wpływ na wymowę tekstu mają budowa składowa zdań i zaimki <i>nasi</i> – interpretuje opis odsieczy wiedeńskiej zamieszczony w tekście 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
137	Sarmata wobec Innego i nieznanego	wprowadzenie do lekcji 48. <i>Sarmata wobec Innego i nieznanego</i> Jan Chryzostom Pasek, <i>Pamiętniki</i> (fr.) infografika: klucze do kultury baroku	<ul style="list-style-type: none"> – zna okoliczności pobytu Paska w Danii – wyjaśnia, dlaczego Pasek postrzega Dunki jako „inne” – rozpoznaje środki językowe wykorzystane do opisu niezwykłej ryby – wie, kogo określa się mianem Innego – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze humorystycznym – rozważa, jak sprawić, by inność nie stała się obcością 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście elementy stylu markaroniczno-ego; omawia ich funkcję w utworze – omawia, do kogo / czego Pasek porównuje dziwną rybę – określa stosunek do Innego wyrażony w tekście – określa funkcję elementów humorystycznych – rozważania na temat osławiania Innego zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego pisarz posługuje się analogią w opisie dziwnej ryby – wyjaśnia, z czego wynika odmienne niż w poprzednich fragmentach <i>Pamiętników</i> nastawienie do Innego – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat osławiania Innego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozważa i uzasadnia, czy analogia to skuteczna metoda poznania – określa warunki, jakie powinny być spełnione, aby prowadzić dialog międzykulturowy – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
138	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 2. Janusz Tazbir, <i>Spotkania z historią</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania – rozwija umiejętność argumentacji 	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> – z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie
139	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Janusz Tazbir, <i>Kontrreformacja w Polsce</i> (fr.) zadania 1.–9.	<ul style="list-style-type: none"> – doskonalą umiejętność czytania ze zrozumieniem – rozwija umiejętność analizowania tekstu nieliterackiego – doskonalą umiejętność wnioskowania i argumentowania – rozwija umiejętność tworzenia definicji – utrwała wiadomości na temat konstrukcji sylogizmu 				

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
140	<i>Skąpiec</i> jako komedia charakterów	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Skąpiec jako komedia charakterów</i> Moliere, <i>Skąpiec</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst historyczny i kulturowy komedii Moliere – wyjaśnia pojęcia <i>komedia</i> i <i>komizm</i> – wie, że komizm może być słowny albo sytuacyjny – wyszukuje w <i>Skąpcu</i> przykłady komizmu słownego i sytuacyjnego – charakteryzuje bohaterów <i>Skąpca</i> – omawia relacje Harpagona z dziećmi 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia typy komizmu i odmiany komedii jako gatunku literackiego – zna historię powstania teatru Comédie-Française – wskazuje różnice między stanowiskiem Harpagona a Anzelma – zna zasady etyki wypowiedzi i etykiety językowej 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, na czym polega komizm tytułowej postaci – charakteryzując relację Elizy z ojcem, odwołuje się do etyki wypowiedzi i etykiety językowej – interpretuje ostatnie słowa Harpagona; określa ich wpływ na wymowę dzieła 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego <i>Skąpca</i> można nazwać komedią charakterów – rozważa i uzasadnia, czy próżność jest wadą wszystkich ludzi – wyjaśnia, czy to, co moralnie złe, zawsze jest brzydkie 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
141	Dramat pewnej wady	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Dramat pewnej wady</i> Molier, <i>Skąpiec</i> (fr.) zadanie projektowe (album eponimów) miniprzewodnik: literatura baroku	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje argumenty, którymi Kleant uzasadnia swoją wiarygodność kredytową wyjaśnia, na czym polega hipokryzja Harpagona rozważa, czy można uzasadnić skąpstwo i chciwość wie, co to są eponimy włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje oskarżenia opinii publicznej na temat Harpagona omawia, na czym polega karykaturalny charakter postaci wyłaniającej się z opowieści sąsiadów rozumie różnicę między neologizmem a eponimem gromadzi materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> zna kontekst językowy wpływający na interpretację i wymowę tytułu dramatu rozważa i uzasadnia, dlaczego Waleri cytuje Sokratesa w rozmowie z Harpagonem tworzy własne eponimy opracowuje materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> rozważa, czy hipokryzja jest wadą gorszą niż chciwość; uzasadnia swoje zdanie, odwołując się do dramatu Moliera i innych tekstów kultury tworzy album eponimów 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje sposób przedstawienia skąpca w różnych tekstach kultury publikuje album eponimów

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
142	Barok. Powtórzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna ramy czasowe i cechy charakterystyczne epoki – wie, według jakiego klucza można odczytywać i interpretować kulturę baroku – porządkuje i utrwała paletę tematów literackich typowych dla epoki baroku – przypomina problematykę lektur obowiązkowych powstałych w okresie baroku – zna i rozumie barokowy światopogląd 				
143	Praca klasowa						
OŚWIECENIE							
144	Epoka rozumu	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Epoka rozumu</i> Immanuel Kant, <i>Co to jest oświecenie</i> (fr.) miniprzewodnik: wielkie idee oświecenia zadanie projek-	<ul style="list-style-type: none"> – zna ramy czasowe epoki w Europie i w Polsce – zna kontekst historyczny i kontekst kulturowy epoki – zna oświeceniowy światopogląd i główne idee epoki – przytacza, w jaki sposób Kant definiu- 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że nazwa <i>oświecenie</i> (w odróżnieniu od nazw <i>renesans</i> i <i>barok</i>) nie odnosi się do sztuki – wie, jakie określenia przypisywano epoce oświecenia – omawia, jak Kant tłumaczy fakt, że 	<ul style="list-style-type: none"> – różnicuje trzy nurty w sztuce: klasycyzm, sentymentalizm i rokoko – rozumie, że klasycyzm jako nurt w sztuce oświecenia stanowi kontynuację prądu z XVI i XVII w. – wyjaśnia, odwołu- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia związek między słownictwem zastosowanym przez Kanta a wymową tekstu – uzasadnia, jaka jest zdaniem Kanta misja ludzi oświeconych – tworzy prezentację multimedialną 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje efekty projektu na forum klasy

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		towe (prezentacja multimedialna o realizacji wybranej oświeceniowej idei)	je oświecenie – włącza się w prace projektowe	wielu ludzi pozostaje niedojrzalymi przez całe życie – gromadzi materiał do zadania projektowego	jąc się do tekstu, co Kant uznaje za warunek oświecenia społeczeństwa, a co za warunek jego dojrzałości – opracowuje materiał do zadania projektowego	o realizacji wybranej oświeceniowej idei	
145	Tworzenie własnego tekstu. Wypowiedź ustna	zadanie 1. Joseph Wright of Derby, <i>Doświadczenie z pompą próżniową</i> , 1768 Adam Naruszewicz, <i>Balon</i>	– zapoznaje się z przykładowym planem wypowiedzi – ma świadomość, że opanowanie zasad tworzenia wypowiedzi ustnej jest przydatne w sztuce prowadzenia dyskusji – analizuje polecenie	– potrafi przygotować na podstawie podanego przykładu własny konspekt wypowiedzi ustnej – formułuje własną tezę – określa zakres i typ tekstów do wykorzystania	– posługuje się słownictwem pozwalającym wyrazić i uzasadnić własne zdanie – prezentuje wypowiedź na forum klasy, pamiętając o funkcji wstępu i zakończenia	– formułuje opinię popartą uzasadnieniem – płynnie przechodzi od opinii (tezy) do jej uzasadnienia, bez sygnalizowania tego specjalnym sformułowaniem	– z łatwością tworzy wstęp i zakończenie do wypowiedzi informacyjnych i argumentacyjnych – potrafi wskazać wiele tekstów kultury nawiązujących do zagadnienia ujętego w temacie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			zawarte w temacie – zna zasady tworzenia wypowiedzi ustnej	– rozwija umiejętność argumentacji			
146	Filozofia oświecenia	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Filozofia oświecenia</i> Denis Diderot, <i>Zabobon</i> (fr. <i>Wielkiej encyklopedii francuskiej</i>) Jean-Jacques Rousseau, <i>Postęp i szczęście</i> (fr.) miniprzewodnik: główne kierunki filozofii oświecenia	– zna kontekst filozoficzny tekstów – omawia, w jaki sposób Diderot charakteryzuje zabobon – rozważa, skąd bierze się wiara w zabobony – wymienia, jakie osiągnięcia oświecenia wskazuje Rousseau – odnajduje pytania retoryczne w tekście Rousseau	– omawia, co Diderot uważa za psychologiczną przyczynę powstawania zabobonów – wyjaśnia relację między zabobonem a fanatyzmem i brakiem wykształcenia – określa funkcję pytań retorycznych z tekstu Rousseau	– rozważa, jakie skutki dla funkcjonowania ludzkiego umysłu ma, zdaniem Diderota, wiara w zabobon – wymienia zarzuty stawiane współczesności przez Rousseau – rozważa i uzasadnia, czy cywilizacja niesie zło	– wskazuje, jakie czynniki zapewniają trwałość zabobonów w społeczeństwie – określa związek religii z zabobonem; odwołuje się do tekstu Diderota – omawia, z czego wynika rozczarowanie Rousseau współczesnością – zna główne kierunki filozoficzne epoki i ich twórców	– omawia założenia najważniejszych idei filozoficznych epoki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
147	Oświeceniowy optymizm	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Oświeceniowy optymizm</i> Wolter, <i>Kandyd</i> , czyli <i>Optymizm</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna kontekst historyczny i filozoficzny <i>Kandyda</i> – wie, że <i>Kandyd</i> jest powiastką filozoficzną – przedstawia, jakie nadzieje i obawy wyrażają <i>Kandyd</i> i majtek w reakcji na trzęsienie ziemi – wie, co to jest sarkazm i satyra – rozważa, czy satyra jest skutecznym narzędziem polemiki 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy gatunkowe powiastki filozoficznej – wykazuje różnice między zachowaniem <i>Kandyda</i> i majtka na wieść o trzęsieniu ziemi a postawą Panglossa – wskazuje w tekście Woltera fragmenty o charakterze satyrycznym – rozważania na temat satyry zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego <i>Kandyda</i> można nazwać powiastką – uzasadnia, że <i>Kandyd</i> jest utworem o zabarwieniu sarkastycznym – wskazuje w tekście wykrzyknienia; określa ich funkcję – omawia, jaki obraz Boga wyłania się z <i>Kandyda</i> – objaśnia pojęcie <i>teodycea</i> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat skuteczności satyry 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jaki stosunek do stwierdzenia „żyjemy w najlepszym z możliwych światów” wyraża Wolter w <i>Kandydzie</i> – rozważa i uzasadnia swój stosunek do teodycei; odwołuje się do poglądów filozoficznych epoki i <i>Kandyda</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
148	Projekcja filmu <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>	<i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i> , reż. Wojciech J. Hass, 1965	– ogląda film <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>				
149	Filmowy labirynt	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Filmowy labirynt</i> Jan Potocki, <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli się wrażeniami po obejrzeniu filmu – rozwija umiejętność streszczania fabuły – charakteryzuje i ocenia bohaterów – wymienia pojawiające się w filmie symbole – doskonali umiejętność wskazywania środków ekspresji filmowej, wpływających na wymowę 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia kolejne opowieści w głównym opowiadaniu Avadora – rozpoznaje w filmie idee oświeceniowe – omawia pochodzenie społeczne bohaterów – ocenia, jaką rolę w filmie odgrywa muzyka – rozważania na temat ludzkiego losu 	<ul style="list-style-type: none"> – nadaje tytuły opowieściom snutym przez Avadora – sporządza schematyczny plan opowieści – określa, czym różnią się poglądy geometry od przekonań kabalisty – rozważa i uzasadnia, jaki wpływ na wymowę filmu mają zdjęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej 	<ul style="list-style-type: none"> – w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<p>dzieła</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozważa, co w większym stopniu wpływa na ludzki los: przypadek czy konieczność 	<p>zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie</p>	<ul style="list-style-type: none"> – pisze wypowiedź argumentacyjną na temat ludzkiego losu 		
150	Analiza tekstu nieliterackiego. Sprawdzenie umiejętności	Jan Kott, <i>Gorzki Krasicki</i> (fr.) zadania 1.–11.	<ul style="list-style-type: none"> – doskonalą umiejętność czytania ze zrozumieniem – rozwijają umiejętność analizowania tekstu nieliterackiego – analizuje strukturę eseju; odczytuje zawarte w nim sensy i sposób prowadzenia wywodu – doskonalą umiejętność wnioskowania i argumentowania – pogłębia swoją wiedzę o Ignacym Krasickim 				
151	Obyczaj sarmacki w krzywym zwierciadle	wprowadzenie do lekcji 55. <i>Obyczaj sarmacki w krzywym zwierciadle</i> Ignacy Krasicki, <i>Pijaństwo</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy gatunkowe satyry – umie wskazać środowiska krytykowane przez Krasickiego – przypomina treść satyry <i>Żona modna</i>, omawianej w szkole podstawowej; okre- 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy obyczajowości szlacheckiej poddane krytyce w satyrze Krasickiego – interpretuje puentę <i>Pijaństwa</i> – rozważa, czy pijaństwo jest wciąż ak- 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jaki model patriotyzmu został ośmieszony w <i>Pijaństwie</i> – wyjaśnia, jaki rodzaj dydaktyzmu reprezentuje satyra Krasickiego – omawia funkcję 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia związek między wymową utworu Krasickiego a programem oświecenia – porównuje piosenkę Młynarskiego z satyrą <i>Pijaństwo</i> – rozważa, w jaki 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioski z porównania satyry Krasickiego z piosenką <i>W Polskę idziemy</i> zapisuje w formie interpretacji porównawczej; zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		Wojciech Młynarski, <i>W Polskę idziemy</i> (fr.)	<ul style="list-style-type: none"> śła jej związek z satyrą <i>Pijaństwo</i> – doskonalili umiejętność charakteryzowania bohaterów – opisuje obraz Polaków ukazanych w piosence Młynarskiego 	<ul style="list-style-type: none"> tualnym zjawiskiem społecznym; podaje sposoby walki z tym problemem – określa cechy wspólne i różne oświeceniowej satyry i piosenki <i>W Polskę idziemy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ironii w piosence <i>W Polskę idziemy</i> – przedstawia swoje stanowisko na temat granic satyry; odwołuje się do ilustracji satyrycznej Czeczota z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> sposób walczyć z wadami narodowymi Polaków 	
152	Zaakceptować władzę?	<p>wprowadzenie do lekcji 56. <i>Zaakceptować władzę?</i></p> <p>Ignacy Krasicki, <i>Do króla</i> (fr.)</p> <p>miniprzewodnik: publicystyka polskiego oświecenia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – utrwała wiadomości na temat cech gatunkowych satyry i twórczości satyrycznej Krasickiego – zna kontekst historyczny satyry <i>Do króla</i> – określa, kim jest osoba mówiąca 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zarzuty kierowane pod adresem króla – omawia, jaki obraz władzy wyłania się z satyry <i>Do króla</i> – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze ironicznym – przypomina pojęcie 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym charakteryzuje się odwrócony panegiryk – wyjaśnia, na czym polega oświeceniowy charakter satyry Krasickiego – wyjaśnia, jakie prawdy o polskim charakterze ukazu- 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, czy satyrę <i>Do króla</i> można uznać za odwrócony panegiryk – w referacie zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej; odwołuje się do kilku tekstów wskazanych 	<ul style="list-style-type: none"> – zna nazwiska najważniejszych publicystów oświecenia – wzbogaca swój referat prezentacją multimedialną – wygłasza referat w klasie

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			w tekście – określa, co i kogo utwór ośmiesza – gromadzi materiały na temat: <i>Dawna literatura polska wobec powinności władzy</i>	<i>panegiryk</i> – pisze referat na temat: <i>Dawna literatura polska wobec powinności władzy</i>	ją satyry Krasickiego; odwołuje się do poznanych utworów tego autora	autorów	
153	Hymn młodych patriotów	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Hymn młodych patriotów</i> Ignacy Krasicki, <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> miniprzewodnik: instytucje polskiego oświecenia	– utrwała wiadomości na temat hymnu jako gatunku literackiego – doskonali umiejętność analizy i interpretacji tekstu – wyjaśnia apostrofę „Święta miłości kochanej ojczyzny...” – porównuje obraz patriotyzmu w <i>Hymnie</i>	– wyszukuje w tekście hymnu oksymorony – określa nastój hymnu – wskazuje podobieństwa i różnice między obrazem patriotyzmu w <i>Hymnie do miłości ojczyzny</i> i w <i>Pi-</i>	– określa funkcję oksymoronów w tekście – wskazuje w tekście symbole – formułuje wnioski z porównania obrazu patriotyzmu w hymnie i satyrze – ocenia współczesne sposoby manife-	– interpretuje symbole obecne w hymnie – porównuje sposób pojmowania patriotyzmu w hymnie Krasickiego i w wybranych tekstach literatury renesansowej	– wnioski z porównania obrazu patriotyzmu w hymnie i satyrze zapisuje w formie interpretacji porównawczej; zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej – zna nazwiska postaci zasłużonych dla polskiego życia społecznego

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<i>nie do miłości ojczyzny i satyrze Pijaństwo</i>	<i>jaństwie</i>	stowania patriotyzmu (np. przystrajanie samochodów polską flagą)		no-kulturalnego doby oświecenia – zna najważniejsze instytucje polskiego oświecenia
154	Stylizacja językowa	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Stylizacja językowa</i> Ignacy Krasicki, <i>Monachomachia</i> (fr.) zadanie projektowe (fragment scenariusza parodii wybranego filmu)	– wie, czym są styl językowy i stylizacja – rozdziela style: indywidualny, typowy i użytkowy – wymienia rodzaje stylizacji – wie, co to jest styl retoryczny – dostrzega różnicę między stylem wysokim a stylem niskim – omawia, na czym polega komizm języ-	– omawia cechy stylów: indywidualnego, typowego i użytkowego – wymienia rodzaje stylizacji ze względu na stosunek do naśladowanego wzorca (pastisz, parodia, trawestacja) – określa funkcję inwokacji we fragmencie <i>Monachomachii</i>	– rozpoznaje rodzaj stylizacji zastosowanej w tekście – wykazuje elementy podobieństwa między <i>Monachomachią</i> a <i>Iliadą</i> – wskazuje przykłady środków stylistycznych typowych dla stylu wysokiego; omawia ich funkcję w <i>Monachomachii</i> – opracowuje mate-	– określa, jakie cechy pastiszu, parodii i trawestacji występują w <i>Monachomachii</i> – wykazuje, który z typów stylizacji ma największe zastosowanie w klasyfikacji utworu Krasickiego – zapisuje pierwsze cztery wersy <i>Monachomachii</i> w ję-	– pisze poemat o swojej szkole, zachowując styl <i>Monachomachii</i> – nakręca film na podstawie stworzonego scenariusza

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			<ul style="list-style-type: none"> kowy w tekście – włącza się w prace projektowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście środki stylistyczne, które służą ośmieszeniu bohaterów – gromadzi materiał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> riał do zadania projektowego 	<ul style="list-style-type: none"> zyku współczesnej młodzieży; nazywa ten typ stylizacji – pisze fragment scenariusza parodii filmu 	
155	Miłość idealna w sielankach Karpińskiego	<p>wprowadzenie do lekcji 59. <i>Miłość idealna w sielankach Karpińskiego</i></p> <p>Franciszek Karpiński, <i>Laura i Filon</i> (fr.); <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy sentymentalizmu jako prądu literackiego – rozwija umiejętność analizy i interpretacji tekstów lirycznych – określa nastrój panujący w sielankach Karpińskiego – podaje cechy miłości sentymentalnej, odwołując się do obra- 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że sielanka wywodzi się z literatury antycznej – wskazuje cechy sielanki w utworach Karpińskiego – określa rodzaj środków stylistycznych użytych w kreacji obrazu natury w sielance <i>Laura i Filon</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – zna dwie odmiany sentymentalizmu – omawia obraz natury w sielankach Karpińskiego, uwzględnia rolę środków stylistycznych w jego kreacji – omawia rolę pytania retorycznego i wykrzyknień w sielance <i>Do Ju-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcję sentencji w sielance <i>Laura i Filon</i> – uzasadnia, że zasadą organizującą budowę sielanki <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i> jest paralelizm kompozycyjny – pisze interpretację porównawczą sie- 	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje popularność sielanki <i>Laura i Filon</i> w sztuce

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
			zu tego uczucia w sielankach Karpińskiego – omawia obrazy poetyckie w sielance <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	– wypisuje z tekstów fragmenty o charakterze sentencji – wypisuje symbole z sielanki <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	<i>styny. Tęskność na wiosnę</i> – wyjaśnia, co jest sielankową arkadią w utworze <i>Do Justyny. Tęskność na wiosnę</i>	lanki <i>Laura i Filon</i> i wiersza Gałczyńskiego <i>Laura i Filon. Wersja nowa</i> ; zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	
156	Oświeceniowe pieśni religijne	wprowadzenie do lekcji 60. Oświeceniowe pieśni religijne Franciszek Karpiński, <i>Pieśń o narodzeniu Pańskim</i> ; <i>Pieśń poranna</i> , <i>Pieśń wieczorna</i> infografika: główne idee	– zna cechy kolędy jako gatunku literackiego – wypisuje z tekstu kolędy elementy biblijne – omawia, jaką wizję życia propagują teksty: <i>Pieśń poranna</i> i <i>Pieśń wieczorna</i> – rozważa, w jaki sposób treści religijne	– zna genezę <i>Pieśni o narodzeniu Pańskim</i> oraz okoliczności powstania <i>Pieśni porannej</i> i <i>Pieśni wieczornej</i> – wyodrębnia w kolędzie Karpińskiego część opisową i apostrofę – rozważania na temat sposobów	– wskazuje oksymorony i antytezy w kolędzie Karpińskiego; określa wpływ tych środków na charakter utworu – omawia, jaki obraz Boga wyłania się z pieśni religijnych Karpińskiego – pisze wypowiedź	– rozważa i uzasadnia, jak motyw Narodzenia Pańskiego jest przetwarzany we współczesnej kulturze – rozważa, jakie są powody popularności kolęd Karpińskiego w Polsce – wyjaśnia, odwołując się do <i>Pieśni po-</i>	– w wypowiedzi argumentacyjnej odwołuje się do wielu tekstów kultury – wnioski z rozważań na temat sposobów przekazywania treści religijnych w utworach literackich różnych epok zapisuje w formie interpretacji porównawczej; odwo-

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		oświecenia	przekazują w swoich tekstach twórcy z różnych epok	przekazywania treści religijnych w utworach literackich różnych epok zapisuje w formie tezy; gromadzi argumenty na jej uzasadnienie	argumentacyjną na temat sposobów przekazywania treści religijnych w utworach literackich różnych epok	rannej i Pieśni wieczornej, w czym osoba mówiąca w tych tekstach doszukuje się znaków <i>sacrum</i> – w wypowiedzi argumentacyjnej zachowuje wszystkie cechy tej formy gatunkowej	tuje się do pieśni religijnych Karpińskiego i wybranej piosenki religijnej Boba Dylana
157	Liberalizm i patriotyzm Staszica	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Liberalizm i patriotyzm Staszica</i> Stanisław Staszic, <i>Przestrogi dla Polski...</i> (fr.) <i>Powszechna</i>	– określa, jakie wydarzenia przyczyniły się do powstania <i>Przestrogi dla Polski</i> – zna cechy gatunkowe traktatu filozoficznego – utrwala wiadomości	– omawia problematykę tekstu, zwraca uwagę na apele pojawiające się w 1. fragmencie – wskazuje środki retoryczne w przemowie do szlachty	– omawia funkcję środków retorycznych w tekście Staszica – zapisuje wywód myślowy z 2. fragmentu w postaci wynikających z sie-	– omawia, na czym polega liberalna wymowa fragmentów dzieła Staszica – rozważa i uzasadnia stwierdzenie, że nie można się pozbyć ani nikogo pozba-	

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<i>deklaracja praw człowieka</i> (fr.) zadanie projektowe (rozdział konstytucji szkoły) miniprzewodnik: motywy i idee oświecenia	na temat środków retorycznych – omawia, co jest warunkiem wolności, sprawiedliwości i pokoju na świecie według <i>Powszechnej deklaracji praw człowieka</i> – wie, jakie są prawa człowieka – włącza się w prace projektowe	– wymienia podstawowe prawa jednostki zapisane w <i>Przestrożach dla Polski</i> i w <i>Powszechnej deklaracji praw człowieka</i> – wie, w czym objawia się godność człowieka – wie, czym jest liberalizm – gromadzi materiał do zadania projektowego	bie kolejnych twierdzeń – omawia, jaka wizja człowieka i społeczeństwa wynika z <i>Powszechnej deklaracji praw człowieka</i> – opracowuje materiał do zadania projektowego	wić naturalnej godności osobowej – tworzy rozdział konstytucji swojej szkoły, uwzględniając wolność, prawa i obowiązki wszystkich uczniów	
158	Renesans, barok i klasycyzm w sztuce	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Renesans, barok i klasycyzm</i>	– porządkuje wiedzę na temat cech stylu renesansowego, barokowego i oświeceniowego	– wymienia cechy stylu odpowiadającego założeniom renesansu, baroku	– określa cele artystów renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu	– rozpoznaje przykłady malarstwa, rzeźby i architektury typowe dla po-	– wymienia nazwiska przedstawicieli klasycyzmu w muzyce – dostrzega różnice

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
		<p><i>w sztuce</i></p> <p>miniprzewodnik (muzyka klasycyzmu)</p>	<p>niowego klasycyzmu w sztuce</p> <ul style="list-style-type: none"> – umie wskazać po jednym przykładzie dzieła sztuki przyporządkowanego do określonej epoki – doskonali umiejętność analizowania i interpretowania dzieła malarskiego 	<p>i oświeceniowego klasycyzmu</p> <ul style="list-style-type: none"> – dostrzega różnice i podobieństwa w malarstwie, rzeźbie i architekturze wskazanych epok – wskazuje elementy typowe dla estetyki barokowej na obrazie <i>Złożenie do grobu</i> – opisuje znaną sobie budowlę z epoki baroku (np. kościół) 	<p>zmu</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia idee i wzory dominujące w sztuce renesansu, baroku i oświeceniowego klasycyzmu – wymienia zabytek malarstwa lub architektury renesansu ze swojego regionu; krótko charakteryzuje cechy jego stylu – charakteryzuje zabytek oświeceniowego klasycyzmu ze swojego regionu 	<p>szczególnych epok</p> <ul style="list-style-type: none"> – umie wskazać cechy stylu charakterystycznego dla epoki w konkretnych dziełach sztuki – wie, czym charakteryzował się klasycyzm wiedeński w muzyce – potrafi podać po jednym przykładzie dzieł skomponowanych przez Haydna i Mozarta 	<p>między klasycyzmem wiedeńskim a muzyką barokową</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia najważniejsza dzieła w twórczości Haydna i Mozarta

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 2. RENESANS – OŚWIECENIE							
159	Oświecenie. Powtórzenie i sprawdzenie wiadomości		<ul style="list-style-type: none"> – zna ramy czasowe i cechy charakterystyczne epoki – zna najważniejsze motywy i idee typowe dla literatury oświecenia – wie, według jakiego klucza można odczytywać i interpretować kulturę epoki – przypomina problematykę lektur obowiązkowych powstałych w okresie oświecenia – zna i rozumie oświeceniowy światopogląd 				
160	Praca klasowa						

Wymagania edukacyjne. Klasa 2. Część 1. Zakres podstawowy i rozszerzony

Treści zakresu rozszerzonego wyróżniono czerwoną czcionką.

Szarymi aplami oznaczono propozycje z listy lektur uzupełniających – podstawa programowa zobowiązuje nauczycieli do omówienia w każdej klasie dwóch utworów z tej listy w całości lub we fragmentach. Nauczyciel może zatem wybrać, które spośród proponowanych lektur omówi ze swoimi uczniami.

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
CZĘŚĆ 1. ROMANTYZM							
ROMANTYZM							
1.	Romantyzm, czyli inna nowoczesność	wprowadzenie do lekcji 1. <i>Romantyzm, czyli inna nowoczesność</i> Alina Witkowska, <i>Wielkie stulecie Polaków</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – dostrzega główną myśl tekstu – wie, że tekst należy do literatury naukowej	– wyodrębnia części kompozycyjne tekstu – formułuje temat tekstu – wskazuje różnice między literaturą piękną i naukową	– odtwarza tok myślenia autorki – wyodrębnia argumenty autorki – formułuje konkluzje wynikające z tekstu – wskazuje powody, dla których tekst zaliczany jest do literatury naukowej	– ustosunkowuje się do poglądów zawartych w tekście – prezentuje własne stanowisko – wyjaśnia, czym cechuje się tekst naukowy, podaje jego przykłady	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst naukowy – uwzględnia kontekst historyczny – ustosunkowuje się do poglądów autorki – ocenia przedstawione przez nią argumenty

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
2.	Poezja romantyczna wobec klasycznej	wprowadzenie do lekcji 2. <i>Poezja romantyczna wobec klasycznej</i> August Wilhelm Schlegel, <i>Wykłady o literaturze pięknej i sztuce</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – objaśnia nieznanne słownictwo – wie, że tekst jest wykładem	– dzieli tekst na części kompozycyjne – wskazuje źródła poezji romantycznej – wie, dlaczego tekst zaliczany jest do wykładu jako gatunku	– odtwarza własnymi słowami tok wywodu autora – odtwarza tezy – wskazuje przykład faktu i opinii	– porządkuje tezy autora – przedstawia przytoczone w tekście argumenty – uzupełnia wywód autora własnymi przykładami – oddziela fakty od opinii	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu – przedstawia własne stanowisko wobec omawianych kwestii – przywołuje kontekst kulturowy
3.	Wielkość i wolność w romantyzmie	wprowadzenie do lekcji 3. <i>Wielkość i wolność w romantyzmie</i> Georg Wilhelm Hegel, <i>Wykłady z filozofii dziejów</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa temat wykładu – zna pojęcie historiozofia	– wyodrębnia etapy w rozwoju myślenia o wolności – wyjaśnia, czym zajmuje się historiozofia	– odtwarza poglądy Hegla na temat świadomości wolności i roli jednostki w biegu dziejów	– ustosunkowuje się do poglądów Hegla na temat biegu dziejów – prezentuje własne stanowisko na ten temat	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst wykładu – ustosunkowuje się do zawartych w nim tez – ocenia argumenty – prezentuje własne stanowisko

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
4.	Nowe tematy w poezji europejskiej	wprowadzenie do lekcji 4. <i>Nowe tematy w poezji europejskiej</i> William Wordsworth, <i>Żonkile, ***</i> [Filarze Stonehenge!] Samuel Taylor Coleridge, <i>Kościuszeko</i>	– wie, że autorzy to tak zwani poeci jezior – określa sytuacje liryczne przedstawione w utworach – charakteryzuje osobę mówiącą – podaje przykłady wybranych środków językowych	– wyjaśnia, na czym polega specyfika twórczości poetów jezior – ustala tematykę i problematykę wierszy – określa relacje między osobą mówiącą a odbiorcą wypowiedzi – omawia warstwę językową wierszy – wskazuje symbol i alegorię	– uogólnia spostrzeżenia na temat twórczości poetów jezior – wyjaśnia znaczenia symboli i metafor – określa funkcję ważnych dla wymowy utworów środków językowych	– ustala, na czym polega nowatorstwo poetów jezior w stosunku do poezji klasycznej – analizuje warstwę symboliczną i alegoryczną utworów – analizuje funkcjonalnie warstwę językową utworów – wskazuje znaczenia naddane utworów	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich nowatorstwa obrazowego, znaczeniowego i językowego
5.	Nawiązania do twórczości poetów jezior	wprowadzenie do lekcji 5. <i>Nawiązania do twórczości poetów jezior</i>	– określa tematykę utworów – dostrzega motywy wędrówki – wskazuje fragmenty prezentujące postawy	– określa tematykę i problematykę utworów – wyjaśnia funkcje motywu wędrówki – omawia postawy	– omawia wizje świata przedstawione w utworach – wyjaśnia znaczenie motywu wędrówki w	– porównuje wizje świata przedstawione w utworach – interpretuje symbolikę motywu wędrówki	– samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory, biorąc pod uwagę wpisane w nie postawy wobec świata

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Walt Whitman, <i>Wierzę, że żdźbło trawy nie mniej znaczy...</i> Bob Dylan, <i>Odpowiedź zna wiatr</i>	człowieka wobec świata – wskazuje i nazywa podstawowe środki językowe – tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną	wobec świata przedstawione w utworach – omawia warstwę językową utworów – tworzy wypowiedź argumentacyjną	utworach – dostrzega nawiązania kulturowe – tworzy krótką interpretację porównawczą	– omawia nawiązania kulturowe – tworzy interpretację porównawczą	– porównuje utwory w wypowiedzi krytycznej
6.	Tajemniczy buntownik – <i>Giaur</i> Byrona	wprowadzenie do lekcji 6. <i>Tajemniczy buntownik</i> – <i>Giaur</i> Byrona George Byron, <i>Giaur</i>	– zna najważniejsze wydarzenia fabuły utworu – przedstawia głównego bohatera – zna pojęcie <i>bohater bajroniczny</i> – podaje przykłady elementów orientalnych	– odtwarza chronologicznie przebieg fabuły – przedstawia motyw postępowania głównego bohatera – nazywa wartości bohatera – wskazuje cechy bajronicznego orientalne	– omawia konstrukcję fabuły utworu – komentuje motyw postępowania bohatera – charakteryzuje bohatera bajronicznego – omawia rolę orientu w świecie przedstawionym utworu, bierze	– wyjaśnia, na czym polega nietypowość fabuły utworu – ocenia motyw postępowania bohatera – wyjaśnia, dlaczego <i>Giaur</i> jest bohaterem bajronicznym – omawia rolę egzotyizmu w utworze – prezentuje w dyskusji własne	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, bierze pod uwagę romantyczne cechy przedstawionego w nim świata i poglądy moralne – przygotowuje katalog wystawy multimedialnej
7.	<i>Giaur</i> jako powieść poetycka	wprowadzenie do lekcji 7. <i>Giaur jako powieść poetycka</i>	– uważnie śledzi dyskusję – przygotowuje	– wskazuje elementy orientalne	– omawia rolę orientu w świecie przedstawionym utworu, bierze	– omawia rolę egzotyizmu w utworze – prezentuje w dyskusji własne	

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		George Byron, <i>Giaur</i>	eksponaty na wystawę multimedialną – zna podstawowe cechy powieści poetyckiej jako gatunku literackiego	– bierze udział w dyskusji – bierze udział w przygotowaniu wystawy multimedialnej – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm powieści poetyckiej	czynny udział w dyskusji – aktywnie uczestniczy w przygotowaniu wystawy multimedialnej – omawia powieść poetycką jako gatunek literacki	stanowisko, popiera je argumentami – przygotowuje koncepcję wystawy multimedialnej – komentuje, dlaczego <i>Giaur</i> jest powieścią poetycką	
8.	Młodość – czas samopoznania	wprowadzenie do lekcji 8. <i>Młodość – czas samopoznania</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>	– przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje – wstępnie omawia relacje bohatera ze światem – opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty – wymienia przykłady	– omawia cechy postawy werteryckiej – podaje przejawy indywidualizmu Wertera – omawia stosunek bohatera do świata – omawia relacje między Lottą a	– wyjaśnia znaczenie postawy werteryckiej w dobie romantyzmu – wyjaśnia, na czym polegał indywidualizm Wertera – wyjaśnia, na czym polegał stosunek	– omawia wpływ światopoglądu romantycznego na kształtowanie się postawy werteryckiej – ocenia indywidualizm Wertera – ocenia stosunek bohatera do świata	– przedstawia Wertera, krótko go charakteryzuje – wstępnie omawia relacje bohatera ze światem – opowiada, jak rodziło się uczucie Wertera do Lotty – wymienia przykłady

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
9.	Miłość w <i>Cierpieniach młodego Wertera</i>	wprowadzenie do lekcji 9. <i>Miłość w „Cierpieniach młodego Wertera”</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>	kontaktu bohatera z naturą – wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną – tworzy krótki opis krajobrazu – bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	Werterem – omawia przykłady kontaktu bohatera z naturą – wyjaśnia, na czym polega powieść epistolarna – podaje przykłady synkretyzmu rodzajowego – tworzy opis krajobrazu – bierze czynny i aktywny udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej	bohatera do świata – wyjaśnia, dlaczego miłość Wertera do Lotty można nazwać uczuciem romantycznym – obrazuje przykładami ewolucję postawy bohatera wobec natury – udowadnia, że utwór to powieść epistolarna – tworzy oryginalny opis krajobrazu – współpracuje czynnie z grupą w działaniach projektowych, których celem jest	– wyjaśnia istotę miłości romantycznej – omawia ewolucje postawy Wertera wobec natury – wyjaśnia, jaki wpływ ma wybór przez autora powieści epistolarniej dla wyrażenia idei epoki – tworzy rozbudowany opis krajobrazu wewnętrznego – opracowuje koncepcyjnie plan wyprawy przyrodniczo-literackiej	kontaktu bohatera z naturą – wie, że utwór reprezentuje powieść epistolarną – tworzy krótki opis krajobrazu – bierze udział w opracowaniu planu wyprawy przyrodniczo-literackiej
10.	Romantyczna wizja natury	wprowadzenie do lekcji 10. <i>Romantyczna wizja natury</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego</i>					

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Wertera</i>			stworzenie planu wyprawy przyrodniczo-literackiej		
11.	Powieść w listach	wprowadzenie do lekcji 11. <i>Powieść w listach</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Cierpienia młodego Wertera</i>					
12.	<i>Faust</i> – dramat o kłęsce rozumu	wprowadzenie do lekcji 12. <i>„Faust” – dramat o kłęsce rozumu</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Faust</i>	– wie, że utwór jest dramatem – przedstawia Fausta – podaje przykłady z tekstu pokazujące, czym dla Fausta było pełne poznanie świata – podaje przykłady z tekstu pokazujące	– odróżnia dramat od liryki i epiki – charakteryzuje Fausta – wyjaśnia, jak bohater chciał poznawać świat – omawia relacje między Faustem a	– przypomina cechy rodzajowe dramatu – wyjaśnia motywy postępowania Fausta – omawia drogę życiową Fausta – wyjaśnia, na czym polegał dramat Małgorzaty	– uzasadnia, że <i>Faust</i> jest dramatem – ocenia postępowanie Fausta – wyjaśnia, jakie granice przekracza bohater – ocenia relacje Fausta z Małgorzatą	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty utworu ze szczególnym uwzględnieniem wpisanej w niego postawy światopoglądowej – podaje przykłady

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
13.	Cierpienie kobiety w <i>Fauście</i>	wprowadzenie do lekcji 13. <i>Cierpienie kobiety w „Fauście”</i> Johann Wolfgang Goethe, <i>Faust</i>	relacje Fausta z Małgorzatą – zna termin <i>postawa faustyczna</i>	Małgorzatą – wie, na czym polega postawa faustyczna	– wyjaśnia, na czym polega postawa faustyczna	– wyjaśnia, kto i dlaczego prezentuje w utworze postawę faustyczną	utworów, w których występuje motyw faustyczny
14.	„Stare” i „nowe” w <i>Odzie do młodości</i>	wprowadzenie do lekcji 14. <i>„Stare” i „nowe” w „Odzie do młodości”</i> Adam Mickiewicz, <i>Oda do młodości</i>	– dostrzega przedstawiony w utworze kontrast młodości i starości – wie, co to jest alegoria – cytuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni – dostrzega nawiązania mitologiczne – tworzy krótką	– wskazuje cechy i właściwości przypisywane młodości – wskazuje wersy zawierające alegorię – omawia własnymi słowami fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni – przypomina wiadomości na temat postaci i wydarzeń	– omawia kontrast młodości i starości pokazany w wierszu – wyjaśnia znaczenia alegorii – komentuje fragmenty poświęcone ukazaniu przestrzeni – omawia rolę na wiązań mitologicznych – tworzy wypowiedź	– wyjaśnia, w jakim celu została zestawiona młodość i starość – omawia funkcję alegorii w powiązaniu z innymi zastosowanymi środkami poetyckimi – wartościuje elementy związane z przestrzenią – interpretuje	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór, ze szczególnym uwzględnieniem jego cech klasycystycznych i romantycznych – tworzy wyczerpującą wypowiedź argumentacyjną z uporządkowanymi argumentami i kontrargumentami na temat postaw i

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			wypowiedź, w której przedstawia własne stanowisko wobec postaw i wartości związanych z młodością	mitologicznych, do których nawiązuje tekst – tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	argumentacyjną na temat postaw i wartości związanych z młodością	nawiązania mitologiczne w kontekście problematyki utworu – tworzy wypowiedź argumentacyjną z wyrażeniem postawiona tezą i uporządkowanymi argumentami na temat postaw i wartości związanych z młodością	wartości związanych z młodością
15.	Oda – dialog z tradycją	wprowadzenie do lekcji 15. <i>Oda – dialog z tradycją</i> Friedrich Schiller, <i>Do Radości</i>	– zna odę jako nazwę gatunku lirycznego – zna podstawowe założenia klasycyzmu – cytuje wersy, odzwierciedlające nastrój utworu – wstępnie formułuje	– łączy odę jako gatunek z antykiem – omawia założenia klasycyzmu – omawia nastrój utworu – formułuje główne przesłanie utworu	– omawia cechy ody jako gatunku lirycznego – wskazuje w utworze cechy klasycystyczne – wskazuje środki językowe budujące	– wyjaśnia, dlaczego utwór Schillera jest odą – wyjaśnia, w czym przejawia się klasycyzm utworu – wyjaśnia z czego wynika nastrój	– samodzielnie dokonuje interpretacji porównawczej <i>Ody...</i> Mickiewicza i <i>Ody...</i> Schillera ze szczególnym uwzględnieniem stylistyki i wymowy

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			<p>przesłanie utworu</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>postawa altruistyczna</i> – wie, że można łączyć <i>Odę... Schillera</i> i <i>Odę... Mickiewicza</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega postawa altruistyczna – dostrzega wspólne elementy utworu Schillera i Mickiewicza 	<p>nastrój</p> <ul style="list-style-type: none"> – ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu – wyjaśnia, gdzie w utworze jest mowa o postawie altruistycznej – omawia podobieństwa tekstów Schillera i Mickiewicza 	<p>utworu</p> <ul style="list-style-type: none"> – ustosunkowuje się do głównego przesłania utworu z perspektywy współczesnego czytelnika – stawia tezę i ją uzasadnia, czy we współczesnym świecie możliwa jest postawa altruistyczna – interpretuje wspólne obszary tekstów Schillera i Mickiewicza 	<p>obu dzieł</p>
16.	Manifest polskiego romantyzmu	wprowadzenie do lekcji 16. <i>Manifest polskiego romantyzmu</i>	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza własnymi słowami bieg wydarzeń – dostrzega różnice światopoglądowe 	<ul style="list-style-type: none"> – porządkuje elementy świata przedstawionego – nazywa trzy rodzaje światopoglądu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sposób prezentacji świata przedstawionego – omawia trzy rodzaje 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sposób prezentacji świata przedstawionego z punktu widzenia poetyki romantyzmu 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje balladę jako manifest romantyzmu

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Adam Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>	<p>prezentowane w utworze</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia konwencje realistyczną i fantastyczną – wie, że utwór jest balladą – zna pojęcie <i>synkretyzm rodzajowy</i> – wie jaka była geneza <i>Romantyczności</i> 	<p>zaprezentowanego w utworze</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne – omawia cechy ballady – wskazuje cechy liryki, epiki i dramatu w utworze – wie, że <i>Romantyczność</i> to manifest programowy 	<p>światopoglądu prezentowane w utworze</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródła irracjonalizmu – wyjaśnia, dlaczego utwór jest balladą – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm rodzajowy – wyjaśnia, dlaczego <i>Romantyczność</i> jest manifestem programowym 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa i porównuje ze sobą trzy rodzaje światopoglądu zaprezentowanego w utworze – omawia funkcję elementów fantastycznych i irracjonalnych – udowadnia, że <i>Romantyczność</i> jest balladą – udowadnia, że <i>Romantyczność</i> to utwór synkretyczny rodzajowo – interpretuje <i>Romantyczność</i> jako manifest programowy romantyzmu 	

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
17.	Romantyczna wrażliwość w czasach wojny	wprowadzenie do lekcji 17. <i>Romantyczna wrażliwość w czasach wojny</i> Władysław Broniewski, <i>Ballady i romanse</i>	– odtwarza własnymi słowami sytuację liryczną przedstawioną w wierszu – cytuje wersy zawierające aluzje literackie i biblijne – dostrzega elementy symboliczne – podaje kilka przykładów prozaizmów	– odtwarza sytuację liryczną zobrazowaną w wierszu – wskazuje aluzje literackie i nawiązania do Biblii – wskazuje elementy symboliczne – wskazuje prozaizmy – omawia postawy bohaterów	– komentuje składniki sytuacji lirycznej zobrazowanej w utworze – interpretuje aluzje literackie i biblijne – wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych – omawia znaczenie prozaizmów w języku utworu	– wyjaśnia, na czym polega niezwykłość sytuacji lirycznej – omawia funkcje aluzji literackich i biblijnych – interpretuje funkcje elementów symbolicznych – omawia funkcje prozaizmów i ich znaczenie dla kreacji świata – ocenia postawy bohaterów	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem aluzji literackich i wymowy moralnej
		Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Romantyczność</i>	– zbiera informacje dotyczące osoby mówiącej – określa odbiorcę – opowiada własnymi słowami o sytuacji	– przedstawia psychikę i emocje osoby mówiącej – określa jej relacje z odbiorcą – odtwarza sytuacje	– omawia życie wewnętrzne osoby mówiącej – ustala, jak buduje relacje z odbiorcą – omawia realia	– omawia sposób widzenia świata przez osobę mówiącą – ocenia jej relacje z odbiorcą – omawia realia	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do romantycznej

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			lirycznej – określa problematykę utworu	liryczną – rozpoznaje przesłanie utworu	sytuacji lirycznej – formułuje przesłanie utworu	sytuacji lirycznej z uwzględnieniem kontekstu historycznego – omawia przesłanie utworu	metafizyki
18.	Natura i historia w balladzie Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 18. <i>Natura i historia w balladzie Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Świtezia</i>	– przypomina cechy ballady jako gatunku literackiego – wie, czym jest legenda, zna pojęcie <i>historyzm</i> – dostrzega dwa porządki narracyjne – przypomina, jakiego wyboru i dlaczego dokonali córki i żony wojsk Tuhana – wymienia elementy natury przedstawione w balladzie	– wyjaśnia, dlaczego tekst reprezentuje balladę jako gatunek – definiuje legendę – wyjaśnia, czym jest historyzm – przypisuje elementy świata przedstawionego dwóm porządkom narracyjnym – przedstawia racje, między którymi córki i żony wojsk Tuhana musiały dokonać	– wskazuje cechy ballady w <i>Świtezii</i> – wyjaśnia, czym różni się legenda od baśni – wskazuje elementy historyczne w utworze – porządkuje elementy świata przedstawionego w dwóch ciągach narracyjnych – ocenia wybór bohaterki ballady	– uzasadnia, dlaczego utwór jest balladą – wskazuje elementy legendarne w utworze – wyjaśnia, jak historyzm wpływa na interpretację utworu – określa relacje między dwoma światami ballady – wyjaśnia, na czym polega tragizm wyboru, którego musiały dokonać bohaterki ballady	– samodzielnie analizuje i interpretuje balladę ze szczególnym uwzględnieniem historyzmu, roli natury w świecie przedstawionym – w oryginalny sposób, w atrakcyjnej i dopracowanej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– we wskazanej, prostej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	wyboru – omawia związki świata natury i świata ludzi w utworze – w dowolnej formie przedstawia legendę związaną ze swoim regionem	– wyjaśnia rolę natury w utworze – w ciekawej i oryginalnej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	– omawia wpływ natury na interpretację utworu – w świadomie i funkcjonalnie wybranej formie prezentuje legendę związaną ze swoim regionem	
19.	Ludowy kodeks moralny	wprowadzenie do lekcji 19. <i>Ludowy kodeks moralny</i> Adam Mickiewicz, <i>Lilije</i>	– przypomina cechy ballady jako gatunku literackiego – rozpoznaje konwencję fantastyczną – opowiada własnymi słowami, jak doszło do zbrodni opisanej w utworze – podaje przykłady prozaizmów	– wyjaśnia, dlaczego tekst jest balladą – rozróżnia konwencję realistyczną i fantastyczną – wyjaśnia, kto i w jaki sposób wymierza karę bohaterce – wskazuje, kto posługuje się	– wskazuje cechy ballady w <i>Świtezii</i> – wymienia elementy fantastyczne i realistyczne w utworze – ustala, kto i dlaczego ponosi karę w utworze – wyjaśnia, co wnoszą do tekstu zastosowane w nim	– uzasadnia twierdzenie, że utwór jest balladą – omawia funkcję konwencji fantastycznej w utworze – interpretuje problem winy i kary przedstawiony w balladzie – omawia rolę	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do ludowego pojęcia sprawiedliwości – pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza ze szczególnym odniesieniem do

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– ma świadomość związków przynajmniej dwóch ballad Mickiewicza	prozaizmami – zestawia dwie ballady Mickiewicza	prozaizmy – w pracy pisemnej porównuje dwie ballady Mickiewicza	prozaizmów w języku utworu – pisze analizę porównawczą dwóch ballad Mickiewicza	światopoglądu i poetyki romantyzmu
20.	Nawiązania do ballad Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 20. <i>Nawiązania do ballad Mickiewicza</i> Bolesław Leśmian, <i>Gad</i>	– rozpoznaje elementy świata przedstawionego – wskazuje elementy fantastyczne – wymienia elementy natury w utworze – rozróżnia miłość i namiętność – przypomina, co to jest symbol	– porządkuje elementy świata przedstawionego – wie, co to jest metafizyka – omawia elementy natury w utworze – wskazuje elementy związane z miłością i namiętnością – wskazuje elementy symboliczne	– odtwarza własnymi słowami przebieg fabuły i jej okoliczności – określa znaczenie elementów fantastycznych – określa funkcję natury w utworze – omawia relację między miłością a namiętnością – wyjaśnia znaczenie symboli	– komentuje elementy świata przedstawionego z punktu widzenia gatunku utworu – omawia warstwę metafizyczną utworu – interpretuje znaczenia związane z naturą – ustala, co jest oznaką miłości, a co namiętności w utworze – interpretuje warstwę symboliczną	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem warstwy metafizycznej i symboliki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Julian Tuwim, <i>Śmierć</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia składniki sytuacji lirycznej w wierszu – zbiera informacje o bohaterach – cytuje fragmenty ujawniające nastrój wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o sytuacji lirycznej przedstawionej w utworze – przedstawia bohaterów wiersza – omawia nastrój wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega symbolikę sytuacji lirycznej – omawia relacje łączące bohaterów – wskazuje i nazywa środki językowe budujące nastrój utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia symbolikę sytuacji lirycznej – komentuje relacje łączące bohaterów – omawia funkcje środków poetyckich wykorzystane do budowy nastroju wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji
21.	Kryptologia w <i>Złotym żuku</i> Poe'go	wprowadzenie do lekcji 21. <i>Kryptologia w „Złotym żuku” Poe'go</i> Edgar Allan Poe, <i>Złoty żuk</i>	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, co było punktem wyjścia rozumowania bohatera – przypomina, co to jest symbol – zna pojęcie <i>czarny humor</i> – wskazuje najważniejsze 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, z jakich przesłanek bohater wysnuł swoje wnioski – wskazuje elementy symboliczne w tekście – wyjaśnia, na czym polega czarny humor – opowiada krótko przebieg akcji 	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza kolejne etapy deszyfracji tekstu na pergaminie – wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych – wskazuje w opowiadaniu elementy czarnego humoru 	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza całą drogę myślową bohatera deszyfrującego tekst – wyjaśnia symbolikę tekstu – określa funkcję czarnego humoru w opowiadaniu – ustala ważne dla akcji wydarzenia, 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem jego konwencji
22.	Elementy thrillera	wprowadzenie do lekcji 22.					

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
	w <i>Złotym żuku</i>	<i>Elementy thrillera w „Złotym żuku”</i> Edgar Allan Poe, <i>Złoty żuk</i>	wydarzenia akcji	własnymi słowami	– wskazuje kolejne etapy akcji	uzasadnia, dlaczego są istotne	
23.	Wampiry w literaturze	wprowadzenie do lekcji 23. <i>Wampiry w literaturze</i> Edgar Allan Poe, <i>Berenika</i>	– podaje z własnego doświadczenia sytuacje wywołujące grozę – opowiada przebieg wybranych wydarzeń opowiadania – wymienia znaczące w opowiadaniu rekwizyty – wymienia elementy przestrzeni zaprezentowane w opowiadaniu – przypomina rodzaje	– wskazuje elementy wywołujące grozę – odtwarza własnymi słowami przebieg akcji – omawia znaczące rekwizyty – omawia sposób opisu przestrzeni – ustala rodzaj narracji w tekście	– określa relacje elementów grozy z pozostałymi składnikami opowiadania – omawia konstrukcję akcji opowiadania – ustala związek znaczących rekwizytów z poszczególnymi etapami akcji – ustala symboliczne znaczenie przestrzeni	– określa funkcje elementów wywołujących grozę – wskazuje momenty najwyższego napięcia i tajemnicy – ustala znaczenia związane z ważnymi rekwizytami – omawia wpływ przestrzeni na znaczenia tekstu – ustala, jakie znaczenie ma narracja pierwszoosobowa dla	– samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanej przez autora konwencji

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
			narracji			– charakteryzuje narratora	budowania atmosfery opowiadania	
24.	Romantyczny wampiryzm – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 24. <i>Romantyczny wampiryzm – współcześnie</i> Stefan Darda, <i>Słoneczna dolina</i>	– zna pojęcie <i>literatura fantasy</i> , potrafi wymienić jej przykłady – rozróżnia konwencje realistyczną i fantastyczną – dostrzega motywy światopoglądu romantycznego w utworze	– wyjaśnia cechy literatury fantasy – wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne w utworze – omawia motywy romantycznego światopoglądu w opowiadaniu	– uzasadnia, dlaczego opowiadanie należy do literatury fantasy – omawia świat stworzony z elementów realistycznych i fantastycznych – komentuje funkcje odwołania do elementów światopoglądu romantycznego	– wyjaśnia, z czego może wynikać fenomen popularności literatury fantasy – określa relacje między elementami realistycznymi i fantastycznymi – ustala, jak odwołania do romantycznego światopoglądu wpływają na interpretację opowiadania	– samodzielnie analizuje i interpretuje opowiadanie ze szczególnym uwzględnieniem konwencji utworu	
25.	Antynomie miłości	wprowadzenie do lekcji 25.	– dostrzega w utworze motyw miłości	– ustala, na podstawie których	– rozpoznaje specyfikę miłości	– wyjaśnia, na czym polega specyfika	– samodzielnie analizuje i interpretuje	

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
	romantycznej	<p><i>Antynomie miłości romantycznej</i></p> <p>Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i>, część IV</p>	<p>– wstępnie analizuje formę wypowiedzi bohatera, ma świadomość ambiwalencji wypowiedzi bohatera</p> <p>– wie, że bohater reprezentuje typ romantycznego kochanka</p> <p>– nazywa emocje bohatera</p> <p>– odtwarza portret psychologiczny kochanki</p>	<p>cytatów można rozpoznać motyw miłości</p> <p>– wskazuje i nazywa środki poetyckie typowe dla wypowiedzi bohatera, cytuje fragmenty, obrazujące ambiwalencje wypowiedzi bohatera</p> <p>– wyjaśnia, czym cechuje się romantyczny kochanek</p> <p>– omawia emocje bohatera, wyjaśnia, co bohater zarzuca kochance</p>	<p>romantycznej</p> <p>– ocenia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych, ustala, czego dotyczy ambiwalencja bohatera</p> <p>– ustala, dlaczego bohatera można nazwać romantycznym kochankiem</p> <p>– hierarchizuje emocje bohatera pod względem ich natężenia</p> <p>– ustala, jaki rodzaj więzi łączy bohatera z kochanką</p>	<p>miłości romantycznej</p> <p>– wskazuje sposób budowania patosu i emocjonalizmu wypowiedzi, ustala, z czego wynika ambiwalencja w wypowiedzi bohatera</p> <p>– zestawia bohatera z innymi romantycznymi kochankami, np. Werterem</p> <p>– ustala, co jest źródłem emocji bohatera</p> <p>– omawia relacje łączące bohatera z kochanką, o której mówi</p>	<p>utwór ze szczególnym uwzględnieniem świadomości romantycznej i poetyki tego okresu w kulturze</p>

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
26.	Erotyki Adama Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 26. <i>Erotyki Adama Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i>	– pięknie odczytuje wiersz, uwzględniając jego sylabotonizm – dostrzega muzyczność utworu – dostrzega w utworze paralelizm składniowy – wstępnie prezentuje osobę mówiącą w wierszu	– wie, na czym polega wiersz sylabotoniczny – wskazuje, z czego wynikają walory muzyczne utworu – podaje przykłady paralelizmu składniowego – tworzy portret psychologiczny osoby mówiącej	– na przykładzie fragmentu utworu wyjaśnia, na czym polega sylabotonizm – wskazuje i nazywa środki budujące muzyczność utworu – wyjaśnia, na czym polega paralelizm w utworze – wyraża swoją opinie o osobie mówiącej w wierszu	– wie, jakie efekty twórcze przynosi wykorzystanie wiersza sylabotonicznego – omawia środki budujące walory muzyczne utworu – omawia rolę paralelizmu składniowego w utworze – omawia relacje osoby mówiącej ze światem	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego
		Adam Mickiewicz, <i>Dobranoc</i>	– rozpoznaje sytuację liryczną, zbiera informacje o adresacie wypowiedzi – rozpoznaje podstawowe środki języka poetyckiego	– przedstawia okoliczności sytuacji lirycznej zobrazowanej w wierszu, przedstawia portret psychologiczny	– ustala, kto, do kogo, o czym, jak mówi, omawia relacje między nadawcą a odbiorcą, określa nastrój – wskazuje środki	– opowiada własnymi słowami o sytuacji lirycznej, ustala, z jakimi prośbami zwraca się podmiot liryczny do adresata – ustala funkcje	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego i odniesień do romantycznej wizji

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– rozpoznaje motyw miłości w utworze	adresata – wskazuje i nazywa środki języka poetyckiego – omawia wizję miłości zobrazowaną w wierszu	poetyckie, którymi został zbudowany nastrój – prezentuje swoją ocenę pokazanej w wierszu wizji miłości	środków języka poetyckiego – zestawia wizję miłości pokazaną w wierszu z innymi utworami	miłości
27.	Miłość romantyczna w popkulturze	wprowadzenie do lekcji 27. <i>Miłość romantyczna w popkulturze</i> Edward Stachura, <i>Z nim będziesz szczęśliwsza</i>	– wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiąca – cytuje wersy mówiące o uczuciach – dostrzega w tekście motyw rozstania	– prezentuje osobę mówiącą w wierszu – nazywa uczucia wyrażane przez osobę mówiącą – komentuje, jak został zaprezentowany motyw rozstania	– ocenia osobę mówiącą w wierszu – omawia uczucia osoby mówiącej – ustala, co było powodem rozstania przedstawionego w wierszu	– ocenia funkcję zastosowania liryki bezpośredniej – omawia źródła odczuć osoby mówiącej – porównuje sposób przedstawienia motywu rozstania w innych tekstach	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz, wykorzystując odniesienia do światopoglądu romantycznego
		Artur Rojek, <i>Chciałbym umrzeć z miłości</i>	– dostrzega muzyczność utworu – dostrzega	– wskazuje i nazywa środki wpływające na muzyczność	– omawia muzyczność utworu – komentuje język	– wyjaśnia, na czym polega i z czego wynika muzyczność	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór na tle innych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			podstawowe środki językowe – dostrzega motyw miłości – ma świadomość istnienia innych utworów o podobnej tematyce	wiersza – wskazuje i nazywa zastosowane przez poetę środki językowe – omawia sposób pokazania toposu miłości romantycznej – zestawia wiersz z utworem Stachury	utworu – wypowiada się na temat sposobu ukazania toposu miłości – zestawia wiersz z innym utworem o podobnej tematyce	utworu – omawia funkcje zastosowanych w utworze środków językowych – interpretuje topos miłości ukazanej w wierszu – dokonuje Interpretacji porównawczej z wierszem o podobnej tematyce	tekstów o podobnej tematyce
28.	Samotność poety	wprowadzenie do lekcji 28. <i>Samotność poety</i> Adam Mickiewicz, <i>Stepy akerskie</i> ,	– ma podstawowe informacje o genezie sonetów, wie, że obydwa utwory to sonety – cytuje wersy opisujące przestrzeń – wie, na czym polega	– wie o związku sonetów z biografią Mickiewicza, wskazuje cechy sonetu jako gatunku lirycznego – omawia sposób pokazania przestrzeni	– opowiada o genezie sonetów, omawia cechy sonetu jako gatunku lirycznego – wskazuje i nazywa środki językowe obrazujące	– omawia związek sonetów z biografią autora, wyjaśnia, dlaczego obydwa utwory to sonety – omawia funkcję środków obrazujących przestrzeń	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem roli języka w opisywaniu rzeczywistości i kreowaniu znaczeń symbolicznych

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Burza</i>	instrumentacja głoskowa – podaje przykład metafory – dostrzega motyw wędrówki – wskazuje po jednym obrazie poetyckim w każdym sonecie, wie, na czym polega statyka, a na czym dynamika w utworze poetyckim	– wskazuje w tekście instrumentację głoskową – wskazuje metafory i wyjaśnia ich znaczenie – omawia motyw wędrówki – wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje elementy statyczne i dynamiczne w obu sonetach	przeźreń – zestawia instrumentację głoskową z innymi środkami poetyckimi – wskazuje rolę metafor w prezentowaniu rzeczywistości – dostrzega symboliczne znaczenie motywu wędrówki – wskazuje i nazywa środki językowe budujące statykę i dynamikę tekstów	– omawia funkcje instrumentacji głoskowej – omawia funkcje metafor – omawia symboliczne znaczenie motywu wędrówki – omawia obrazy poetyckie, omawia sposoby osiągnięcia statyki i dynamiki obrazowania poetyckiego	
29.	Historiozofia w scenerii Orientu	wprowadzenie do lekcji 29. <i>Historiozofia w scenerii</i>	– wie, że obydwie utwory to sonety – wyodrębnia i tytułuje obrazy	– rozpoznaje utwory jako sonety – opisuje obrazy poetyckie	– przypomina cechy gatunkowe sonetu – wyjaśnia, z czego wynika malarskość	– wyjaśnia, dlaczego utwory są sonetami – porównuje obrazy poetyckie	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwory ze szczególnym uwzględnieniem ich

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<p><i>Orientu</i></p> <p>Adam Mickiewicz, <i>Bakczysaraj, Bakczysaraj w nocy</i></p>	<p>poetyckie</p> <ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polega paradoks – dostrzega motyw zestawienia natury z kulturą – wie, co oznacza wyraz <i>Orient</i> – podaje przymiotniki określające nastrój utworów, wskazuje przykłady metafor 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje w tekście paradoks – wskazuje elementy natury i kultury – wskazuje elementy orientalne – omawia nastrój utworów, wyjaśnia, czego dotyczą metafory w utworach 	<p>obrazów poetyckich</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z czego wynika paradoks w utworze – omawia elementy natury i kultury – omawia elementy orientalne – tworzy krótką wypowiedź na temat wrażeń, jakie wywołują w nim utwory, wyjaśnia znaczenia wynikające z metafor 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia funkcję paradoksu – omawia relacje między naturą a kulturą – wyjaśnia funkcje elementów orientalnych – omawia elementy tworzące nastrój utworów, wyjaśnia funkcję metafor 	<p>metaforyki, porównuje je</p>
30.	Romantyczny pielgrzym	<p>wprowadzenie do lekcji 30.</p> <p><i>Romantyczny pielgrzym</i></p> <p>Adam</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje utwór jako sonet – rozpoznaje w tekście Horacjański motyw <i>non omnis moriar</i>, wskazuje podstawowe 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje utwór jako sonet – przypomina, o czym mówi Horacjański motyw <i>non omnis moriar</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina cechy sonetu jako gatunku lirycznego – omawia rolę motywu <i>non omnis moriar</i> w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego utwór jest sonetem – wyjaśnia, w jaki sposób Mickiewicz przetwarza Horacjański topos <i>non</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje cykl poznanych sonetów ze szczególnym uwzględnieniem

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Mickiewicz, <i>Ajudah</i>	środki poetyckie wykorzystane w sonecie, wyodrębnia obrazy poetyckie – dostrzega motyw pielgrzyma	– rozpoznaje i nazywa zastosowane przez poetę środki poetyckie, omawia obrazy poetyckie – omawia motyw pielgrzyma w utworze	– wyjaśnia funkcje środków poetyckich wykorzystanych w utworze, omawia znaczenia wynikające z obrazów poetyckich – omawia stan psychiczny pielgrzyma	<i>omnis moriar</i> – omawia język artystyczny utworu, omawia relacje zachodzące między obrazami poetyckimi – porównuje motyw pielgrzyma z poznanych sonetów	warstwy obrazowej i refleksyjnej utworów
		Andrzej Waligórski, <i>Redaktor</i>	– dostrzega satyryczny charakter utworu, wskazuje przykład elementów satyrycznych – dostrzega zróżnicowanie stylistyczne utworu – gromadzi i selekcjonuje materiał do prezentacji	– nazywa intencje zawarte w utworze, wskazuje najbardziej wyraziste elementy satyryczne – podaje przykłady stylu artystycznego i stylu potocznego – przygotowuje w grupie prezentację multimedialną na	– omawia intencje zawarte w utworze, wskazuje wszystkie elementy satyryczne w utworze – omawia style językowe wykorzystane w utworze – kieruje pracą grupy przygotowującej	– ustala, przeciw czemu skierowana jest satyra, omawia elementy satyryczne – ustala funkcję zestawienia stylu artystycznego i potocznego w wierszu – przygotowuje samodzielnie atrakcyjną	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem warstwy językowej służącej kreowaniu znaczeń – przygotowuje atrakcyjną prezentację multimedialną, wykorzystującą

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			multimedialnej na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	prezentację multimedialną na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	prezentację multimedialną na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence	fragmenty filmów, nagrań audio, na temat arcydzieł wykorzystywanych w kabarecie, reklamie, piosence
31.	Powieść poetycka po polsku	wprowadzenie do lekcji 31. <i>Powieść poetycka po polsku</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	– wie, że utwór jest powieścią poetycką – przedstawia najważniejsze wydarzenia z biografii bohatera – przypomina cechy bohatera bajronicznego – wie, że Wallenrod to bohater tragiczny	– wymienia cechy powieści poetyckiej jako gatunku – porządkuje fakty z biografii bohatera – wyjaśnia, dlaczego Wallenrod to bohater bajroniczny – wskazuje przyczyny tragizmu bohatera	– wyjaśnia, dlaczego utwór jest powieścią poetycką – porządkuje wydarzenia z biografii bohatera – omawia bohatera z perspektywy bohatera bajronicznego – charakteryzuje Wallenroda jako bohatera tragicznego – wyjaśnia, co	– wskazuje podobieństwa <i>Konrada Wallenroda</i> i <i>Giaura</i> jako powieści poetyckich – własnymi słowami przedstawia chronologicznie biografię bohatera – charakteryzuje Wallenroda jako bohatera bajronicznego – wyjaśnia, z czego	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego odniesień do aktualnej ówczesnej sytuacji politycznej i etycznej Polski
32.	W kostiumie historycznym	wprowadzenie do lekcji 32. <i>W kostiumie historycznym</i>	– zna pojęcie <i>wallenrodyzm</i> – przypomina	– wyjaśnia, na czym polega wallenrodyzm – wyjaśnia założenia			

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>	założenia makiawelizmu – ma świadomość historyzmu utworu – opowiada, kim był Halban – opowiada, jak narodziła się miłość Alfa i Aldony	makiawelizmu – wskazuje elementy historyczne – omawia rolę Halbana w utworze – odtwarza wydarzenia związane z motywem miłości Alfa i Aldony	oznacza pojęcie <i>wallenrodyzm</i> – wyjaśnia, jaki jest związek czynów bohatera z pojęciem makiawelizmu – omawia elementy historyczne w utworze – interpretuje pieśń Halbana – omawia zależności między miłością indywidualną a miłością do ojczyzny	wynika i na czym polega tragizm bohatera – ocenia wallenrodyzm jako postawę – ustala, czy postawę Wallenroda można łączyć z makiawelizmem – wyjaśnia funkcję elementów historycznych w utworze – interpretuje fragmenty poświęcone roli literatury w życiu narodu – wyjaśnia, na czym polega tragizm miłości Alfa i Aldony	
33.	Patriotyzm na miarę czasów	wprowadzenie do lekcji 33. <i>Patriotyzm na miarę czasów</i> Adam Mickiewicz, <i>Konrad Wallenrod</i>					
34.	O miłości niemożliwej	wprowadzenie do lekcji 34. <i>O miłości niemożliwej</i> Adam Mickiewicz,					

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
		<i>Konrad Wallenrod</i>						
35.	Polski arcydramat romantyczny	wprowadzenie do lekcji 35. <i>Polski arcydramat romantyczny</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	– wie, że utwór to dramat romantyczny – krótko przedstawia Konrada, podaje przykłady postaci, ilustrujących problem cierpienia jednostek, przypomina, na czym polega kategoria tragizmu, nazywa grupy społeczeństwa polskiego przedstawionego w dramacie – odróżnia realizm od fantastyki, rozumie pojęcie <i>metafizyka</i> , przypomina, co to jest	– omawia cechy dramatu romantycznego – nazywa role, w jakich występuje Konrad (więzień, filomata, poeta, wieszcz, duchowy przywódca narodu), podaje przykłady cierpienia jednostek i narodu przedstawione w dramacie, wyjaśnia, na czym polega tragizm Konrada, omawia grupy społeczeństwa	– podaje z tekstu przykłady pokazujące, że <i>Dziady</i> to dramat romantyczny – omawia funkcje poety i wieszca, jakie pełni Konrad, wyjaśnia pojęcie <i>martyrologia</i> , odwołując się do tekstu, ustala przyczyny tragizmu zobrazowanego w dramacie, zestawia ze sobą grupy społeczeństwa polskiego	– uzasadnia tezę, że <i>Dziady</i> to dramat romantyczny – omawia wszystkie role pełnione przez Konrada, omawia motyw martyrologiczny, omawia tragizm jednostek i zbiorowości w dramacie, interpretuje scenę Salonu Warszawskiego – omawia postacie fantastyczne i ich rolę w dramacie, omawia	– samodzielnie omawia problematykę utworu, interpretuje wybrane sceny dramatu z perspektywy dramatu romantycznego	
36.	Środowisko patriotów w III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 36. <i>Środowisko patriotów w III części „Dziadów”</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III						

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
37.	Lojaliści i zdrajcy w III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 37. <i>Lojaliści i zdrajcy w III części „Dziadów”</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady, część III</i>	symbol – przypomina, kim był Prometeusz	polskiego przedstawione w dramacie – dzieli bohaterów na realistycznych i fantastycznych, wskazuje sceny metafizyczne, wymienia elementy symboliczne – wyjaśnia, na czym polega postawa prometejska, wyjaśnia, co oznacza stwierdzenie <i>Polska Mesjaszem narodów</i>	przedstawione w dramacie – wskazuje sceny, w których występują postaci fantastyczne, omawia sceny metafizyczne, wyjaśnia symbolikę elementów świata przedstawionego w dramacie – omawia przejawy postawy prometejskiej w dramacie, wyjaśnia, na czym polega postawa mesjanistyczna	funkcję scen metafizycznych w całości utworu, omawia funkcje elementów symbolicznych – uzasadnia twierdzenie, że Konrad reprezentuje postawę prometejską, wyjaśnia, czemu służy postawa mesjanistyczna	
38.	Wizja poezji i poety w III części <i>Dziadów</i>	wprowadzenie do lekcji 38. <i>Wizja poezji i poety w III części „Dziadów”</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady, część III</i>					
39.	Romantyczny prometeizm	wprowadzenie do lekcji 39.					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Romantyczny prometeizm</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady, część III</i>					
40.	Myśl mesjanistyczna Mickiewicza	wprowadzenie do lekcji 40. <i>Myśl mesjanistyczna Mickiewicza</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady, część III</i>					
41.	Współczesne nawiązania do mesjanizmu	wprowadzenie do lekcji 41. <i>Współczesne nawiązania do mesjanizmu</i>	– ustala, czego dotyczy tytuł wiersza – wie, na czym polega ironia, przypomina, na czym polega kontrast – wie, na czym polega	– wymienia wydarzenia historyczne, które można wiązać z tytułem utworu – dostrzega ironię w	– formułuje problematykę wiersza – ustala, czego dotyczy ironia zastosowana w	– krótko omawia problematykę wiersza w kontekście jego tytułu – wyjaśnia, czemu służy ironia	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór w kontekście odniesień do mesjanizmu

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Adam Zagajewski, <i>Klęska</i>	paradoks	wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą – dostrzega paradoks w tekście	wierszu, omawia elementy kontrastujące ze sobą – wyjaśnia, czego dotyczy paradoks zastosowany w wierszu	zastosowana w wierszu, omawia funkcję kontrastu – ocenia zasadność wprowadzenia paradoksu do utworu	
		Wojciech Wencel, <i>In hora mortis</i>	– wie, na czym polega aluzja, wskazuje symbole w utworze – przypomina, na czym polegał mesjanizm	– wskazuje wersy zawierające aluzje literackie i historyczne, omawia elementy o znaczeniu symbolicznym – cytuje fragmenty nawiązujące do idei mesjanizmu	– podaje odniesienia wykorzystane w aluzjach literackich i historycznych, podaje źródła symboliki występującej w utworze – komentuje wiersz z perspektywy mesjanizmu	– omawia sens aluzji wprowadzonych do wiersza, wyjaśnia znaczenia wynikające z wykorzystanych w wierszu symboli – ocenia ideę mesjanizmu z perspektywy historii Polski	– samodzielnie analizuje i interpretuje ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do mesjanizmu, oceny zawartej w utworze postawy życiowej
42.	Wypowiedzi	wprowadzenie	– odtwarza treści	– wyjaśnia, czego	– wskazuje	– próbuje ukonkretnić	– samodzielnie

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
	niejednoznaczne	do lekcji 42. <i>Wypowiedzi niejednoznaczne</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	oddane wprost we fragmencie – wskazuje elementy symboliczne, cytuje metafory, wie, co to jest elipsa, cytuje wypowiedzi wieloznaczne	dotyczy wizja przedstawiona we fragmencie utworu – wyjaśnia symbolikę fragmentu, wyjaśnia znaczenia metafor, wskazuje elipsę, próbuje skonkretyzować wieloznaczne wypowiedzi z fragmentu	niedopowiedzenia i niedomówienia, niedomówienia w poznanym fragmencie – wyjaśnia znaczenia symboli, omawia metafory zawarte w tekście, wyjaśnia znaczenia elipsy, ocenia z punktu widzenia czytelnika wypowiedzi wieloznaczne	niedomówienia i niedopowiedzenia w poznanym fragmencie utworu – omawia rolę symboli, omawia sposób konstrukcji metafor, omawia funkcje elipsy, ocenia z punktu widzenia etyki wieloznaczność wypowiedzi	analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym uwzględnieniem języka poetyckiego
43.	Tabu językowe	wprowadzenie do lekcji 43. <i>Tabu językowe</i> Adam Mickiewicz, <i>Dziady</i> , część III	– zna funkcje języka, zna pojęcie <i>tabu językowe</i> – określa relacje Konrada z Bogiem	– wyjaśnia, na czym polega funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na czym polega tabu językowe – wyjaśnia, w jaki sposób Konrad	– wyjaśnia, czemu służy funkcja magiczna języka, wyjaśnia, na co nie pozwala tabu językowe – ustala, z czego	– podaje przykłady sytuacji, w których język pełni funkcję magiczną, wyjaśnia, z czego wynika tabu językowe – ustala, czy Konrad	– samodzielnie alkalizuje i interpretuje fragmenty Wielkiej Improwizacji ze szczególnym uwzględnieniem języka wypowiedzi

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
				zwraca się do Boga	wynika sposób zwracania się przez Konrada do Boga	łamie tabu językowe	Konrada
44.	Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie	wprowadzenie do lekcji 44. <i>Romantyczny topos ojczyzny – współcześnie</i> Ewa Lipska, <i>Kraj podobny do innych</i> Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	– dzieli wiersz na części kompozycyjne, ustala ich zawartość, przypomina, na czym polega kontrast, przypomina, co to jest symbol – wie, co to jest stereotyp	– odtwarza obraz Polski i Polaków zawarty w wierszu, wskazuje elementy kontrastujące ze sobą, wskazuje elementy symboliczne – wskazuje stereotypy na temat Polaków wykorzystane w wierszu	– omawia konwencję przedstawienia Polski i Polaków w wierszu, omawia kontrast wykorzystany w wierszu – wskazuje źródła stereotypów na temat Polski i Polaków	– ustosunkowuje się do obrazu Polski i Polaków zawartym w wierszu, omawia funkcje kontrastu, wyjaśnia znaczenia zawarte w elementach symbolicznych – ustosunkowuje się do stereotypów na temat Polaków zawartych w utworze	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem stereotypów, jakim podlega obraz Polski i Polaków, ustosunkowuje się do tych stereotypów
45.	Romantyczna poezja egzystencji	wprowadzenie do lekcji 45. <i>Romantyczna poezja</i>	– dzieli utwór na części kompozycyjne – wskazuje elementy sygnalizujące	– omawia zawartość myślową części opisowej i refleksyjnej	– omawia nastrój utworu – ustala temat osobistego wyznania,	– omawia relacje łączące obydwie części kompozycyjne wiersza	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<p><i>egzystencji</i></p> <p>Adam Mickiewicz, [<i>Nad wodą wielką i czystą</i>]</p>	<p>obecność osoby mówiącej, cytuje wersy mówiące o życiu</p> <p>– wyodrębnia obraz poetycki, wskazuje elementy symboliczne, uzasadnia, że osoba mówiąca to poeta</p> <p>– zna pojęcie pejzażu mentalnego</p> <p>– gromadzi i selekcjonuje materiał do prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce</p>	<p>– postrzega wypowiedź poetycką jako osobiste wyznanie, ustala, czym jest życie według osoby mówiącej</p> <p>– omawia zawartość obrazu poetyckiego, omawia znaczenia elementów symbolicznych, ustala, jaka jest rola poety według osoby mówiącej</p> <p>– wyjaśnia, co wskazuje, że opisywany krajobraz to pejzaż mentalny</p> <p>– wraz z grupą przygotowuje prezentację</p>	<p>wyjaśnia, jaki jest cel życia według osoby mówiącej</p> <p>– omawia nastrój obrazu poetyckiego, wyjaśnia symbolikę utworu, omawia rolę poety ukazaną w utworze</p> <p>– omawia składniki pejzażu mentalnego</p> <p>– bierze aktywny udział w przygotowaniu prezentacji pokazującej motyw akwaticzny w literaturze i sztuce</p>	<p>– podaje argumenty, uzasadniające łączenie utworu z biografią samego poety, ustosunkowuje się do poglądów osoby mówiącej na temat sensu i celu życia</p> <p>– omawia relacje między obrazem poetyckim a refleksją o życiu, wyjaśnia funkcję elementów symbolicznych, ustosunkowuje się do refleksji na temat roli poety</p> <p>– wyjaśnia źródła pejzażu mentalnego kreowanego w wierszu</p>	<p>między jego częścią opisową a refleksyjną</p>

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
				pokazującą motyw akwatyyczny w literaturze i sztuce		– kieruje pracą grupy przygotowującej prezentację pokazującą motyw akwatyyczny w literaturze i sztuce	
46.	Nowoczesna poetyka w lirykach lozańskich	Adam Mickiewicz, [<i>Gdy tu mój trup</i>]	– zna pojęcie paradoksu – przypomina, na czym polega powtórzenie, wie, na czym polega metafora, wskazuje w tekście symbole – wie, co to jest pejzaż mentalny	– wskazuje paradoks w wierszu – wskazuje w tekście powtórzenia, wskazuje w tekście metafory, wyjaśnia znaczenia zawarte w symbolach – wskazuje elementy pejzażu mentalnego.	– wyjaśnia, na czym polega paradoks rozpoczynający wiersz – wyjaśnia, czego dotyczą powtórzenia, objaśnia użyte metafory, ustala, z czym są związane symbole – omawia własnymi słowami pejzaż mentalny	– omawia funkcje paradoksu rozpoczynającego wiersz – wyjaśnia, czemu służą powtórzenia, omawia rolę metafor, omawia symbolikę wiersza – objaśnia, z czym związany jest pejzaż mentalny	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem symboliki pejzażu mentalnego
		Adam	– przypomina, na	– wskazuje składniki	– zestawia ze sobą	– omawia funkcję	– samodzielnie

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Mickiewicz, <i>Snuć miłość...</i>	czym polega porównanie, wyjaśnia, na czym polega gradacja, przypomina, co to jest paralelizm składniowy – wie, że tematem wiersza jest miłość jako najwyższa wartość	porównań, wskazuje elementy podlegające gradacji, wskazuje paralelizm składniowe – ustala, jak pokazana jest miłość w wierszu	użyte w tekście porównania, omawia elementy podlegające gradacji, omawia zawartość treściową paralelizmów składniowych – własnymi słowami omawia tematykę utworu	porównań w tekście, ustala, czemu służy gradacja w utworze, ustala, czemu służy wykorzystanie paralelizmów składniowych – podaje przykłady utworów, w których miłość jest pokazana jako najwyższa wartość	analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem relacji między tematyką a środkami języka poetyckiego
47.	<i>Polaty się tzy...</i> – wzór lapidarności poezji	wprowadzenie do lekcji 47. „ <i>Polaty się tzy...</i> ” – wzór lapidarności poezji Adam Mickiewicz,	– zna pojęcie <i>lapidarności</i> , wyjaśnia, co szczególnego można zauważyć w kompozycji utworu – zna pojęcie wyznania poetyckiego – wskazuje w tekście epitety, przypomina,	– omawia budowę utworu, wie, na czym polega kompozycja kłamrowa – wie, że utwór jest wyznaniem poetyckim – ustala, na czym polega niezwykłość	– stosuje w wypowiedzi termin <i>lapidarny</i> , wyjaśnia, na czym polega kompozycja kłamrowa – formułuje temat wyznania poetyckiego	– ustala, na czym polega wartość lapidarnego tekstu poetyckiego, ustala funkcje kompozycji kłamrowej – wyjaśnia, czego dotyczy wyznanie poety	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego formy i języka poetyckiego

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Polały się łąy...</i>	na czym polega anafora	epitetów, wskazuje w tekście przykład anafory	– wie, że epitety występujące w wierszu mają charakter metaforyczny, omawia budowę anafory	– omawia funkcje epitetu metaforycznego, wyjaśnia funkcje anafory	
		Tadeusz Różewicz, <i>Nasz wieszcz Adam</i>	– wie, że bohaterem lirycznym jest Adam Mickiewicz, cytuje wersy poświęcone wyglądowi bohatera, przypomina najważniejsze fakty z biografii Mickiewicza – wie, na czym polega odbrązawianie wybitnych postaci	– wydobywa informacje z tekstu związane z wyglądem Mickiewicza, porządkuje informacje dotyczące biografii – wie, że utwór stanowi odbrązowienie postaci Mickiewicza	– na podstawie tekstu własnymi słowami opisuje wygląd Mickiewicza, ocenia sposób przedstawienia faktów z biografii Mickiewicza – wyjaśnia, w jaki sposób poeta odbrązawia Mickiewicza	– ustala, jaki wydźwięk ma opis zewnętrzny Mickiewicza, omawia konwencję przedstawienia bohatera lirycznego – wyjaśnia, w jakim celu poeta odbrązawia Mickiewicza	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem sposobu przedstawienia postaci Mickiewicza
48.	Romantyczna	wprowadzenie	– wie, że tekst jest	– wymienia cechy	– omawia gawędę	– uzasadnia, że tekst	– samodzielnie

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
	idealizacja polskości	do lekcji 48. <i>Romantyczna idealizacja polskości</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Soplicy</i>	gawędą szlachecką – wie, na czym polega idealizacja – zna rodzaje narracji – nazywa cechy szlachty	gawędy – wskazuje elementy wyidealizowane – wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator – omawia cechy szlachty	jako gatunek literacki – ustala, z czego wynika idealizacja – rozpoznaje narrację pierwszoosobową – na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	jest gawędą szlachecką – ustala, czemu służy idealizacja – ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa – ustala, w jaki sposób i w jakim celu została scharakteryzowana szlachta	analizuje i interpretuje fragmenty ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia
		Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i>	– wie, co to jest świat przedstawiony, wymienia jego składniki, tytułuje każdy fragment – wskazuje cytaty, odnoszące się do tradycji szlacheckiej – wskazuje, kto jest	– omawia elementy świata przedstawionego we fragmentach, ustala temat każdego fragmentu – wskazuje elementy tradycji szlacheckiej – przedstawia osoby	– odwołując się do całości utworu, przedstawia występujące we fragmentach postaci, streszcza swoimi słowami przedstawione fragmenty	– omawia sposób pokazania elementów świata przedstawionego, umiejscawia fragmenty w całości utworu – ocenia tradycję szlachecką	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty, zestawiając je z <i>Pamiętkami Soplicy</i>

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			narratorem we fragmentach utworu – nazywa cechy opisanej szlachty	wypowiadające się – charakteryzuje szlachtę	– wypowiada się na temat tradycji szlacheckiej – omawia typ narracji – omawia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	– komentuje sposób prowadzenia narracji – ocenia obraz szlachty wyłaniający się z fragmentów tekstu	
49.	Świat szlacheckich wyobrażeń	wprowadzenie do lekcji 49. <i>Świat szlacheckich wyobrażeń</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Sopolicy</i>	– wie, że tekst jest gawędą szlachecką – wie, na czym polega idealizacja – zna rodzaje narracji – nazywa cechy szlachty	– wymienia cechy gawędy – wskazuje elementy wyidealizowane – wskazuje miejsca, w których ujawnia się narrator – omawia cechy szlachty	– omawia gawędę jako gatunek literacki – ustala, z czego wynika idealizacja – rozpoznaje narrację pierwszoosobową – na podstawie tekstu tworzy portret zbiorowy szlachty	– uzasadnia, że tekst jest gawędą szlachecką – ustala, czemu służy idealizacja – ustala, jakie znaczenie dla tekstu ma narracja pierwszoosobowa – ustala, w jaki sposób i w jakim celu została scharakteryzowana	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki szlachty i sposobów jej przedstawienia

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
						szlachta	
50.	Językowy obraz świata	wprowadzenie do lekcji 50. <i>Językowy obraz świata</i> Henryk Rzewuski, <i>Pamiętki Soplisy</i>	– zna pojęcie <i>językowy obraz świata</i> , zna pojęcie stereotypu kulturowego – podaje przykłady sposobów uzyskania szlachectwa – nazywa porządek społeczny, opisywany przez autora	– wie, co składa się na językowy obraz świata, wyjaśnia, na czym polegają stereotypy kulturowe – omawia sposoby uzyskania szlachectwa opisane w tekście – ustala, jaki porządek społeczny akceptuje i docenia autor tekstu	– wyjaśnia, jak powstaje językowy obraz świata, omawia przykłady stereotypów kulturowych – ustala, jaki obraz szlachectwa wyłania się z utworu – wypowiada się na temat elitaryzmu i egalitaryzmu społecznego	– wyjaśnia, czym jest językowy obraz świata, wyjaśnia, jak stereotypy kulturowe wpływają na postrzeganie rzeczywistości – odtwarza ocenę szlachectwa dokonywaną przez autora – ocenia porządek społeczny, prezentowany przez autora	– tworzy samodzielną wypowiedź, w której omawia problem językowego obrazu świata
51.	Romantyczny kracjonizm Słowackiego	wprowadzenie do lekcji 51. <i>Romantyczny kracjonizm</i>	– zna pojęcie <i>kracjonizm</i> – wyodrębnia obrazy poetyckie, wskazuje	– wyjaśnia, na czym polega kracjonizm w sztuce – omawia zawartość	– zestawia kracjonizm z naśladownictwem – omawia język	– udowadnia, że wiersz ma charakter kracjonistyczny – omawia relacje	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem jego

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Słowackiego</i> Juliusz Słowacki, <i>Rozłączenie</i>	miejsca, w których ujawniony jest nadawca i odbiorca wiersza – wymienia elementy krajobrazu przedstawionego w wierszu – wskazuje elementy o znaczeniu symbolicznym – wskazuje metafory	obrazów poetyckich, ustala, co łączy nadawcę i adresatkę – opisuje krajobraz wykreowany w wierszu – wyjaśnia symboliczne znaczenia elementów – analizuje budowę metafor	tworzący obrazy poetyckie, ustala, gdzie znajdują się nadawca i odbiorca – nazywa środki językowe kreujące krajobraz – ustala, z czym są związane elementy o znaczeniu symbolicznym – wyjaśnia znaczenia metafor	łązące obrazy poetyckie, charakteryzuje relacje łączące nadawcę i odbiorcę – omawia językowe sposoby kreowania krajobrazu – omawia symbolikę tekstu – omawia funkcję metafor w kreowaniu poetyckiej rzeczywistości	kreacjonizmu
52.	Dylematy egzystencjalne Kordiana	wprowadzenie do lekcji 52. <i>Dylematy egzystencjalne Kordiana</i> Juliusz Słowacki,	– wie, że utwór jest dramatem romantycznym – krótko przedstawia Kordiana – wymienia miejsca wędrówki Kordiana	– wymienia cechy dramatu romantycznego – wymienia role społeczne Kordiana – streszcza przebieg wędrówki Kordiana	– omawia cechy dramatu romantycznego – wyjaśnia, na czym polega przemiana wewnętrzna Kordiana	– uzasadnia, dlaczego utwór jest dramatem romantycznym – charakteryzuje Kordiana jako bohatera romantycznego	– wie, że utwór jest dramatem romantycznym – krótko przedstawia Kordiana – wymienia miejsca wędrówki Kordiana

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
53.	Kordian w poszukiwaniu wartości	wprowadzenie do lekcji 53. <i>Kordian w poszukiwaniu wartości</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>	– wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych – nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera – wyjaśnia genezę pojęcia <i>winkelriedyzm</i> – wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego	– wyjaśnia, na czym polega tragizm Kordiana – omawia wartości, których bohater poszukuje w czasie swej wędrówki – wyjaśnia koncepcję <i>winkelriedyzmu</i> – wymienia nawiązania do powstania listopadowego – omawia symbolikę postaci – omawia zakończenie dramatu	– ustala, czego Kordian dowiaduje się o świecie w czasie swojej wędrówki po Europie – wskazuje przyczyny tragizmu bohatera – omawia przyczyny utraty wiary w wartości przez Kordiana – ocenia koncepcję <i>winkelriedyzmu</i> – omawia rolę nawiązań do powstania listopadowego w akcji dramatu – omawia relacje symbolicznych z pozostałymi	– omawia doświadczenia bohatera w czasie wędrówki po Europie – charakteryzuje Kordiana jako bohatera tragicznego – omawia aksjologiczne poszukiwania bohatera – porównuje ideę <i>winkelriedyzmu</i> z mesjanizmem – omawia rolę nawiązań do powstania listopadowego – omawia funkcję fabularne i ideowe postaci symbolicznych – wyjaśnia znaczenie	– wymienia znanych mu tragicznych bohaterów romantycznych – nazywa wartości, o których jest mowa w związku z wędrówką bohatera – wyjaśnia genezę pojęcia <i>winkelriedyzm</i> – wskazuje fragmenty nawiązujące do powstania listopadowego – wskazuje postaci symboliczne – opowiada własnymi słowami zakończenie dramatu
54.	Winkelriedyzm kontra mesjanizm	wprowadzenie do lekcji 54. <i>Winkelriedyzm kontra mesjanizm</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i>					
55.	Dlaczego upadło	wprowadzenie do lekcji 55.					

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
	powstanie listopadowe?	<i>Dlaczego upadło powstanie listopadowe?</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i> Ernest Bryll, <i>Lekcja polskiego – Słowacki</i>			bohaterami dramatu – wyjaśnia, na czy polega kompozycja otwarta utworu	kompozycji otwartej dla akcji dramatu	
56.	Śmierć bohatera romantycznego	wprowadzenie do lekcji 56. <i>Śmierć bohatera romantycznego</i> Juliusz Słowacki, <i>Kordian</i> Czesław Miłosz, <i>Twój głos</i>	– cytuje wersy zawierające nakazy – wskazuje miejsca, w których ujawnia się osoba mówiąca – wskazuje i nazywa najważniejsze środki języka poetyckiego – dostrzega motyw śmierci w utworze	– odtwarza własnymi słowami nakazy osoby mówiącej – ustala, kim jest osoba mówiąca – wskazuje i nazywa wszystkie środki poetyckie użyte w wierszu – uogólnia rozważania o sposobach ukazania	– ustala, czego dotyczą nakazy osoby mówiącej – wyjaśnia, co oznacza zmiana osoby mówiącej z liczby mnogiej na pojedynczą – omawia środki języka poetyckiego użyte w wierszu – omawia postawy	– uogólnia nakazy osoby mówiącej – ustala, jakie relacje łączą osobę mówiącą z odbiorcą wiersza – omawia funkcję środków języka poetyckiego – zestawia motyw śmierci pokazany w wierszu ze śmiercią w tekstach	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem motywu śmierci i postaw wobec niej

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
				motywu śmierci	wobec śmierci zaprezentowane w wierszu	romantycznych	
57.	Kordian – romantyczny czy współczesny?	wprowadzenie do lekcji 57. <i>Kordian – romantyczny czy współczesny?</i> <i>Kordian</i> , reż. Jan Englert	– wie, na czym polega inscenizacja – zna twórców przedstawienia teatralnego – czyta ze zrozumieniem fragment omawiający teorie dramatu – przedstawia swoje ogólne wrażenia po obejrzeniu inscenizacji <i>Kordiana</i>	– wyjaśnia pojęcie <i>inscenizacja</i> – wymienia tworzywa teatru – wymienia trzy teorie dramatu – wskazuje różnice między tekstem literackim a inscenizacją <i>Kordiana</i>	– wskazuje różnice między tekstem dramatu a jego inscenizacją – omawia zależności między twórcami teatru – omawia trzy teorie dramatu – omawia grę aktorską głównych postaci w inscenizacji <i>Kordiana</i> .	– wymienia elementy składające się na inscenizację teatralną – podaje przykłady środków języka teatralnego ze znanych mu inscenizacji – omawia różnice między teoriami dramatu – ocenia obejrzaną inscenizację <i>Kordiana</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje inscenizację <i>Kordiana</i> ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystanych środków języka teatralnego
58.	Romantyczna ironia	wprowadzenie do lekcji 58. <i>Romantyczna ironia</i>	– zna pojęcie <i>ironia</i> – wie, że utwór jest poematem dygresyjnym	– wskazuje we fragmencie wersy o charakterze ironicznym	– ustala, czego dotyczy ironia – wyjaśnia, czym cechuje się poemat	– omawia funkcję ironii we fragmencie – omawia relacje między fabułą a	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragment ze szczególnym

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Juliusz Słowacki, <i>Beniowski</i> Andrzej Bursa, <i>Funkcja poezji</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje aluzje literackie – przedstawia bohaterów – określa rodzaj narracji w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje temat zastosowanych dygresji – ustala, czego dotyczą aluzje literackie – krótko charakteryzuje bohaterów – wskazuje, o czym informuje narrator 	<ul style="list-style-type: none"> dygresyjny jako gatunek literacki – określa znaczenie aluzji literackich – omawia sposób pokazania bohaterów – omawia stosunek narratora do świata przedstawionego 	<ul style="list-style-type: none"> dygresjami – wyjaśnia, w jakim celu autor wprowadza aluzje literackie – określa relacje między bohaterami – omawia kreację narratora 	<ul style="list-style-type: none"> uwzględnieniem przynależności gatunkowej
59.	<i>Beniowski</i> – żywioł dygresji	wprowadzenie do lekcji 59. „ <i>Beniowski</i> ” – żywioł dygresji Juliusz Słowacki, <i>Beniowski</i>	<ul style="list-style-type: none"> – określa tematykę dygresji – wie, że utwór jest poematem dygresyjnym – wskazuje dygresje, w których zawarty jest program poetycki 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje dwie wybrane dygresje – wskazuje we fragmentach przykłady różnych gatunków – odtwarza program poetycki zawarty w dygresjach 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy wspólne przytoczonych dygresji – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm gatunkowy – ocenia program poetycki zawarty w dygresjach 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia język poetycki przytoczonych dygresji – omawia synkretyzm gatunkowy przytoczonych fragmentów tekstu – omawia program poetycki zawarty w 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ich problematyki

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania					
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)	
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:	
							dygresjach w kontekście założeń romantyzmu	
60.	Romantyczny mit Słowian	wprowadzenie do lekcji 60. <i>Romantyczny mit Słowian</i> Maria Janion, <i>Co się stało z mitologią słowiańską?</i>	– podaje przykłady obrzędów, wierzeń, związanych z mitologią słowiańską	– omawia stanowiska internautów wobec mitologii słowiańskiej – odtwarza tezę autorki formułowaną w tekście – przypomina cechy języka naukowego	– omawia stosunek klasyków i romantyków do mitologii słowiańskiej – omawia przykłady przytoczone przez autorkę dla poparcia tezy – wskazuje przykłady związane z cechami języka naukowego	– omawia postawę autorki wobec mitologii słowiańskiej – ustosunkowuje się do tezy autorki przedstawionej w tekście – omawia język tekstu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst, ustosunkowuje się do tezy autorki	
61.	Lechici i Wenedowie – przodkowie Słowian?	wprowadzenie do lekcji 61. <i>Lechici i Wenedowie – przodkowie</i>	– przypomina cechy mitu – podaje przykłady bohaterów należących do plemienia Lechitów	– wyjaśnia, dlaczego utwór Słowackiego można powiązać z mitem prapoczątku – charakteryzuje	– wyjaśnia, z jakimi wydarzeniami Słowacki łączy początki państwa polskiego	– opowiada własnymi słowami, jaki według Słowackiego był prapoczątek państwa polskiego	– samodzielnie analizuje i interpretuje dramat, uwzględniając przede wszystkim perspektywę	

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>Słowian?</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	i Wenedów – wie, że termin poezja tyrtejska wywodzi się z antyku – omawia przypuszczenia co do zwycięstwa przed walką – przypomina, jak zakończyła się walka – wskazuje symbole w tekście – krótko przedstawia postawy obu siostr – opowiada własnymi słowami treść wypowiedzi Gwinony – krótko przedstawia powiazania rodzinne	plemię Lechitów i Wenedów – wyjaśnia, co oznacza termin poezja tyrtejska – porównuje siły zbrojne obu plemion – wyjaśnia, dlaczego Wenedowie ponieśli klęskę – wyjaśnia symboliczne znaczenia imion obu siostr – omawia wyczerpująco postawy obu siostr – wyjaśnia, jakiego wyboru musiał	– porównuje oba plemiona – wyjaśnia, jakie znaczenie miała poezja tyrtejska w walce Lechitów i Wenedów – omawia postawy Lechitów i Wenedów w czasie walki – omawia przebieg walki – wyjaśnia znaczenie wszystkich symboli we fragmentach tekstu – omawia wpływ świętego Gwalberta na postawę Lilli	– ocenia obydwie plemiona – wyjaśnia, jaki związek ma poezja tyrtejska z dramatem Słowackiego – analizuje wypowiedzi Lecha i Derwida o wyniku walki – wskazuje źródła zwycięstwa Lechitów i klęski Wenedów – omawia znaczenie wizji Rozy, ocenia postawy obu siostr – wyjaśnia, na czym polega tragizm Derwina, ocenia	historiozoficzną
62.	Rola poezji tyrtejskiej	wprowadzenie do lekcji 62. <i>Rola poezji tyrtejskiej</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>					
63.	Postawy wobec historii – Lilla i Roza	wprowadzenie do lekcji 63. <i>Postawy wobec historii – Lilla i Roza</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>					

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
64.	Miłość i obowiązek	wprowadzenie do lekcji 64. <i>Miłość i obowiązek</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i>	w rodzinie Derwina i Lecha – przypomina cechy baśni	dokonać Derwin, omawia stosunek córek do ojca – wymienia elementy baśni we fragmencie dramatu	Wenedy – ustala, jakiego wyboru oczekuje od Derwina każda z córek, wyjaśnia, jak Lech ocenił postawę Lilli – omawia elementy baśniowe we fragmencie	stosunek córek do ojca – omawia funkcję elementów baśniowych w dramacie	
65.	Konwencja baśniowa w <i>Lilli Wenedzie</i>	wprowadzenie do lekcji 65. <i>Konwencja baśniowa w „Lilli Wenedzie”</i> Juliusz Słowacki, <i>Lilla Weneda</i> Andrzej	– wyjaśnia, jakie utwory zalicza się do literatury popularnej – przypomina, na czym polega konwencja baśniowa – przedstawia Wiedźmina	– podaje znane mu przykłady literatury popularnej – podaje elementy związane z konwencją baśniową wykorzystane w tekście – charakteryzuje Wiedźmina	– reklamuje znany mu utwór należący do literatury popularnej – przedstawia swój stosunek do konwencji baśniowej – wskazuje, co niezwykłego można odnaleźć w postaci	– uzasadnia, dlaczego <i>Wiedźmina</i> można zaliczyć do literatury popularnej – ustala, co czytelnikowi daje konwencja baśniowa – omawia swój stosunek do Wiedźmina	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór ze szczególnym uwzględnieniem jego przynależności do literatury popularnej

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Sapkowski, Wiedźmin			Wiedźmina		
66.	Gorzki rozrachunek z narodem	wprowadzenie do lekcji 66. <i>Gorzki rozrachunek z narodem</i> Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>	– wyjaśnia, w jakim miejscu osoba mówiąca snuje swe rozważania – przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast – dzieli tekst na części kompozycyjne – cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski	– wyjaśnia, co to jest grób Agamemnona – wskazuje elementy zestawione analogicznie, ustala, które elementy zostały zestawione kontrastowo – omawia zawartość wyodrębnionych części kompozycyjnych – wskazuje związki z sytuacją Polski – ustala, o co apeluje poeta w wierszu – wyjaśnia, co poeta zarzuca Polsce i Polakom	– wskazuje elementy kostiumu antycznego – ustala, na czym polega analogia wykorzystana w utworze, ustala, co wynika z kontrastu wykorzystanego w utworze – omawia relacje zachodzące między częściami kompozycyjnymi – omawia odniesienia do historii Polski – omawia własnymi słowami poetycki apel do Polaków	– omawia wszystkie elementy kostiumu antycznego wykorzystane w tekście – wyjaśnia funkcję analogii zastosowanej w tekście, ustala znaczenie kontrastu dla wymowy tekstu – omawia kompozycję utworu – interpretuje utwór z perspektywy historii Polski – uzasadnia celowość liryki apelu w odniesieniu do tematyki utworu	– wyjaśnia, w jakim miejscu osoba mówiąca snuje swe rozważania – przypomina, co to jest analogia, przypomina, na czym polega kontrast – dzieli tekst na części kompozycyjne – cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski – wyjaśnia, na czym polega liryka apelu – formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków – odczuwa patos
67.	Poeta w roli oskarżyciela	wprowadzenie do lekcji 67. <i>Poeta w roli oskarżyciela</i> Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>	– przypomina, na czym polega kontrast – cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski – wyjaśnia, na czym polega liryka apelu – formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków	– przypomina, na czym polega kontrast – dzieli tekst na części kompozycyjne – cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski – wyjaśnia, na czym polega liryka apelu – formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków	– omawia relacje zachodzące między częściami kompozycyjnymi – omawia odniesienia do historii Polski – omawia własnymi słowami poetycki apel do Polaków	– omawia kompozycję utworu – interpretuje utwór z perspektywy historii Polski – uzasadnia celowość liryki apelu w odniesieniu do tematyki utworu	– przypomina, na czym polega kontrast – dzieli tekst na części kompozycyjne – cytuje wersy odnoszące się do sytuacji Polski – wyjaśnia, na czym polega liryka apelu – formułuje własnymi słowami zarzuty wobec Polski i Polaków – odczuwa patos

AUTORKA: Renata Faron-Radzka

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
			– odczuwa patos utworu, wskazuje elementy symboliczne	– wskazuje środki językowe wywołujące patos, wyjaśnia znaczenia elementów symbolicznych	– omawia stosunek poety do Polski i Polaków – nazywa środki tworzące patos, ustala funkcje elementów symbolicznych	– ocenia stosunek poety do Polski i Polaków – ocenia skuteczność środków tworzących patos wypowiedzi, omawia symbolikę utworu	utworu, wskazuje elementy symboliczne
68.	Poeta i śmierć	wprowadzenie do lekcji 68. <i>Poeta i śmierć</i> Juliusz Słowacki, <i>Testament mój</i>	– wie, że utwór to testament poetycki – wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu – wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny	– wyjaśnia, czym cechuje się testament poetycki – ustala, komu i jakie przesłania przekazuje poeta – wyjaśnia topos ojczyzny jako okrętu	– wskazuje wersy, które zawierają ostatnią wolę poety – ustala, jak Słowacki charakteryzuje sam siebie – omawia relacje Słowackiego z ojczyzną	– uzasadnia tezę, że utwór Słowackiego jest testamentem poetyckim – ustala, co poeta pozostawi po sobie potomnym – ustala, jaki wpływ będzie miała poezja Słowackiego na losy ojczyzny	– wie, że utwór to testament poetycki – wymienia elementy biografii poety zawarte w wierszu – wskazuje wersy związane z toposem ojczyzny

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		Jarosław Iwaszkiewicz, <i>Do prawnuczki</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zbiera informacje o osobie mówiącej – wyodrębnia obraz poetycki – wskazuje podstawowe środki języka poetyckiego – wie, co to jest puenta utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia relacje między nadawcą i odbiorcą – wskazuje składniki obrazu poetyckiego – wskazuje i nazywa wszystkie środki języka poetyckiego – wyjaśnia, czego dotyczy puenta wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, kto jest odbiorcą wiersza – omawia zawartość obrazu poetyckiego – określa funkcję zastosowanych środków poetyckich – wyjaśnia, jak rozumie puentę wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sytuacje liryczną – komentuje sposób kreowania obrazu poetyckiego – charakteryzuje język utworu – komentuje puentę w odniesieniu do koncepcji <i>non omnis moriar</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz ze szczególnym uwzględnieniem odniesień do utworu <i>Testament mój</i>
69.	Ostatnie refleksje wieszczka	<p>wprowadzenie do lekcji 69. <i>Ostatnie refleksje wieszczka</i></p> <p>Juliusz Słowacki, <i>Uspokojenie</i>, <i>Bo to jest wieszczka najjaśniejsza</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, na czym polegała postawa mistyczna – wyodrębnia obrazy poetyckie – wyodrębnia trzy plany czasowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródła postawy mistycznej – omawia zawartość obrazów poetyckich – ustala, z czym związane są trzy plany czasowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia przyczyny przyjmowania przez poetę postawy mistycznej – opisuje swoimi słowami obrazy poetyckie – przedstawia wizję Warszawy ukazaną w trzech planach 	<ul style="list-style-type: none"> – zestawia postawę mistyczną Słowackiego z postawą Mickiewicza – omawia sposoby kreowania obrazów poetyckich – omawia relacje między trzema planami czasowymi 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje obydwa utwory ze szczególnym uwzględnieniem odniesień mistycznych

Lp.	Temat lekcji	Materiał rzeczowy	Wymagania				
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
			Uczeń	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:	Uczeń spełnia wymagania dopełniające, a także:
		<i>chwata</i>			czasowych		